

86/2002 Sb.

ZÁKON

ze dne 14. února 2002

o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů

(zákon o ochraně ovzduší)

Změna: 521/2002 Sb.

Změna: 92/2004 Sb.

Změna: 92/2004 Sb.(část), 186/2004 Sb.

Změna: 695/2004 Sb.

Změna: 180/2005 Sb.

Změna: 385/2005 Sb.

Změna: 444/2005 Sb.

Změna: 212/2006 Sb., 222/2006 Sb., 230/2006 Sb.

Změna: 186/2006 Sb., 212/2006 Sb. (část)

Změna: 180/2007 Sb.

Změna: 212/2006 Sb. (část), 296/2007 Sb.

Změna: 25/2008 Sb.

Změna: 37/2008 Sb.

Změna: 124/2008 Sb.

Změna: 483/2008 Sb.

Změna: 292/2009 Sb.

Změna: 223/2009 Sb.

Změna: 164/2010 Sb.

Změna: 172/2010 Sb.

Změna: 227/2009 Sb.

Změna: 281/2009 Sb.

Změna: 77/2011 Sb.

Změna: 91/2011 Sb.

Změna: 221/2011 Sb.

Změna: 288/2011 Sb.

Změna: 221/2011 Sb. (část)

Změna: 375/2011 Sb.

Změna: 18/2012 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

OCHRANA OVZDUŠÍ

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾, zároveň navazuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie^{1a),1b)} a upravuje

a) práva a povinnosti osob a působnost správních úřadů při ochraně vnějšího ovzduší před vnášením znečišťujících látek lidskou činností,

b) podmínky pro další snižování množství vypouštěných znečišťujících látek působících nepříznivým účinkem na život a zdraví lidí a zvířat, na životní prostředí nebo na hmotný majetek,

c) práva a povinnosti osob a působnost správních úřadů při ochraně ozonové vrstvy Země před nepříznivými účinky regulovaných látek a při ochraně klimatického systému Země před nepříznivými účinky fluorovaných skleníkových plynů a další nástroje ke snižování množství látek ovlivňujících klimatický systém Země.

(2) Tento zákon se nevztahuje na vnášení radionuklidů do životního prostředí, které je upraveno zvláštním právním předpisem^{1c)}.

§ 2

Základní pojmy

Pro účely tohoto zákona v oblasti ochrany ovzduší se rozumí

a) vnějším ovzduším ovzduší v troposféře, s výjimkou ovzduší na pracovištích určených zvláštním právním předpisem²⁾ a v uzavřených prostorách, (dále jen "ovzduší"),

b) znečišťující látkou jakákoliv látka vnesená do vnějšího ovzduší nebo v něm druhotně vznikající, která má přímo a nebo může mít po fyzikální nebo chemické přeměně nebo po spolupůsobení s jinou látkou škodlivý vliv na život a zdraví lidí a zvířat, na životní prostředí, na klimatický systém Země nebo na hmotný majetek,

c) znečišťováním ovzduší vnášení jedné nebo více znečišťujících látek do ovzduší v důsledku lidské činnosti vyjádřené v jednotkách hmotnosti za jednotku času,

d) emisí vnášení jedné nebo více znečišťujících látek do životního prostředí,

e) emisním limitem nejvýše přípustné množství znečišťující látky nebo stanovené skupiny znečišťujících látek nebo pachových látek vypouštěné do ovzduší ze zdroje znečišťování ovzduší vyjádřené jako hmotnostní koncentrace znečišťující látky v odpadních plynech nebo hmotnostní tok znečišťující látky za jednotku času nebo hmotnost znečišťující látky vztažená na jednotku produkce nebo lidské činnosti nebo jako počet pachových jednotek na jednotku objemu nebo jako počet částic znečišťující látky na jednotku objemu,

f) emisním stropem nejvyšší přípustná úhrnná emise znečišťující látky nebo stanovené skupiny znečišťujících látek vznikající v důsledku lidské činnosti vyjádřená v hmotnostních jednotkách za období 1 roku ze všech zdrojů znečišťování ovzduší, z jejich vymezené skupiny nebo z jednotlivého zdroje znečišťování ovzduší na vymezeném území,

g) úrovní znečištění ovzduší hmotnostní koncentrace znečišťujících látek v ovzduší nebo jejich depozice z ovzduší na jednotku plochy zemského povrchu za jednotku času,

h) provozovatelem zdroje znečišťování ovzduší (dále jen "provozovatel") právnická osoba nebo fyzická osoba, která zdroj znečišťování ovzduší skutečně provozuje; není-li taková osoba, považuje se za provozovatele vlastník zdroje znečišťování,³⁾

i) imisí znečištění ovzduší vyjádřené hmotnostní koncentrací znečišťující látky nebo stanovené skupiny znečišťujících látek,

j) imisním limitem hodnota nejvýše přípustné úrovně znečištění ovzduší vyjádřená v jednotkách hmotnosti na jednotku objemu při normální teplotě a tlaku,

k) mezí tolerance procento imisního limitu nebo část jeho absolutní hodnoty, o které může být imisní limit překročen,

l) pachovými látkami látky nebo jejich směs, které způsobují obtěžující pachový vjem, charakterizované pachovou jednotkou,

m) přípustnou tmavostí kouře nejvýše přípustný stupeň znečišťování ovzduší vyjádřený zabarvením kouřové vlečky nebo zjištěný v kouřovodu metodou stanovenou prováděcím právním předpisem,

n) těkavou organickou látkou (VOC) jakákoli organická sloučenina nebo směs organických sloučenin, s výjimkou methanu, jejíž počáteční bod varu je menší nebo roven 250 st. C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa,

o) nejlepší dostupnou technikou (technikami) nejúčinnější a nejpokročilejší stupeň vývoje použitých technologií a způsobů jejich provozování, které jsou vyvinuty v měřítku umožňujícím jejich zavedení v příslušném hospodářském odvětví za ekonomicky a technicky přijatelných podmínek a zároveň jsou nejúčinnější v dosahování vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku,

p) redukčním cílem procento, o které je nutno ve stanoveném termínu snížit emise znečišťující látky nebo stanovené skupiny znečišťujících látek ze všech zdrojů znečišťování ovzduší umístěných na vymezeném území, případně z vymezené skupiny zdrojů znečišťování ovzduší, ve srovnání s rokem stanoveným jako referenční,

r) světelným znečištěním viditelné záření umělých zdrojů světla, které může obtěžovat osoby nebo zvířata, způsobovat jim zdravotní újmu nebo narušovat některé činnosti a vychází z umístění těchto zdrojů ve vnějším ovzduší nebo ze zdrojů světla, jejichž záření je do vnějšího ovzduší účelově směřováno,

s) jiná paliva z obnovitelných zdrojů paliva, kromě biopaliv podle zvláštního právního předpisu upravujícího pohonné hmoty²⁵⁾, která pocházejí z obnovitelných zdrojů energie^{3b)} a která se používají v dopravě.

§ 3

Povinnosti právnických a fyzických osob

(1) Každý je povinen omezovat a předcházet znečišťování ovzduší a snižovat množství jím vypouštěných znečišťujících látek stanovených podle tohoto zákona a prováděcích právních předpisů.

(2) Veškerá paliva lze vyrábět, skladovat, dovážet, prodávat a používat jen v souladu se zvláštními právními předpisy,⁴⁾⁵⁾ a s tímto zákonem a v souladu s požadavky na kvalitu ve lhůtách stanovených prováděcím právním předpisem. Jako palivo nelze použít odpad podle zákona o odpadech.

(3) Výrobky s obsahem těkavých organických látek včetně pohonných hmot lze vyrábět, dovážet, prodávat, označovat, přepravovat, přecherpat, skladovat a používat jen v souladu s požadavky na jejich kvalitu a na způsoby nakládání s nimi stanovenými prováděcím právním předpisem.

(4) Spalování látek ve zdrojích znečišťování ovzduší, které nejsou palivy určenými výrobcí jejich zařízení, popřípadě látkami uvedenými v souboru technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu zdrojů znečišťování ovzduší podle § 11 odst. 2, je zakázáno. Tento zákaz se nevztahuje na zdolávání požárů a na práce při odstraňování následků nebezpečných epidemií a živelných i jiných krizových situací prováděných v souladu se zvláštními právními předpisy.⁶⁾

(5) V otevřených ohništích, zahradních krbech nebo v otevřených grilovacích zařízeních lze spalovat jen dřevo, dřevěné uhlí, suché rostlinné materiály a plynná paliva určená výrobcem, přičemž uvedená paliva nebo materiály nesmějí být kontaminovány chemickými látkami. Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit podmínky pro spalování rostlinných materiálů podle § 50 odst. 3 písm. a) nebo jejich spalování zakázat, pokud zajistí jiný způsob pro jejich odstranění podle zvláštního právního předpisu.⁷⁾

(6) Při výstavbě nových a změně stávajících zvláště velkých stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší nebo při jejich modernizaci jsou osoby oprávněné k podnikání povinny volit nejlepší dostupné techniky v souladu s požadavky tohoto zákona a zvláštních právních předpisů.

(7) Je-li to technicky možné, musí být znečišťující látky ze zvláště velkého, velkého a středního zdroje znečišťování ovzduší odváděny do ovzduší definovaným způsobem, a to komínem, výduchem nebo výpustí ze zařízení pro omezování emisí, jejichž výška musí být vypočtena tak, aby bylo chráněno lidské zdraví a životní prostředí. Způsob vypouštění odpadních plynů musí být uveden v podmínkách zajišťujících ochranu životního prostředí podle § 17 odst. 8 písm. c).

(8) Právnícké a fyzické osoby jsou povinny, je-li to pro ně technicky možné a ekonomicky přijatelné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít centrálních zdrojů tepla, popřípadě alternativních zdrojů, pokud je jejich provozování v souladu s tímto zákonem a předpisy vydanými k jeho provedení. Současně jsou povinny ověřit technickou a ekonomickou proveditelnost kombinované výroby tepla a energie.

(9) Provozovatelé zdrojů znečišťování ovzduší jsou povinni na požádání orgánu ochrany ovzduší (§ 42), nebo stanoví-li tak prováděcí právní předpis, poskytovat informace o těchto zdrojích, jejich technickém stavu a emisích vypouštěných z těchto zdrojů. Při výstavbě liniového zdroje znečišťování ovzduší se vyžaduje vypracování rozptylové studie.

(10) Výrobce paliv, dovozce paliv a osoba, která paliva v České republice jako první úplatně nebo bezúplatně předá nebo nabídne k předání za účelem distribuce nebo používání nebo jako první převede vlastnická práva k těmto palivům, ohlašuje Ministerstvu životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) pro účely podávání zpráv Evropské komisi a pro potřeby ministerstva každoročně údaje o obsahu síry v palivech uvedených v prováděcím právním předpisu způsobem a v termínu v něm stanovených.

(11) Prováděcí právní předpis stanoví požadavky na kvalitu paliv z hlediska ochrany ovzduší a lhůty k jejich dosažení, požadavky na odběr vzorků paliv, ověřování a osvědčování kvality paliv, druhy paliv podle odstavce 10 a způsob a termín ohlašování údajů o obsahu síry v těchto palivech, způsob nakládání s výrobky, které obsahují těkavé organické látky, a lhůty k dosažení těchto požadavků a

zásady a náležitosti evidence a bilancování spotřeby těkavých organických látek a zásady k posuzování možnosti využívání centrálních zdrojů tepla z hlediska technické a ekonomické přijatelnosti.

§ 3a

(1) Osoba uvádějící motorové benziny nebo motorovou naftu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo osoba, která dodává na daňové území České republiky pro dopravní účely motorové benziny nebo motorovou naftu uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie, je povinna zajistit, aby v pohonných hmotách (7a), které uvádí do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely za kalendářní rok nebo které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie a jsou dodávány na daňové území České republiky pro dopravní účely za kalendářní rok, bylo obsaženo i minimální množství biopaliv

a) od 1. ledna 2008 ve výši 2 % objemových z celkového množství motorových benzinů přimíchaných do motorových benzinů,

b) od 1. září 2007 ve výši 2 % objemových z celkového množství motorové nafty přimíchaných do motorové nafty,

c) od 1. ledna 2009 ve výši 3,5 % objemových z celkového množství motorových benzinů přimíchaných do motorových benzinů,

d) od 1. ledna 2009 ve výši 4,5 % objemových z celkového množství motorové nafty přimíchaných do motorové nafty,

e) od 1. června 2010 ve výši 4,1 % objemových z celkového množství motorových benzinů přimíchaných do motorových benzinů,

f) od 1. června 2010 ve výši 6 % objemových z celkového množství motorové nafty přimíchaných do motorové nafty; obsah biopaliva v motorové naftě, uplatněný formou nízkoprocentního přídatku, nesmí překročit výši maximálního podílu stanoveného do 7 % objemových.

(2) Povinnost podle odstavce 1 lze splnit i uvedením čistého biopaliva nebo směsného paliva podle zvláštního právního předpisu upravujícího pohonné hmoty (25) do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo dodáním čistého biopaliva nebo směsného paliva, které bylo uvedeno do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie, na daňové území České republiky pro dopravní účely v rozsahu podle odstavce 1.

(3) V případě, že osoba uvedená v odstavci 1 překročí v kalendářním roce povinné minimální množství biopaliv stanovené v odstavci 1 (dále jen „nadměrné množství biopaliv“), může toto nadměrné množství biopaliv převést do plnění povinnosti podle odstavce 1 v bezprostředně následujícím kalendářním roce. Množství biopaliv převáděné do následujícího kalendářního roku může činit nejvýše 0,2 % z celkového množství motorových benzinů a motorové nafty uvedených do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo uvedených do volného daňového oběhu pro dopravní účely v jiném členském státě Evropské unie a dodaných na daňové území České republiky v uplynulém kalendářním roce.

(4) Pokud osoba uvedená v odstavci 1 hodlá v následujícím kalendářním roce uplatnit nadměrné množství biopaliv podle odstavce 3, je povinna to písemně sdělit místně příslušnému

celnímu úřadu ve lhůtě stanovené pro podání hlášení podle odstavce 8. Sdělení musí obsahovat následující údaje

- a) jméno, příjmení a adresu, v případě právnické osoby název, právní formu a sídlo a daňové identifikační číslo osoby,
- b) množství biopaliv, které odpovídá výši povinnosti podle odstavce 1 v uplynulém kalendářním roce,
- c) množství biopaliv, o které byla překročena povinnost podle odstavce 1 v uplynulém kalendářním roce,
- d) množství biopaliv, které má být zahrnuto do plnění povinnosti podle odstavce 1 v bezprostředně následujícím kalendářním roce.“.

(5) Osoba uvedená v odstavci 1 je povinna vést odděleně evidenci o množství přijatého a vyrobeného benzínu, motorové nafty a jednotlivých druhů biopaliv a směsných paliv a evidenci vyskladněných jednotlivých pohonných hmot s uvedením druhu a podílu biopaliv, které uvádí do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie a jsou dodávány na daňové území České republiky pro dopravní účely. Tyto evidence je osoba uvedená v odstavci 1 povinna uzavřít vždy k 31. prosinci příslušného kalendářního roku.

(6) Pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 jsou zohledňována pouze biopaliva, která splňují kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem. Splnění těchto kritérií prokazuje osoba uvedená v odstavci 1 předložením příslušných dokladů vydaných podle § 3c; za nepřesnost, neúplnost či nepravdivost (dále jen „nesprávnost“) údaje obsaženého v jí předloženém dokladu nenese odpovědnost, pokud prokáže, že nesprávnost údaje nebylo možno zjistit ani s vynaložením veškerého úsilí, které lze požadovat.

(7) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na státní hmotné rezervy^{7b)} uváděné při jejich obměně do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky.

(8) Osoba uvedená v odstavci 1, která dováží pohonné hmoty a uvádí je do volného daňového oběhu pro dopravní účely na daňovém území České republiky, nebo osoba, která dodává na daňové území České republiky pro dopravní účely pohonné hmoty uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie, je povinna na formuláři vydaném Generálním ředitelstvím cel včas sdělit celnímu úřadu místně příslušnému podle místa přijetí pohonných hmot místo, datum a čas přijetí pohonných hmot, které podle doprovodných dokladů obsahují biosložku, tak, aby bylo celnímu úřadu umožněno odebrat vzorek pohonné hmoty a ověřit údaje v jí předložených dokladech.

(9) Osoba uvedená v odstavci 1 je povinna každoročně k 31. lednu podat místně příslušnému celnímu úřadu Hlášení o splnění povinnosti uvedení minimálního množství biopaliv do volného daňového oběhu pro dopravní účely nebo o splnění povinnosti dodání minimálního množství biopaliv na daňové území České republiky pro dopravní účely v pohonných hmotách uvedených do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie za uplynulý kalendářní rok (dále jen "hlášení"), obsahující identifikační údaje a údaje z evidencí podle odstavce 5. Hlášení se podává na tiskopisu vydaném Generálním ředitelstvím cel.

(10) Osoba uvedená v odstavci 1, která neuvede do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky minimální množství biopaliv pro dopravní účely nebo která v pohonných hmotách, které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie a dodány na daňové území České republiky, nedodá na daňové území České republiky minimální

množství biopaliv pro dopravní účely, je povinna zaplatit poplatek z objemu biopaliv, které měla uvést do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo které měla dodat na daňové území České republiky v pohonných hmotách uvedených do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie za uplynulý kalendářní rok.

(11) Zjistí-li celní úřad, že hlášení neobsahuje správné údaje nebo že nebylo podáno vůbec a jsou splněny podmínky pro vznik povinnosti zaplatit poplatek, stanoví jej platebním výměrem, popřípadě dodatečným platebním výměrem. Výše poplatku se stanoví jako součin množství neuvedeného biopaliva podle odstavce 1 v litrech a částky 40 Kč. Poplatek je splatný ve lhůtě pro podání hlášení.

(12) Osoba uvedená v odstavci 1 je povinna uvést v dokladu vydaném podle zákona o spotřebních daních^{7c)} druh a obsah biopaliva v pohonné hmotě s přesností na jedno desetinné místo procenta objemových nebo hmotnostních.

(13) Poplatek je příjmem státního rozpočtu.

§ 3b

Snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot

(1) Osoba uvedená v § 3a odst. 1 je povinna snižovat emise skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě v úplném životním cyklu pohonné hmoty tak, aby dosáhla, ve srovnání se základní hodnotou produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty stanovenou prováděcím právním předpisem, snížení o 2 % do 31. prosince 2014, o 4 % do 31. prosince 2017 a o 6 % do 31. prosince 2020.

(2) Emisemi skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě se rozumí celkový objem emisí skleníkových plynů vyjádřený v ekvivalentu CO₂ vyprodukovaných v úplném životním cyklu pohonné hmoty, dělený celkovým energetickým obsahem pohonné hmoty vyjádřeným hodnotou spodní výhřevnosti. Za emise skleníkových plynů vzniklé během úplného životního cyklu pohonné hmoty se považují celkové čisté hodnoty emisí CO₂, CH₄ a N₂O, které jsou přičitatelné této pohonné hmotě, a to včetně přimíšených složek, za období zahrnující všechny etapy procesu výroby a spotřeby pohonné hmoty od těžby nebo obdělávání půdy, včetně změn ve využívání půdy, přes dopravu, distribuci a zpracování, až po spalování, a to bez ohledu na to, kdy tyto emise vznikají.

(3) Osoba uvedená v § 3a odst. 1 je povinna podávat každoročně do 15. března ministerstvu a místně příslušnému celnímu úřadu zprávu o emisích skleníkových plynů z jí dodaných pohonných hmot za uplynulý kalendářní rok (dále jen „zpráva o emisích“). Tato zpráva musí obsahovat alespoň tyto informace

a) celkový objem každého typu dodané pohonné hmoty s udáním místa nákupu a původu,

b) objem emisí skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě zjištěný během úplného životního cyklu pohonné hmoty, včetně členění na jednotlivé typy pohonných hmot.

(4) Osoba uvedená v § 3a odst. 1 je povinna zajistit ověření informací uvedených v odstavci 3 autorizovanou osobou podle § 15 odst. 1 písm. f) a kopii protokolu o ověření předložit jako součást zprávy o emisích. Nepředloží-li tuto zprávu včetně ověření ani v náhradním termínu stanoveném celním úřadem, má se za to, že povinnost uvedenou v odstavci 1 nesplnila.

(5) Bude-li mezi osobami uvedenými v § 3a odst. 1 uzavřena smlouva o sdružení²⁶⁾ za účelem splnění povinnosti uvedené v odstavci 1, bude splnění této povinnosti posuzováno jako vážený

průměr hodnot povinného snížení emisí skleníkových plynů připadajících na jednotlivé povinné osoby ve sdružení. Povinnost podávání zprávy o emisích, včetně jejího ověření podle odstavce 4, se vztahuje na jednotlivé osoby ve sdružení zvlášť; spolu se zprávou o emisích za kalendářní rok 2014, 2017 a 2020 předloží tyto osoby také kopii smlouvy o sdružení. Nebude-li kopie smlouvy o sdružení předložena současně se zprávou o emisích nebo pokud nebude v rámci sdružení dosaženo celkového požadovaného snížení emisí, nebude na obsah smlouvy brán zřetel.

(6) Energie obsažená v biopalivech se pro účely splnění povinností uvedených v odstavci 1 zohlední pouze za předpokladu, že tato biopaliva splňují kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem. Splnění těchto kritérií se prokazuje způsobem uvedeným v § 3c.

(7) Prováděcí právní předpis stanoví základní hodnotu produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty.

§ 3c

Kritéria udržitelnosti biopaliv

(1) Biopalivo určené k plnění povinností uvedených v § 3a odst. 1 a § 3b odst. 1 musí splňovat kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem. Splnění kritérií udržitelnosti se dokládá prohlášením o shodě s kritérii udržitelnosti vydaným výrobcem, dovozcem do České republiky (dále jen „dovozce“) či prodejcem biopaliva. Toto prohlášení je výrobce, dovozce a prodejce biopaliva oprávněn vydat pouze v případě, že

a) je držitelem platného certifikátu uděleného autorizovanou osobou podle § 15 odst. 1 písm. f) nebo certifikátu či jiného obdobného oprávnění vydaného v souladu s právními předpisy členského státu Evropské unie,

b) může doložit v souladu s požadavky tohoto zákona a prováděcího právního předpisu, že při výrobě biopaliva byly použity suroviny splňující kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem.

(2) U kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv podle odstavce 1 je splnění kritérií udržitelnosti dokládáno dílčím prohlášením o shodě s kritérii udržitelnosti vydaným výrobcem, dovozcem či prodejcem těchto produktů. Toto prohlášení je výrobce, dovozce a prodejce oprávněn vydat pouze v případě, že

a) je držitelem dokladu uvedeného v odstavci 1 písm. a),

b) může doložit v souladu s požadavky tohoto zákona a prováděcího právního předpisu, že při výrobě jeho produktu byla použita biomasa splňující kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem.

(3) U biomasy určené k výrobě biopaliv podle odstavce 1 je splnění kritérií udržitelnosti dokládáno dílčím prohlášením o shodě s kritérii udržitelnosti vydaným prodejcem či dovozcem biomasy. Toto prohlášení je prodejce a dovozce biomasy oprávněn vydat pouze v případě, že

a) je držitelem dokladu uvedeného v odstavci 1 písm. a),

b) může doložit v souladu s požadavky tohoto zákona a prováděcího právního předpisu, že při pěstování biomasy byla splněna kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem; k doložení této skutečnosti musí mít prodejce či dovozce biomasy, který je první osobou vykupující

biomasu přímo od pěstitele, pěstitelem biomasy vystavené samostatné prohlášení o splnění kritérií udržitelnosti.

(4) V případě, že prodejce biomasy je zároveň jejím pěstitelem a prodává výhradně biomasu jím vypěstovanou, lze splnění kritérií udržitelnosti dokládat samostatným prohlášením pěstitele o splnění kritérií udržitelnosti.

(5) Autorizovaná osoba vydá certifikát podle odstavce 1, 2 nebo 3 osobě, která prokáže, že plní kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem a která má zaveden systém kvality podle prováděcího právního předpisu umožňující věrohodným způsobem v souladu s tímto zákonem a prováděcím právním předpisem plnění kritérií udržitelnosti sledovat a prokazovat. Certifikáty se vydávají na dobu 12 měsíců. Certifikát musí obsahovat seznam zemí, z nichž může osoba, které byl vydán, odebírat biomasu, a další náležitosti stanovené prováděcím právním předpisem. Pokud osoba, které byl vydán certifikát, odebere biomasu ze země na seznamu neuvedené, považuje se tato biomasa za biomasu nesplňující kritéria udržitelnosti. Seznam zemí v certifikátu je totožný se seznamem zemí uvedeným v rozhodnutí o autorizaci podle § 15 odst. 1 písm. f). Ministerstvo vede seznam subjektů, kterým byl autorizovanou osobou udělen certifikát podle odstavce 1 písm. a), odstavce 2 písm. a) a odstavce 3 písm. a) a zpřístupňuje jej způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(6) Osoba vydávající prohlášení nebo dílčí prohlášení podle odstavce 1, 2 nebo 3 musí k prokázání původu biomasy využít systém hmotnostní bilance, který splňuje požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.

(7) Osoba vydávající prohlášení nebo dílčí prohlášení podle odstavce 1, 2 nebo 3 je povinna v tomto prohlášení uvádět přesné, úplné a pravdivé údaje. Za nesprávnost v nich obsaženého údaje nenese tato osoba odpovědnost v případě, že vycházela z dílčího prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti nebo ze samostatného prohlášení pěstitele biomasy o splnění kritérií udržitelnosti, které jí bylo předáno spolu s dodávkou biopaliva nebo suroviny a které tuto nesprávnost obsahovalo, pokud zároveň prokáže, že nesprávnost údaje nebylo možno zjistit ani s vynaložením veškerého úsilí, které lze požadovat.

(8) Pěstitel biomasy je povinen v samostatném prohlášení podle odstavce 3 písm. b) uvádět přesné, úplné a pravdivé údaje. Za účelem prokázání splnění kritérií udržitelnosti vede pěstitel biomasy evidenci o množství prodané biomasy, které odpovídá jím vystaveným samostatným prohlášením podle odstavce 3 písm. b) a uchovává příslušnou dokumentaci specifikovanou v prováděcím právním předpisu po dobu minimálně pěti let. Tuto dokumentaci pěstitel biomasy poskytuje na vyžádání osobě autorizované podle § 15 odst. 1 písm. f) a České inspekci životního prostředí.

(9) Osoba, která není držitelem certifikátu uděleného autorizovanou osobou podle § 15 odst. 1 písm. f), avšak má vydaný certifikát či jiné obdobné oprávnění vydané v souladu s právními předpisy členského státu Evropské unie, může vydávat prohlášení nebo dílčí prohlášení podle odstavce 1, 2 nebo 3 pouze za předpokladu, že je zaregistrována u ministerstva. Ministerstvo provede zápis do registru bez zbytečného odkladu poté, co mu byly doručeny příslušné doklady vydané v souladu s právními předpisy členského státu Evropské unie.

(10) Prokázání splnění kritérií udržitelnosti podle odstavců 1 až 4 může být nahrazeno dokladem vystaveným v souladu s rozhodnutím Evropské komise vydaným na základě čl. 18 odst. 4 směrnice 2009/28/ES nebo na základě čl. 7c odst. 4 směrnice 2009/30/ES.

(11) Prováděcí právní předpis stanoví kritéria udržitelnosti biopaliv, náležitosti certifikátů podle odstavců 1 až 3, náležitosti prohlášení a dílčího prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti podle odstavců 1 až 3 a náležitosti samostatného prohlášení pěstitele biomasy podle odstavce 3 písm. b), a dále požadavky na systém kvality a systém hmotnostní bilance zabezpečující plnění kritérií udržitelnosti, včetně náležitostí dokumentace pěstitele biomasy podle odstavce 8.

HLAVA II

OCHRANA OVZDUŠÍ

§ 4

Kategorie a zařazování zdrojů znečišťování ovzduší

(1) Zdroje znečišťování ovzduší jsou

- a) mobilní,
- b) stacionární.

(2) Mobilními zdroji znečišťování ovzduší (dále jen "mobilní zdroj znečišťování") jsou samohybná a další pohyblivá, případně přenosná zařízení vybavená spalovacími motory znečišťujícími ovzduší, pokud tyto motory slouží k vlastnímu pohonu nebo jsou zabudovány jako nedílná součást technologického vybavení. Jde zejména o

- a) dopravní prostředky, kterými jsou silniční vozidla, drážní vozidla a stroje, letadla a plavidla,
- b) nesilniční mobilní stroje, kterými jsou kompresory, přemístitelné stavební stroje a zařízení, buldozery, vysokozdvizné vozíky, pojízdné zdvihací plošiny, zemědělské a lesnické stroje, zařízení na údržbu silnic, sněžné pluhy, sněžné skútry a jiná obdobná zařízení,
- c) přenosná nářadí vybavená spalovacím motorem, například motorové sekačky a pily, sbíječky a jiné obdobné výrobky.

Podmínky ochrany ovzduší před znečišťováním způsobeným mobilními zdroji znečišťování upravují zvláštní právní předpisy.4),5),8)

(3) Stacionární zdroj znečišťování ovzduší (dále jen "stacionární zdroj") je zařízení spalovacího nebo jiného technologického procesu, které znečišťuje nebo může znečišťovat ovzduší, dále šachta, lom a jiná plocha s možností zapaření, hoření nebo úletu znečišťujících látek, jakož i plocha, na které jsou prováděny práce nebo činnosti, které způsobují nebo mohou způsobovat znečišťování ovzduší, dále sklad a skládka paliv, surovin, produktů, odpadů a další obdobné zařízení nebo činnost.

(4) Stacionární zdroje se dělí

a) podle míry svého vlivu na kvalitu ovzduší na kategorie

- 1. zvláště velké,
- 2. velké,
- 3. střední a
- 4. malé,

b) podle technického a technologického uspořádání na

- 1. zařízení spalovacích technologických procesů, ve kterých se oxidují paliva za účelem využití uvolněného tepla, (dále jen "spalovací zdroj"),
- 2. spalovny odpadů7) a zařízení schválená podle § 17 odst. 2 písm. c) pro spalování odpadu a
- 3. ostatní stacionární zdroje (dále jen "ostatní zdroj").

(5) Spalovací zdroje se zařazují podle tepelného příkonu nebo výkonu do těchto kategorií:

- a) zvláště velké spalovací zdroje, kterými jsou zdroje znečišťování o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším bez přihlídnutí ke jmenovitému tepelnému výkonu,
- b) velké spalovací zdroje, kterými jsou zdroje znečišťování o jmenovitém tepelném výkonu vyšším než 5 MW do 50 MW nespádající pod písmeno a),
- c) střední spalovací zdroje, kterými jsou zdroje znečišťování o jmenovitém tepelném výkonu od 0,2 MW do 5 MW včetně,
- d) malé spalovací zdroje, kterými jsou zdroje znečišťování o jmenovitém tepelném výkonu nižším než 0,2 MW.

(6) Jmenovité tepelné příkony nebo výkony zvláště velkých, velkých a středních spalovacích zdrojů téhož provozovatele se pro účely stanovení kategorie zdroje nebo emisních limitů sčítají, jestliže

- a) jsou umístěny ve stejné místnosti, stavbě nebo v provozním celku,
- b) spaliny jsou vypouštěny společným komínem bez ohledu na počet komínových průduchů nebo by s ohledem na uspořádání a druh používaného paliva mohly být vypouštěny společným komínem.

(7) Jmenovité tepelné výkony malých spalovacích zdrojů téhož provozovatele se pro účely stanovení kategorie zdroje sčítají za předpokladu, že spaliny jsou vypouštěny společným komínem, nebo je toto řešení technicky proveditelné.

(8) Spalovny odpadů⁷⁾ patří do kategorie zvláště velkých nebo velkých stacionárních zdrojů a podle druhu spalovaného odpadu se rozlišují na

- a) spalovny nebezpečného odpadu,
- b) spalovny komunálního odpadu a
- c) spalovny jiného než nebezpečného a komunálního odpadu.

Do kategorie zvláště velkých stacionárních zdrojů se zařazují spalovny

- 1. podle písmena a), pokud jejich jmenovitá provozní kapacita množství odstraňovaného odpadu je větší než 10 tun za den,
- 2. podle písmena b), pokud jejich jmenovitá provozní kapacita množství odstraňovaného odpadu je větší než 3 tuny za hodinu, nebo
- 3. podle písmena c), pokud jejich jmenovitá provozní kapacita množství odstraňovaného odpadu je větší než 50 tun za den.

(9) K ostatním zdrojům náleží také spalovací zařízení procesních ohřevů, u kterých jsou znečišťující látky vzniklé spalováním paliv odváděny společně se znečišťujícími látkami emitovanými technologickým procesem.

(10) Provozovatel je povinen zařadit stacionární zdroj do příslušné kategorie v souladu s tímto zákonem a předpisy vydanými k jeho provedení. V pochybnostech, zda jde o stacionární zdroj a o jeho zařazení do příslušné kategorie stacionárních zdrojů, rozhoduje Česká inspekce životního prostředí (dále jen "inspekce"), a to na návrh provozovatele nebo z vlastního podnětu nebo z podnětu jiného orgánu ochrany ovzduší.

(11) U technologií a jejich zařízení, které dosud nebyly použity v provozu (nově zaváděné technologie), rozhodne o kategorii stacionárního zdroje a emisních limitech ministerstvo.

(12) Prováděcí právní předpis stanoví způsob zařazování stacionárních zdrojů do jednotlivých kategorií.

§ 5 nadpis vypuštěn

(1) Přípustnou úroveň znečišťování ovzduší určují hodnoty emisních limitů pro jednotlivé znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny nebo pachové látky, přípustná tmavost kouře, přípustná míra obtěžování zápachem, emisní stropy a redukční cíle pro jednotlivé znečišťující látky nebo stanovené skupiny látek.

(2) Emisní limity pro stacionární zdroje se člení na

a) obecné emisní limity, které jsou stanoveny pro jednotlivé znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny,

b) specifické emisní limity, které jsou stanoveny u jmenovitě uvedených stacionárních zdrojů; specifické emisní limity se stanovují bez přihlídnutí k obecným emisním limitům pro znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny významné co do množství a škodlivosti emisí.

(3) Emisní limity pro výrobky vybavené spalovacím motorem [§ 4 odst. 2 písm. c)] stanoví zvláštní právní předpis.⁴⁾

(4) Pokud je ve zvláště velkém, velkém nebo středním spalovacím zdroji současně spalováno více druhů paliv, stanoví emisní limity na základě podkladů předložených provozovatelem inspekce postupem stanoveným prováděcím právním předpisem.

(5) Emisní stropy pro vybrané znečišťující látky pro jednotlivé stacionární zdroje a lhůty k jejich dosažení stanoví prováděcí právní předpis podle § 6 odst. 3 nebo krajský úřad podle § 17 odst. 9. Emisní stropy pro všechny stacionární zdroje nebo jejich skupiny na vymezených územích stanoví vláda svým nařízením. Orgány ochrany ovzduší činí veškerá opatření k dosažení emisních stropů podle předchozí věty, zejména při vydávání stanovisek, závazných stanovisek a povolení podle § 17 a při rozhodování o změnách povolení podle § 53 odst. 2 písm. b).

(6) U stacionárního zdroje, který stanoví prováděcí právní předpis, může krajský úřad uložit provozovateli místo povinnosti dodržovat některé emisní limity povinnost plnit plán snížení emisí znečišťujících látek, případně opatření k omezování použití surovin a výrobků, z nichž vznikají emise znečišťujících látek, popřípadě pachových látek, (dále jen "plán snížení emisí").

(7) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v odstavci 6 vypracuje návrh plánu na snížení emisí v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a předloží ho krajskému úřadu se žádostí o schválení k jeho provádění.

(8) U stacionárního zdroje, který stanoví prováděcí právní předpis, ukládá krajský úřad provozovateli místo povinnosti dodržovat emisní limity povinnost plnit plán zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje.

(9) Plány snížení emisí znečišťujících látek a plány zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje vypracovává provozovatel zdroje uvedeného v prováděcím právním předpisu ve

lhůtě a na dobu stanovenou orgánem ochrany ovzduší, s výjimkou plánů u zdrojů podle § 54 odst. 7, které se vypracovávají na dobu 5 let.

(10) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v odstavci 8 vypracuje v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem návrh plánu zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje a předloží ho krajskému úřadu se žádostí o schválení k jeho provádění. Plnění tohoto plánu se považuje za splnění povinnosti dodržovat emisní limity podle tohoto zákona.

(11) Krajský úřad zamítne předložený plán snížení emisí a plán správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje, pokud je vypracován v rozporu s tímto zákonem a jeho prováděcími právními předpisy. Zamítavé stanovisko musí obsahovat důvody zamítnutí a lhůtu předložení nového návrhu plánu.

(12) Prováděcí právní předpis stanoví seznam znečišťujících látek, jejich stanovených skupin, emisní limity obecné a specifické, postup výpočtu emisních limitů v případech současného spalování různých druhů paliv nebo spoluspalování odpadů s palivy, podmínky provozování stacionárních zdrojů, kritéria určující plnění těchto podmínek a dodržování emisních limitů včetně metod odběru vzorků a měření, přípustnou tmavost kouře, pachové látky a pachová čísla, náležitosti a způsob zpracování plánu na snížení emisí a plánu zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje a skupiny zdrojů, pro které se tyto plány zpracovávají.

§ 6

Přípustná úroveň znečištění ovzduší

(1) Přípustnou úroveň znečištění ovzduší určují hodnoty imisních limitů, meze tolerance a četnost překročení a hodnoty cílových imisních limitů pro jednotlivé znečišťující látky. V případě troposférického ozonu je přípustná úroveň znečištění ovzduší určena cílovými imisními limity a dlouhodobými imisními cíli. Imisní limit nesmí být překročen více než o mez tolerance a nad stanovenou četnost překročení. Imisní limity jsou závazné pro orgány ochrany ovzduší při jejich činnosti.

(2) Ministerstvo vypracovává ve spolupráci s příslušnými ústředními správními úřady návrhy národních programů snižování emisí těch znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin, pro které byly stanoveny emisní stropy nebo redukční cíle a lhůty k jejich dosažení s cílem zlepšení kvality ovzduší dosažením imisních limitů jednotlivých znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin. Národní programy snižování emisí se vypracovávají i pro znečišťující látky, které nemají stanoveny emisní stropy nebo redukční cíle, ale dochází u nich k překračování imisních limitů.

(3) Návrhy národních programů vypracované podle odstavce 2 a předložené ministerstvem schvaluje vláda usnesením, s výjimkou národního programu snižování emisí ze stávajících zvláště velkých spalovacích zdrojů, který vydává vláda svým nařízením. Národní programy se aktualizují vždy po 5 letech.

(4) Programy podle odstavců 2 a 5 mohou být realizovány na základě dohod mezi orgány ochrany ovzduší a provozovateli stacionárních zdrojů nebo osobami jimi zřízenými o řešení problémů souvisejících s místními nepříznivými klimatickými a rozptylovými podmínkami, případně i s jinými vlivy na imisní situaci. Na základě dohody může přistoupit provozovatel na plnění zpřísněných emisních limitů, přičemž ustanovení § 17 odst. 2 písm. f) není tímto dotčeno.

(5) Krajský úřad je povinen zpracovat pro své území krajský program snižování emisí znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin a obecní úřad může zpracovat pro své území místní program snižování emisí znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin, s cílem zlepšení

kvality ovzduší zejména dosažením imisních limitů jednotlivých znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin. Krajské programy snižování emisí musí být v souladu s národními programy a místní programy snižování emisí musí být v souladu s národními programy i s krajskými programy snižování emisí. Obsah národního, krajského a místního programu snižování emisí je uveden v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(6) Kraje a obce v přenesené působnosti vydávají nařízení krajské a místní programy snižování emisí. Informace o krajských a místních programech snižování emisí musí být uvedeny na úředních deskách příslušného kraje a příslušné obce spolu s oznámením, kde lze do nich nahlédnout, a tyto programy se zveřejňují v elektronické podobě ve veřejně přístupném informačním systému. Plnění těchto programů orgány krajů a orgány obcí průběžně kontrolují a vyhodnocují.

(7) Z programů snižování emisí podle odstavce 6 se vychází při výkonu veřejné správy na krajské a místní úrovni, zejména při územním plánování, územním rozhodování a povolování staveb nebo jejich změn, a při posuzování záměrů, které mohou výrazně ovlivnit čistotu ovzduší, nebo rozvojových koncepcí a programů rozvoje jednotlivých oborů a odvětví.⁹⁾

(8) Ministerstvo zajišťuje sledování kvality ovzduší na celém území České republiky. Sledováním kvality ovzduší může ministerstvo pověřit jím zřízenou právnickou osobu.

(9) Prováděcí právní předpis stanoví způsob sledování kvality ovzduší, včetně metod odběru vzorků, měření, vyhodnocování a dalších technických požadavků; dále stanoví imisní limity a jejich meze tolerance pro jednotlivé znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny, přípustnou četnost překračování imisních limitů, cílové imisní limity, dlouhodobé imisní cíle a lhůty k jejich dosažení, závazné emisní stropy, redukční cíle, znečišťující látky nebo stanovené skupiny látek, pro které budou připravovány roční emisní inventury a roční emisní projekce vztahující se k cílovému roku 2010 a požadavky na způsob přípravy a provádění emisních inventur, emisních projekcí a programu snižování emisí.

§ 7

Zvláštní ochrana ovzduší

(1) Oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší se rozumí území v rámci zóny nebo aglomerace, kde je překročena hodnota imisního limitu u jedné nebo více znečišťujících látek.

(2) Zónou je území vymezené ministerstvem pro účely sledování a řízení kvality ovzduší; aglomerací je sídelní seskupení, na němž žije nejméně 350 000 obyvatel, vymezené ministerstvem pro účely sledování a řízení kvality ovzduší.

(3) V zónách či aglomeracích, na jejichž území se nenacházejí oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší, zajistí orgány ochrany ovzduší udržení koncentrací znečišťujících látek pod hodnotami imisních limitů.

(4) Vymezení oblastí podle odstavce 1 a jejich případné změny provádí ministerstvo jedenkrát za rok a zveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva životního prostředí. Ministerstvo zde dále zveřejní seznam zón a aglomerací.

(5) V zónách a aglomeracích, na jejichž území se nacházejí oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší, zajišťuje ministerstvo sledování kvality ovzduší způsobem podle § 6 odst. 8.

(6) V zónách a aglomeracích vypracují krajské úřady a obecní úřady obcí s počtem obyvatel nad 350 000 programy ke zlepšení kvality ovzduší pro znečišťující látky, u kterých na jejich území

došlo v předchozím kalendářním roce k překročení imisního limitu a meze tolerance, nebo imisního limitu, pokud není mez tolerance stanovena. Účelem programu je plnění limitních hodnot ve lhůtách stanovených prováděcím právním předpisem. Rozsah programu je uveden v příloze č. 3 k tomuto zákonu. Obecní úřad může zpracovat místní program ke zlepšení kvality ovzduší. Tento program odpovídá rozsahem příloze č. 3 k tomuto zákonu.

(7) Krajské úřady a obecní úřady obcí s počtem obyvatel nad 350 000 aktualizují programy v tříletých intervalech nebo do 18 měsíců od konce kalendářního roku, v němž dojde na území zóny či aglomerace k překročení imisního limitu a meze tolerance, nebo imisního limitu, pokud není mez tolerance stanovena, u znečišťující látky, která není v programu příslušné zóny či aglomerace zahrnuta. Současně s aktualizací informují ministerstvo o stavu provádění opatření, která byla programem ke zlepšení kvality navržena, a zasílají ministerstvu kopii aktualizované verze programu. Informace o programech ke zlepšení kvality ovzduší musí být uvedeny na úředních deskách příslušného úřadu spolu s oznámením, kde do nich lze nahlédnout, a programy musí být zveřejněny v elektronické podobě ve veřejně přístupném informačním systému.

(8) Součástí programu ke zlepšení kvality ovzduší je programový dodatek. Struktura programového dodatku odpovídá zvláštnímu předpisu^{9a}). Krajský a obecní úřad zahrne do programového dodatku pouze vlastní prioritní opatření a projekty nebo opatření a projekty vzešlé z místních programů ke zlepšení kvality ovzduší, které jsou v rámci místního programu určeny jako rozhodující pro kvalitu ovzduší.

(9) Z programů ke zlepšení kvality ovzduší podle odstavce 6 se vychází při výkonu veřejné správy na krajské a místní úrovni, zejména při územním plánování, územním rozhodování a povolování staveb nebo jejich změn a při posuzování vlivů staveb nebo technologií na životní prostředí podle zvláštního právního předpisu⁹).

(10) Programy ke zlepšení kvality ovzduší vypracované na úrovni zón a aglomerací musí být v souladu s národním programem a místní programy ke zlepšení kvality ovzduší musí být v souladu s programem vypracovaným na úrovni příslušné zóny či aglomerace.

(11) Pro oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší vypracují krajské úřady a obecní úřady obcí s počtem obyvatel nad 350 000 akční plány obsahující přehled krátkodobých opatření. K realizaci opatření uvedených v akčních plánech bude docházet při splnění podmínek uvedených v prováděcím právním předpisu.

§ 7a

Nízkoemisní zóny

(1) Ve zvláště chráněných územích^{9b}), lázeňských místech^{9c}), nebo pokud došlo k překročení některého z imisních limitů stanovených v prováděcím právním předpisu, může obec na svém území, nebo jeho části, stanovit nařízením^{9d}) zónu s omezením provozu motorových silničních vozidel (dále jen „nízkoemisní zóna“) postupem podle tohoto zákona a prováděcích právních předpisů.

(2) Obec v nařízení vymezí území nízkoemisní zóny a emisní kategorie vozidel, která mají povolen vjezd do této zóny. Pro případy vzniku smogové situace podle § 8 odst. 1 může obec stanovit zvláštní podmínky provozu nízkoemisní zóny, zejména zpřísnit emisní kategorie vozidel, která mohou vjíždět do nízkoemisní zóny po dobu trvání smogové situace. Na průjezdním úseku dálnice nebo silnice^{9e}) lze nízkoemisní zónu stanovit pouze v případě, že na území obce mimo nízkoemisní zónu anebo mimo zastavěné území téže nebo sousední obce existuje jiná dálnice nebo silnice stejné nebo vyšší třídy^{9e}), po které je možné zajistit stejné dopravní spojení.

(3) Obec v nařízení o vyhlášení nízkoemisní zóny stanoví jeho účinnost nejdříve 12 měsíců od jeho vyhlášení. Obec informuje ministerstvo o přijetí nařízení nejpozději jeden měsíc před nabytím jeho účinnosti.

(4) Místní úpravu provozu na pozemních komunikacích v nízkoemisní zóně stanoví příslušný úřad postupem podle jiného právního předpisu^{9f}). Začátek a konec nízkoemisní zóny je označen svislou dopravní značkou podle jiného právního předpisu^{9f}), která kromě příslušného omezení vymezí vozidla s emisními kategoriemi, kterým je vjezd do nízkoemisní zóny dovolen. Vjezd do nízkoemisní zóny je povolen pouze pro silniční motorová vozidla označená emisní plaketou s uvedením příslušné emisní kategorie podle prováděcího právního předpisu a v souladu s podmínkami stanovenými příslušnou dopravní značkou. Porušení této povinnosti je přestupkem podle jiného právního předpisu^{9g}). Výjimky jsou stanoveny v příloze č. 4 k tomuto zákonu. Výrobu a distribuci emisních plaket zajišťuje ministerstvo, které může touto činností pověřit jinou osobu. Emisní plaketa se vydává za úplatu, jejíž výši stanoví prováděcí právní předpis.

(5) Úřad obce, která vyhlásila svým nařízením nízkoemisní zónu, může na základě žádosti provozovatele vozidla povolit dočasnou nebo trvalou individuální výjimku z následujících důvodů:

- a) nemoc, bezmoc či jiné postižení osoby, která nesplňuje podmínky pro přiznání označení pro osobu těžce zdravotně postiženou,
- b) pracovní doba žadatele o výjimku neumožňující přepravovat se hromadnou dopravou,
- c) pro vozidla se speciálním vybavením (nákladní dopravníky, zábavní zařízení, vozidla užívaná jako pracoviště, speciální vozidla taxislužeb a služeb v cestovním ruchu),
- d) zásadní význam pro podnikání, kde by omezení provozu v nízkoemisní zóně mohlo výrazně ohrozit či znemožnit podnikání,
- e) pro vozidla určená k přepravě věcí na kulturní a společenské akce, včetně akcí rekreačních, vzdělávacích a výchovných (například dětské tábory),
- f) pro vozidla k přepravě tuhých, tekutých a plyných paliv pro zajištění provozu nemocnic, sociálních ústavů a školských zařízení.

(6) Emisní plaketa musí být umístěna a celou svou plochou přímo nalepena na vnitřní straně čirého skla předního okna motorového vozidla nebo prvního motorového vozidla v jízdní soupravě na pravém dolním okraji skla tak, aby výhled řidiče z vozidla byl co nejméně omezen a plaketa byla dobře viditelná z vnější strany vozidla.

(7) V případě, že motorové vozidlo není vybaveno předním sklem, musí být emisní plaketa umístěna a celou svou plochou přímo nalepena v pravé přední části vozidla, pevně spojené s jeho nosnými částmi. Plaketa musí být umístěna tak, aby byla kontrolovatelná a aby byla chráněná před přímým znečištěním způsobeným koly vozidla.

(8) Pro získání emisní plakety je provozovatel silničního motorového vozidla povinen předložit technický průkaz silničního motorového vozidla. U vozidel registrovaných v zahraničí se emisní plaketa přiděluje podle data první registrace motorového vozidla, pokud nelze prokázat jeho emisní třídu.

(9) Prováděcí právní předpis stanoví způsob zařazení motorových silničních vozidel do emisních kategorií, vzory emisních plaket, bližší podmínky jejich distribuce a jejich cenu a pravidla pro označení vozidel příslušnou emisní plaketou.

§ 8

Smogová situace

(1) Smogová situace je stav mimořádně znečištěného ovzduší, kdy úroveň znečištění ovzduší znečišťující látkou překročí zvláštní imisní limit stanovený prováděcím právním předpisem.

(2) Zvláštním imisním limitem podle odstavce 1 se rozumí taková úroveň znečištění ovzduší, při jejímž překročení hrozí již při krátké expozici riziko poškození lidského zdraví nebo poškození ekosystému.

(3) Možnost vzniku, vznik a ukončení smogové situace vyhláší v rámci ústředního regulačního řádu ministerstvo nebo jím zřízená právnická osoba neprodleně. Současně se vznikem smogové situace vyhlásí regulační opatření k omezování emisí ze stacionárních zdrojů, které se na znečišťování ovzduší rozhodujícím způsobem podílejí.

(4) Pro oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší podle § 7 odst. 1 stanoví prováděcí právní předpis smogový varovný a regulační systém a způsob jeho provozování včetně seznamu stacionárních zdrojů podléhajících regulaci podle odstavce 3. Provoz smogového, varovného a regulačního systému upravuje ústřední regulační řád, krajský a místní regulační řád.

(5) Kraj a obec jsou povinny v oblastech se zhoršenou kvalitou ovzduší svým nařízením vydat regulační řád pro jejich území. V tomto regulačním řádu upraví vyhlásování a odvolávání signálu upozornění a signálu regulace na svém území v případě možnosti vzniku nebo výskytu smogové situace a omezení nebo zastavení provozu stacionárních a mobilních zdrojů znečišťování ve své územní působnosti, s výjimkou stacionárních zdrojů regulovaných podle odstavce 3. Při vypracování krajského a místního regulačního řádu krajský úřad a obecní úřad přihlédne k negativním důsledkům omezení nebo zastavení zemědělských provozů s chovem hospodářských zvířat.

(6) Krajský regulační řád nesmí být v rozporu s ústředním regulačním řádem. Místní regulační řád nesmí být v rozporu s krajským regulačním řádem a s ústředním regulačním řádem.

(7) Pro případ vzniku smogové situace může orgán ochrany ovzduší

a) nařídit provozovatelům stacionárních zdrojů omezení nebo zastavení provozu zdroje,

b) nařídit provozovatelům mobilních zdrojů znečišťování omezení provozu těchto zdrojů nebo zákaz tyto zdroje používat.

(8) Regulační opatření lze vyhlásit na nezbytně nutnou dobu jen s uvedením důvodu a území, na které se regulační opatření vztahuje. V regulačním opatření orgán ochrany ovzduší uvede, na které osoby se regulační opatření vztahuje a jaká omezení jsou povinny strpět.

(9) Osoba, které se regulační opatření dotýká, je povinna toto opatření dodržovat po celou dobu počínaje okamžikem, kdy regulační opatření nabyla účinnosti až do jejich zrušení.

(10) Informaci pro veřejnost o vyhlášení signálu upozornění, signálu regulace, signálu varování a jejich odvolání zajišťuje ministerstvo nebo jím zřízená právnická osoba nebo krajský úřad v

televizním a rozhlasovém vysílání; obecní úřad vyhláší signál upozornění a signál regulace, jejich změny a odvolání v místních informačních prostředcích.

(11) Osoba, která provozuje televizi nebo rozhlas, je povinna bez náhrady nákladů na základě žádosti ministerstva nebo jím zřízené právnické osoby nebo krajskému úřadu neprodleně a bez úprav obsahu a smyslu uveřejnit informace o vyhlášení a odvolání signálu upozornění, signálu regulace a signálu varování.

(12) Prováděcí právní předpis stanoví hodnoty zvláštních imisních limitů pro znečišťující látky, nebo jejich stanovené skupiny, způsob jejich kontroly včetně metod odběru vzorků, měření a dalších technických požadavků, ústřední regulační řád a způsob jeho provozování včetně seznamu stacionárních zdrojů podléhajících regulaci podle odstavce 3, podmínky vedoucí k vyhlášení akčních plánů, strukturu a obsah akčních plánů, zásady vypracování a realizace akčních plánů a zásady pro vypracování a provozování krajských a místních regulačních řádů.

§ 9

Zjišťování znečišťujících látek

(1) Emise znečišťujících látek ze zvláště velkých, velkých nebo středních stacionárních zdrojů zjišťují provozovatelé především měření a v případech stanovených v prováděcím právním předpisu výpočtem. V pochybnostech rozhodne na návrh provozovatele krajský úřad.

(2) Měření emisí se provádí v místě, za kterým již nedochází ke změnám složení vypouštěných odpadních plynů do vnějšího ovzduší. Má-li stacionární zdroj několik výdechů, komínů nebo výpustí, měří se emise na každém z nich. Měření a vyhodnocení naměřených hodnot se provádí jednorázově v termínech stanovených v prováděcím právním předpisu nebo nepřetržitě v průběhu roku (kontinuálním měřením).

(3) Kontinuálním měřením emisí se průběžně měří hmotnostní koncentrace emisí znečišťujících látek vypouštěných ze stacionárního zdroje v průběhu kalendářního roku. Výsledky kontinuálního měření emisí musí být v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem průběžně zaznamenávány, vyhodnocovány a uchovávány.

(4) Pokud pro danou znečišťující látku nebo skupinu látek není stanoven u stacionárního zdroje specifický emisní limit, je provozovatel povinen plnit obecný emisní limit. Krajský úřad na žádost provozovatele, z vlastního podnětu nebo na návrh inspekce vymezí rozhodnutím znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny k plnění obecných emisních limitů.

(5) Účinnost spalování a množství vypouštěných látek u malých spalovacích zdrojů uvedených v § 12 odst. 1 písm. f) zjišťuje osoba, která je držitelem platné autorizace podle § 15 odst. 1 písm. b), nebo osoba oprávněná podle § 15 odst. 15 měřením podle postupu stanoveného prováděcím právním předpisem.

(6) Úroveň znečištění ovzduší a dodržování imisních limitů zjišťují orgány ochrany ovzduší měřeními nebo kombinací měření a modelového výpočtu nebo modelovým výpočtem nebo jinou metodou odborného odhadu. Rozptylové studie zpracovává osoba, která je držitelem platné autorizace podle § 15 odst. 1 písm. d) nebo je oprávněna podle § 15 odst. 17 a 20.

(7) Měření, jehož účelem je prokázat dodržování emisních limitů nebo ověření správnosti měření znečišťujících látek prováděných provozovatelem u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů, a měření emisí provádí osoba, která je držitelem platné autorizace podle § 15 odst. 1 písm. a) nebo osoba oprávněná podle § 15 odst. 17 a 19.

(8) V případech stanovených prováděcím právním předpisem provádí měření znečišťujících látek u stacionárního zdroje provozovatel, a to způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem.

(9) Provozovatel je povinen na základě výsledků měření prokázat jím vykazované emise znečišťujících látek a dodržování stanovených emisních limitů a emisních stropů u stacionárního zdroje.

(10) Prováděcí právní předpis stanoví rozsah a způsob měření znečišťujících látek u stacionárních zdrojů včetně jejich vyhodnocení, provádění kontinuálního měření emisí včetně zaznamenávání, vyhodnocování a uchovávání jeho výsledků; dále stanoví skupiny stacionárních zdrojů, kde se zjišťují znečišťující látky výpočtem, a postup výpočtu včetně emisních faktorů, měření účinnosti spalování u malých spalovacích zdrojů včetně množství a rozsahu vypouštěných látek, podrobné postupy zjišťování úrovně znečištění ovzduší včetně metod a dalších požadavků, jakož i podmínky provozování systému měřících stanic.

§ 10

Zjišťování pachových látek

(1) Vnášení pachových látek ze stacionárních zdrojů do ovzduší nad přípustnou míru obtěžování zápachem není dovoleno.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví přípustnou míru obtěžování zápachem a způsob jejího zjišťování, dále stanoví emisní limity pachových látek, rozsah a způsob stanovení koncentrace pachových látek.

§ 11

Povinnosti provozovatelů zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů

(1) Provozovatelé zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů jsou povinni

a) uvádět do provozu a provozovat stacionární zdroje v souladu s podmínkami ochrany ovzduší, které jsou uvedeny ve stanoviscích a povoleních vydaných podle § 17 a v souladu s technickými podmínkami provozu zařízení zdroje stanovenými jeho výrobcem a s provozním řádem, pokud je stanovena povinnost k jeho zpracování podle odstavce 2; v případě jejich nevydání postupují provozovatelé podle rozhodnutí vydaných podle právních předpisů platných do dne účinnosti tohoto zákona,

b) dodržovat emisní limity včetně stanovených lhůt k jejich plnění, limitní obsah látek ve výrobcích, emisní stropy, přípustnou tmavost kouře a přípustnou míru obtěžování zápachem,

c) zjišťovat množství vypouštěných znečišťujících a pachových látek postupem a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,

d) plnit pokyny orgánů ochrany ovzduší ke zjednání nápravy podle § 38,

e) vést provozní evidenci o stacionárních zdrojích v rozsahu stanoveném v prováděcím právním předpisu a uchovávat ji nejméně po dobu 5 let; zpracovat souhrnnou provozní evidenci z údajů provozní evidence za kalendářní rok a předávat ji příslušným orgánům ochrany ovzduší prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí nebo datové schránky ministerstva určené k plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního

prostředí podle zákona o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů do 31. března následujícího kalendářního roku; povinnost zpracovat a předávat souhrnnou provozní evidenci se nevztahuje na provozovatele stacionárních zdrojů podle § 5 odst. 8,

f) poskytovat příslušným orgánům ochrany ovzduší údaje podle písmene e) a další jimi vyžádané údaje potřebné zejména ke zjištění podílu zdroje na znečišťování ovzduší,

g) bezodkladně odstraňovat v provozu stacionárních zdrojů nebezpečné stavy ohrožující kvalitu ovzduší a činit opatření k předcházení havárií; v případě výskytu takového stavu podat o něm zprávu orgánu ochrany ovzduší nejpozději do 24 hodin; v případě poruchy, za kterou se považuje odchylka od normálního provozu zdroje v důsledku technické závady a při které u zdroje nemohou být dodrženy emisní limity, bezodkladně odstavit zdroj v souladu se souborem technickoorganizačních opatření, není-li ji možno odstranit do 24 hodin od jejího vzniku; tímto ustanovením nejsou dotčeny povinnosti stanovené zvláštním právním předpisem,⁶⁾

h) vypracovat pro účely regulace emisí za situace uvedené v § 8 regulační řády pro provoz stacionárních zdrojů a předložit je inspekci ke schválení,

i) při vyhlášení regulačních opatření podle § 8 odst. 3 plnit povinnosti vyplývající z ústředního, krajského a místního regulačního řádu podle § 8 odst. 4 a 5,

j) zajistit a řádně provozovat technické prostředky pro nepřetržité (kontinuální) měření emisí látek znečišťujících ovzduší včetně zaznamenávání, vyhodnocování a uchovávání jeho výsledků, pokud to stanoví prováděcí právní předpis,

k) při vážném nebo bezprostředním ohrožení zdraví z důvodu nadměrné koncentrace znečišťujících látek bezodkladně zastavit nebo omezit provoz stacionárního zdroje, jeho části nebo jinou činnost, která je příčinou ohrožení nebo snížení kvality ovzduší, neprodleně informovat inspekci a správní úřady podle zvláštního právního předpisu⁶⁾ a plnit jejich pokyny ke zjednání nápravy; současně informovat veřejnost o následcích poruchy nebo jiné příčiny, která vedla ke vzniku této situace,

l) umožnit osobám pověřeným orgány ochrany ovzduší a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji za účelem zjištění množství znečišťujících látek, kontroly provozu a technického stavu tohoto zdroje,

m) zpřístupnit veřejnosti informaci o znečišťování ovzduší ze stacionárního zdroje a o opatřeních omezení tohoto znečišťování,

n) na základě požadavku ministerstva nebo inspekce poskytnout informace nutné ke stanovení kategorie stacionárního zdroje podle § 4 odst. 10 a 11 a ke stanovení rozsahu sledovaných znečišťujících látek podle § 9 odst. 4,

o) plnit úkoly vyplývající z plánu snížení emisí podle § 5 odst. 6,

p) plnit úkoly vyplývající z programů ke zlepšování kvality ovzduší podle § 7 odst. 6,

r) plnit plán zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje podle § 5 odst. 8,

s) předkládat inspekci protokoly o výsledcích měření znečišťujících látek podle § 9 odst. 1, 2, 7 a 9,

t) zpracovává a realizuje plány snížení emisí pachových látek.

(2) Provozovatelé zvláště velkých a velkých stacionárních zdrojů jsou dále povinni vypracovat ve lhůtě stanovené příslušným orgánem ochrany ovzduší soubor technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu stacionárních zdrojů, včetně opatření ke zmírňování průběhu a odstraňování důsledků havarijních stavů v souladu s podmínkami ochrany ovzduší, (dále jen "provozní řád") a předkládat jejich návrhy i návrhy jejich změn ke schválení příslušnému orgánu ochrany ovzduší. Stanoví-li tak prováděcí právní předpis, zpracovávají provozní řád také provozovatelé středních stacionárních zdrojů v přiměřeně stanoveném rozsahu. Po jejich schválení jsou provozními řády vázáni. Tím nejsou dotčeny povinnosti stanovené podle zvláštního právního předpisu.⁶⁾

(3) Spalovny odpadu a zařízení povolená pro spalování odpadu mohou být provozovány pouze pod dohledem osoby, která je držitelem platné autorizace podle § 15 odst. 1 písm. c). Tato osoba provádí nad dodržováním podmínek stanovených v povolení podle § 17 a v prováděcím právním předpisu.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti, formu a postup zpracování provozního řádu, hlášení havárie stacionárního zdroje, vedení provozní evidence a zpracování souhrnné provozní evidence a jejího ohlašování.

§ 12

Povinnosti provozovatelů malých stacionárních zdrojů znečišťování

(1) Provozovatelé malých stacionárních zdrojů jsou povinni

a) uvádět do provozu a provozovat stacionární zdroje jen v souladu s podmínkami pro provoz těchto zdrojů,

b) umožnit osobám pověřeným obcí a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji za účelem ověření kategorizace zdroje, zjištění množství vypouštěných látek a kontroly jeho technického stavu a předkládat jim k tomu potřebné podklady,

c) oznámit stacionární zdroj, který vypouští těkavé organické látky, obecnímu úřadu způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,

d) plnit pokyny orgánu ochrany ovzduší ke zjednání nápravy podle § 38 odst. 1,

e) dodržovat přípustnou tmavost kouře a přípustnou míru obtěžování zápachem a neobtěžovat kouřem a zápachem osoby ve svém okolí a obydlené oblasti,

f) zajišťovat prostřednictvím oprávněné osoby měření účinnosti spalování, měření množství vypouštěných látek a kontrolu stavu spalovacích cest u spalovacích zdrojů, a to nejméně jedenkrát za 2 roky, a odstraňovat zjištěné závady do 2 měsíců od jejich zjištění, pokud se s obecním úřadem nedohodnou jinak; tuto povinnost plní provozovatelé u zdrojů spalujících tuhá paliva od jmenovitého tepelného výkonu 15 kW a u zdrojů spalujících plynná nebo kapalná paliva od jmenovitého tepelného výkonu 11 kW; za oprávněnou osobu se považuje držitel živnostenského oprávnění v oboru kominictví,¹⁰⁾

g) oznámit obecnímu úřadu provedení povinného měření a kontroly podle písmene f) a jejich výsledky do 30 dnů od data jejich uskutečnění.

(2) Povinnosti uvedené v odstavci 1 písm. b), f) a g) se nevztahují na provozovatele malých stacionárních zdrojů umístěných v rodinných domech, bytech a stavbách pro individuální rekreaci s výjimkou případů, kdy jsou provozovány výhradně pro podnikatelskou činnost.

(3) Plnění povinností týkající se kontroly podle odstavce 1 písm. f) je provozovatel povinen na požádání osob pověřených obcí prokázat záznamem oprávněné osoby ne starším než 2 roky.

(4) Nedodržení povinností uvedených v odstavci 1 písm. e) a g) fyzickou osobou je přestupkem podle zvláštního právního předpisu.¹¹⁾

(5) Prováděcí právní předpis stanoví způsob vedení evidence a rozsah sledovaných údajů pro bilancování spotřeby těkavých organických látek.

§ 13

Evidence zdrojů znečišťování a vyhodnocování kvality ovzduší

(1) Evidence a vyhodnocování znečišťování ovzduší, údaje o zdrojích znečišťování a jejich emisích jsou zajišťovány orgány ochrany ovzduší a vedeny v registru emisí a zdrojů znečišťování ovzduší. Registr emisí a zdrojů znečišťování zajišťuje ministerstvo; jeho vedením může pověřit jím zřízenou právnickou osobu. Součástí tohoto registru je i evidence spaloven odpadu.

(2) Registr emisí a zdrojů znečišťování podle odstavce 1 se použije také pro Národní inventarizační systém, jehož prostřednictvím ministerstvo zabezpečuje inventarizaci údajů o emisích a propadech látek ovlivňujících klimatický systém Země.

(3) Evidence a vyhodnocování kvality ovzduší jsou vedeny v registru informačního systému kvality ovzduší. Registr informačního systému kvality ovzduší zajišťuje ministerstvo; jeho vedením může pověřit jím zřízenou právnickou osobu. Registr podle odstavce 1 je součástí tohoto informačního systému.

§ 14

Základní povinnosti provozovatelů, výrobců a dovozců mobilních zdrojů znečišťování

(1) Provozovatelé mobilních zdrojů znečišťování jsou povinni provozovat a udržovat tyto zdroje v souladu s podmínkami stanovenými zvláštními právními předpisy^{4), 5), 8)} včetně dodržování stanovených emisních limitů.

(2) Výrobci a dovozci jsou povinni vyrábět a dovážet pouze takové mobilní zdroje, které splňují podmínky pro provoz a emisní limity stanovené zvláštními právními předpisy.^{4), 5), 8)}

(3) Provozovatelé mobilních zdrojů znečišťování jsou povinni plnit pokyny orgánů ochrany ovzduší vydané podle § 8 odst. 7 písm. b).

§ 15

Autorizace

(1) Rozhodnutí o autorizaci podle tohoto zákona se vyžaduje

a) k měření emisí nebo imisí znečišťujících látek podle § 9 odst. 7, stanovení koncentrace pachových látek a míry obtěžování zápachem, stavových veličin plynů, koncentrace srovnávací látky a vlhkosti v plynu a k ověřování správnosti měření znečišťujících látek,

- b) k měření účinnosti spalovacího zdroje a vypouštěných látek a ke kontrole spalinových cest podle § 9 odst. 5,
- c) k dohledu nad provozem spalovny odpadu nebo zařízení schváleného pro spoluspalování odpadu,
- d) ke zpracování rozptylových studií podle § 9 odst. 6 a zpracování odborných posudků podle § 17 odst. 6,
- e) k ověřování množství emisí skleníkových plynů podle zvláštního právního předpisu,11a)
- f) k ověřování zprávy o emisích podle § 3b odst. 4 a k certifikaci systému kvality podle prováděcího právního předpisu u osob podle § 3c odst. 1 až 3.

(2) Rozhodnutí o autorizaci podle odstavce 1 vydává ministerstvo fyzickým a právnickým osobám na podkladě jejich žádosti. Rozhodnutí o autorizaci podle odstavce 1 písm. f) vydá ministerstvo po dohodě s Ministerstvem zemědělství. U právnické osoby podává žádost o autorizaci statutární orgán nebo jeho zástupce, který splňuje požadavky zvláštního právního předpisu.10) Autorizace podle odstavce 1 písm. c) a d) vzniká též marným uplynutím lhůty a způsobem podle § 28 až 30 zákona o volném pohybu služeb.

(3) Žádost o vydání rozhodnutí o autorizaci podle odstavce 1 písm. a) obsahuje

- a) u fyzických osob jméno, příjmení, identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, datum narození a adresu místa trvalého pobytu u osob, které jsou občany České republiky, nebo adresu místa trvalého nebo přechodného pobytu, popřípadě místa podnikání u osob, které nejsou občany České republiky; u právnických osob obchodní firmu, právní formu, adresu sídla, popřípadě organizační složky na území České republiky, a identifikační číslo, bylo-li přiděleno,
- b) uvedení rozsahu látek, které žadatel hodlá měřit, s uvedením, zda jde o měření emisí nebo imisí, stanovení koncentrace pachových látek a míry obtěžování zápachem, stavových veličin plynů, koncentrace srovnávací látky a vlhkosti plynu,
- c) seznam fyzických osob, které jsou k žadateli v pracovním nebo obdobném poměru a budou se podílet na měření, a doklady, které prokazují jejich odborné znalosti,
- d) jméno, příjmení a adresu bydliště odpovědného zástupce právnické osoby, popřípadě též fyzické osoby, pokud jej fyzická osoba podle živnostenského zákona ustanovila,
- e) seznam přístrojového vybavení určeného k měření včetně seznamu výrobních čísel přístrojů, jejich typů, roku výroby, výrobce, doklad o právním vztahu k přístrojům a o kalibraci těchto přístrojů a seznam chemikálií, které budou k měření použity včetně kalibračních plynů,
- f) seznam metod, postupů odběrů a úprav vzorků pro účely měření, včetně konečných analytických metod a postupů, které budou použity, včetně osvědčení o akreditaci vydané akreditující osobou pověřenou podle zvláštního právního předpisu11d) u těch metod a postupů, u kterých to stanoví prováděcí právní předpis,
- g) uvedení postupů pro zpracování výsledků měření a vzor výsledků měření (protokol o měření),
- h) příručku jakosti zpracovanou pro rozsah měření podle písmene b),

i) doklady o úspěšném absolvování mezilaboratorního porovnání zkoušek a zajištění metrologické návaznosti měřidel a činností podle písmen e) a f),

j) povolení k provozování živností podle zvláštního právního předpisu.10)

(4) Žádost o vydání rozhodnutí o autorizaci podle odstavce 1 písm. b) obsahuje údaje uvedené v odstavci 3 písm. a), b), c), d), f), g), h) a j) včetně dokladu o splnění kvalifikačních předpokladů podle zvláštního právního předpisu.10)

(5) Žádost o vydání rozhodnutí o autorizaci podle odstavce 1 písm. c) obsahuje údaje uvedené v odstavci 3 písm. a) a d) a k této žádosti žadatel připojí

a) doklad o právním vztahu žadatele k provozovanému stacionárnímu zdroji uvedenému v žádosti,

b) přesný a podrobný technický popis zařízení stacionárního zdroje včetně řešení ochrany ovzduší,

c) úplnou specifikaci druhů a kategorií odpadu podle zvláštního právního předpisu,7) jejichž spalování je u stacionárního zdroje povoleno, doloženou příslušnými rozhodnutími orgánů ochrany ovzduší,

d) údaje o autorizacích a oprávněních k činnostem podle zvláštního právního předpisu10) vydaných osobám, které budou tyto činnosti u stacionárního zdroje vykonávat,

e) měřicí protokoly o měření emisí látek znečišťujících ovzduší (aktuální), pokud je stacionární zdroj již provozován,

f) přesný a podrobný popis zařízení a vybavení k měření, záznamu a vyhodnocení emisí znečišťujících látek a technickoprovozních parametrů tam, kde je měření uloženo prováděcím právním předpisem,

g) doklad o oprávnění k podnikání, pokud žadatel již podniká,

h) doklad o zajištění evidence a řádného nakládání s odpady z provozu stacionárního zdroje,

i) doklad o zaplacení poplatku za znečišťování ovzduší za období uplynulých 3 let,

j) doklad o splnění kvalifikačních předpokladů, kterými jsou vysokoškolské vzdělání v oblasti technických věd a technologií, nebo vyšší odborné vzdělání, případně úplné střední vzdělání nebo úplné střední odborné vzdělání a 3 roky odborné praxe vykonané v posledních 10 letech ve spalovně odpadu nebo zařízení schváleném pro spoluspalování odpadu.

(6) Žádost o vydání rozhodnutí o autorizaci podle odstavce 1 písm. d) obsahuje údaje uvedené v odstavci 3 písm. a). Žadatel k žádosti připojí popis postupů při zpracování rozptylových studií a již zpracované rozptylové studie, nebo připojí popis a příklady svých postupů a zásad pro zpracování odborných posudků a již zpracovaný odborný posudek podle § 17 odst. 6.

(7) Žádost o vydání rozhodnutí o autorizaci podle odstavce 1 písm. e) obsahuje údaje uvedené v odstavci 3 písm. a), d) a j), a k této žádosti žadatel připojí

a) seznam fyzických osob, které jsou k žadateli v pracovním nebo obdobném poměru a budou pro žadatele ověřování provádět,

b) osvědčení o akreditaci pro ověřování množství emisí skleníkových plynů vydané akreditující osobou pověřenou podle zvláštního právního předpisu11d) ,

c) uvedení kategorie či více kategorií zařízení,11c) pro něž žadatel hodlá ověřování množství emisí skleníkových plynů provádět.

(8) Podmínkou pro vydání rozhodnutí o autorizaci podle odstavce 1 písm. e) je bezúhonnost. Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný z nedbalosti, jehož skutková podstata souvisí s autorizovanou činností, nebo pro trestný čin spáchaný úmyslně, anebo se na něj podle zvláštního právního předpisu nebo rozhodnutí prezidenta republiky hledí, jako by nebyl odsouzen. Bezúhonnost se prokazuje dokladem o bezúhonnosti, kterým je výpis z evidence Rejstříku trestů. Při posuzování bezúhonnosti státních příslušníků členských států Evropské unie se postupuje podle zvláštního právního předpisu.11b) Ministerstvo si za účelem doložení bezúhonnosti vyžádá podle zvláštního právního předpisu11e) výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(9) Žádost o vydání rozhodnutí o autorizaci podle odstavce 1 písm. f) obsahuje údaje uvedené v odstavci 3 písm. a), d) a j). K této žádosti žadatel připojí

a) seznam fyzických osob, které jsou k žadateli v pracovním poměru nebo obdobném pracovněprávním vztahu a budou pro žadatele provádět ověřování, a doklad o splnění jejich kvalifikačních předpokladů, kterými jsou středoškolské vzdělání a nejméně 5 let praxe v příslušném oboru nebo vysokoškolské vzdělání a nejméně 3 roky praxe v oboru,

b) osvědčení o akreditaci pro ověřování zprávy o emisích podle § 3b odst. 4 a pro certifikaci systému kvality u osob podle § 3c odst. 1 až 3 vydané akreditující osobou pověřenou podle zvláštního právního předpisu11d),

c) popis pracovních postupů, metod a zásad, které zajistí náležitou kontrolu plnění požadavků tohoto zákona a prováděcího právního předpisu ze strany certifikovaných osob podle § 3c odst. 1 až 3,

d) seznam zemí, ve kterých je žadatel schopen věrohodným způsobem provádět ověřování plnění požadavků na kritéria udržitelnosti podle tohoto zákona a prováděcího právního předpisu,

e) popis pracovních postupů, metod a zásad pro ověřování zprávy o emisích podle § 3b odst. 3.

(10) Před vydáním rozhodnutí o autorizaci podle odstavce 1 písm. a), b) a d) je žadatel povinen prokázat znalost metod odběru vzorků látek znečišťujících ovzduší, metod stanovení koncentrací těchto látek a jejich vyhodnocování, metod stanovení koncentrace pachových látek a míry obtěžování zápachem, stavových veličin plynů, koncentrace srovnávací látky a vlhkosti v plynu, zásad správné laboratorní praxe a metrologie, metodiky pro zpracování rozptylových studií. Znalost prokazuje pouze u těch činností, které jsou předmětem žádosti o vydání rozhodnutí o autorizaci.

(11) Žadatelé podle odstavce 1 jsou povinni podrobit se ověření znalostí právních předpisů upravujících ochranu životního prostředí v rozsahu své činnosti. Úspěšné prokázání odborných znalostí a znalostí vybraných právních předpisů je předpokladem k vydání rozhodnutí o autorizaci podle odstavce 2. V případě, že žadatel neprokáže požadované znalosti, je žádost o vydání rozhodnutí o autorizaci ministerstvem zamítnuta.

(12) Rozhodnutí o autorizaci se vydává na dobu určitou, nejdéle na dobu 5 let a může obsahovat podmínky, za nichž může být tato činnost prováděna. Žádost o vydání rozhodnutí o autorizaci lze podat opakovaně.

(13) Platnost rozhodnutí o autorizaci se prodlužuje o dalších 5 let, pokud osoba, která je držitelem platného rozhodnutí o autorizaci, (dále jen „autorizovaná osoba“) nadále splňuje podmínky pro výkon této činnosti. Ministerstvo o prodloužení autorizace vydá osvědčení. Autorizovaná osoba, které ministerstvo zrušilo rozhodnutí o autorizaci podle odstavce 14, může opětovně podat žádost o vydání rozhodnutí o autorizaci k téže činnosti, ke které jí bylo rozhodnutím zrušeno, nejdříve po uplynutí 1 roku.

(14) Ministerstvo zruší rozhodnutí o autorizaci vydané autorizované osobě, jestliže tato osoba
a) závažně poruší povinnosti při výkonu této činnosti, a to zejména tím, že zkreslí nebo uvede nesprávné údaje nebo nedodržuje metody a postupy činnosti uvedené v osvědčení o autorizaci, nebo neplní povinnost uvedenou v § 13 odst. 7,

b) ztratí způsobilost k výkonu autorizované činnosti tím, že nebude mít nezbytné přístrojové vybavení, nebo

c) pokud je právnickou osobou, neustanoví odpovědného zástupce podle odstavce 3 písm. d) nebo nebude mít v pracovním nebo jiném obdobném poměru osoby způsobilé k měření nebo ověřování množství emisí skleníkových plynů.

(15) Ministerstvo může zrušit rozhodnutí o autorizaci v případě, že dojde k podstatné změně podmínek, za kterých bylo rozhodnutí o autorizaci vydáno.

(16) Platnost rozhodnutí o autorizaci zaniká

a) uplynutím doby, na kterou bylo vydáno, s výjimkou postupu podle odstavce 13,

b) smrtí fyzické osoby nebo jejím prohlášením za mrtvou, nebo

c) zánikem právnické osoby, které bylo rozhodnutí o autorizaci vydáno.

(17) Rozhodnutí o autorizaci podle odstavce 1 písm. a), b), d) a e) se nevyžaduje u osoby, která je usazena v jiném členském státě Evropské unie a na území České republiky hodlá dočasně vykonávat činnosti uvedené v odstavci 1, pokud prokáže, že

a) je státním příslušníkem členského státu Evropské unie,

b) je držitelem oprávnění k výkonu činností uvedených v odstavci 1 písm. a), b), d) a e) podle právních předpisů jiného členského státu Evropské unie, pokud se v tomto státě takové oprávnění vyžaduje.

(18) Rozhodnutí o autorizaci podle odstavce 1 písm. a), b), d) a e) se dále nevyžaduje u právnické osoby, která na území České republiky hodlá dočasně vykonávat činnost uvedenou v odstavci 1 písm. a), b), d) a e), pokud prokáže, že

a) byla založena podle práva jiného členského státu Evropské unie a má své sídlo, ústřední správu nebo hlavní místo podnikatelské činnosti na území jiného členského státu Evropské unie a

b) je držitelem oprávnění k výkonu činností uvedených v odstavci 1 písm. a), b), d) a e) podle právních předpisů jiného členského státu Evropské unie, pokud se v tomto státě takové oprávnění vyžaduje.

(19) V případě činností podle odstavce 1 písm. a) je tato osoba dále povinna předložit seznam metod, postupů odběrů a úprav vzorků pro účely měření, včetně konečných analytických metod a postupů, které budou použity podle odstavce 3 písm. f); v případě činností podle odstavce 1 písm. e) je tato osoba dále povinna předložit seznam metod a postupů ověřování množství emisí skleníkových plynů.

(20) V případě zpracování rozptylových studií podle odstavce 1 písm. d) je tato osoba dále povinna předložit popis postupů při jejich zpracování včetně již dříve zpracovaných rozptylových studií podle referenční metody pro zpracování rozptylových studií stanovené prováděcím právním předpisem. 10a) Nemůže-li tato osoba takovou studii předložit, předloží vzorovou rozptylovou studii, která je zpracována za použití referenční metody stanovené prováděcím právním předpisem. 10a) Pokud tato osoba používá pro zpracování rozptylových studií metodu, která není uvedena v souboru referenčních metod, 10a) ministerstvo posoudí, zda je srovnatelná s metodou stanovenou prováděcím právním předpisem. 10a)

(21) O nesplnění požadavků stanovených v odstavci 17 vydá ministerstvo rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy mu byla předložena úplná dokumentace. V případě posuzování, zda jde o metodu srovnatelnou s referenční metodou podle odstavce 20, činí tato lhůta 30 dnů.

(22) Prováděcí právní předpis stanoví rozsah znalostí, které jsou předpokladem pro vydání rozhodnutí o autorizaci, postup, kterým se ověřují, postupy pro činnost osob, které jsou držiteli rozhodnutí o autorizaci podle odstavce 1 písm. e), seznam metod a postupů, u kterých je podle odstavce 3 písm. f) vyžadováno předložení osvědčení o akreditaci a způsob evidence o vydaných rozhodnutích.

§ 16

Povinnosti autorizované osoby

(1) Autorizovaná osoba má povinnost vykonávat činnost, k níž jí bylo vydáno rozhodnutí o autorizaci, tak, aby nedošlo ke střetu zájmů, zejména nesmí provádět měření emisí ze stacionárního zdroje nebo ověřování množství emisí skleníkových plynů,

a) jedná-li se o stacionární zdroj nebo zařízení, na jehož výrobě se podílí nebo které sama provozuje nebo které provozuje osoba jí přímo nebo nepřímo ovládaná nebo ji přímo či nepřímo ovládající,

b) je-li společníkem, členem, statutárním orgánem, členem statutárního orgánu nebo dozorčího orgánu právnické osoby, která je provozovatelem stacionárního zdroje nebo zařízení, popřípadě má v právnické osobě, která je provozovatelem stacionárního zdroje nebo zařízení, postavení, jež by mohlo ovlivnit nezávislost, nebo je-li blízkou osobou k osobě, která je provozovatelem stacionárního zdroje nebo zařízení, jejím společníkem, členem, statutárním orgánem, členem statutárního orgánu nebo dozorčího orgánu, popřípadě má v této právnické osobě postavení, jež by mohlo ovlivnit nezávislost ověření,

c) je-li u provozovatele stacionárního zdroje nebo zařízení insolvenčním správcem, likvidátorem, nuceným správcem nebo správcem majetku nebo jedná-li se o osobu podílející se na obchodování s povolenkami či tyto obchody zprostředkovávající.

(2) Autorizovaná osoba má povinnost na vyžádání inspekce, která prověřuje správnost měření, jeho záznamu nebo vyhodnocení, předkládat měřicí protokoly a uvádět údaje a doklady k tomu potřebné a poskytnout potřebnou součinnost.

(3) Autorizovaná osoba je povinna podrobit se kontrole výkonu činnosti. Kontrolu provádí inspekce nebo ministerstvo jako orgán vrchního státního dozoru.

(4) Změnu údajů uvedených v žádosti o vydání rozhodnutí o autorizaci je autorizovaná osoba povinna oznámit ministerstvu do 30 dnů ode dne, kdy ke změně došlo.

(5) Autorizovaná osoba podle § 15 odst. 1 písm. f) je dále povinna

a) nejméně jednou ročně zkontrolovat, zda osoby, kterým vydala certifikát, nadále splňují požadavky pro jeho udělení,

b) v rámci kontroly podle písmene a) prováděné u prodejce či dovozce biomasy (§ 3c odst. 3) ověřit plnění kritérií udržitelnosti stanovených prováděcím právním předpisem u nejméně 3 procent pěstitelů biomasy, od nichž kontrolovaný prodejce či dovozce v uplynulém roce biomasu odebral,

c) v rámci kontroly podle písmene a) prováděné u výrobce či dovozce kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv a výrobce či dovozce biopaliv, který odebíral biomasu přímo od pěstitele, ověřit plnění kritérií udržitelnosti stanovených prováděcím právním předpisem u nejméně 3 procent pěstitelů biomasy, od nichž biomasu přímo odebral,

d) po provedení kontroly podle písmene a) vypracovat zprávu se závěry kontroly a tuto zprávu uchovávat nejméně po dobu pěti let,

e) v případě zjištění nedostatků v dodržování kritérií udržitelnosti při kontrole podle písmene a) neprodleně zaslat kopii zprávy podle písmene d) inspekci,

f) vydávat certifikáty pouze osobám, u nichž nebyly v předchozím roce při kontrole podle písmene a) zjištěny žádné závažné nedostatky, zejména neschopnost plnit požadavky podle § 3c odst. 5, dovoz biomasy ze zemí, které nejsou uvedeny na seznamu v certifikátu, porušení povinnosti uvedené v § 3c odst. 6 nebo závažné porušení povinnosti uvedené v § 3c odst. 7,

g) zasílat kopie veškerých jí vydaných certifikátů ministerstvu,

h) zasílat ministerstvu každoročně vždy k 28. únoru souhrnnou zprávu o jí provedených kontrolách v uplynulém kalendářním roce.

(6) Povinnosti podle odstavců 1 až 3 se vztahují i na případy dočasného výkonu činností podle § 15 odst. 1 až 3.

§ 17

Stanoviska a povolení orgánů ochrany ovzduší

(1) Příslušný orgán ochrany ovzduší vydává stanoviska a povolení k řízením podle zvláštního právního předpisu,¹²⁾ která obsahují podmínky ochrany ovzduší. Jsou jimi

a) stanoviska k politice územního rozvoje a územně plánovací dokumentaci v průběhu jejího pořizování,

b) závazná stanoviska^{12a)} k umisťování staveb zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů,

c) povolení staveb zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů a k jejich změnám,

d) povolení k uvedení zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů do zkušebního i trvalého provozu.

(2) Povolení příslušného orgánu ochrany ovzduší, které obsahuje podmínky ochrany ovzduší, se dále vyžaduje

a) k záměrům na zavedení nových výrob s dopadem na ovzduší u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů,

b) k záměrům na zavedení nových technologií s dopadem na ovzduší u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů,

c) ke spalování nebo spoluspalování odpadu, včetně odpadních olejů podle § 18 odst. 1 nebo 2,

d) k výrobě zařízení, materiálů a výrobků, které znečišťují nebo mohou znečišťovat ovzduší, s výjimkou výrobků stanovených k posuzování shody podle zvláštního právního předpisu,4)

e) k výrobě nových technologií, výrobků a zařízení sloužících k ochraně ovzduší včetně technických podmínek provozu a návrhů provozních předpisů výrobce, s výjimkou výrobků stanovených k posuzování shody podle zvláštního právního předpisu,4)

f) ke změnám používaných paliv, surovin nebo druhů odpadů a ke změnám využívání technologických zařízení zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů; v rámci povolení k uvedeným změnám může krajský úřad stanovit s ohledem na charakter změny i takové emisní limity, které nejsou obsaženy pro daný stacionární zdroj v prováděcím právním předpisu, případně zpřísnit stanovené emisní limity pro tento zdroj,

g) k vydání a změnám provozního řádu podle § 11 odst. 2,

h) ke zvýšení obsahu síry v kapalných palivech pro stacionární zdroje,

i) k pokračování provozu stacionárního zdroje po uplynutí lhůty platnosti stávajícího povolení.

(3) Bez závazného stanoviska podle odstavce 1 nelze vydat územní rozhodnutí týkající se zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů. Podmínky ochrany ovzduší stanovené podle odstavce 1 jsou závazné pro správní úřady, které vydávají rozhodnutí podle zvláštních právních předpisů. 12)

(4) Povolení nebo závazné stanovisko podle odstavce 1 písm. b) až d) a odstavce 2 písm. c), d), e), f), h) a i) může být vydáno na dobu časově omezenou.

(5) Součástí žádosti podle odstavce 1 písm. b) a c) a odstavce 2 písm. a), b), d) a e) je odborný posudek a v případech podle odstavce 1 písm. b) rozptylová studie zpracovaná podle metody rozptylových studií se zdůvodněním nejvýhodnějšího řešení z hlediska ochrany ovzduší včetně uvedení emisí a předpokladů dodržování emisních limitů.

(6) Odborný posudek musí být zpracován autorizovanou osobou podle § 15 odst. 1 písm. d). Připouští se předložení odborného posudku nebo rozptylové studie již dříve zpracované, pokud se předmět jejího zpracování neliší od údajů uvedených v žádosti a není starší než 2 roky.

(7) Povolení nebo závazné stanovisko podle odstavce 1 písm. b) až d) a podle odstavce 2 písm. a) až g) a i) obsahuje zejména tyto údaje:

a) jde-li o zvláště velký, velký nebo střední stacionární zdroj, jeho popis nebo popis zařízení, výrobku nebo materiálu, který je předmětem žádosti, včetně uvedení identifikačního čísla zdroje, pod kterým je veden v registru emisí a zdrojů znečišťování ovzduší podle § 13 odst. 1, pokud je přiděleno,

b) závazné podmínky provozování stacionárního zdroje z hlediska ochrany ovzduší,

c) podmínky provádění činností a provozu technologií souvisejících s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění.

(8) Podmínky provozování stacionárního zdroje obsahují zejména

a) emisní limity znečišťujících látek a další podmínky ochrany ovzduší; emisní limity stanovené v povolení mohou být přísnější než emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem,

b) opatření k vyloučení rizik možného znečišťování životního prostředí,

c) podmínky zajišťující ochranu životního prostředí.

(9) Na základě překročení přípustné úrovně znečištění ovzduší stanoví krajský úřad ostatnímu stacionárnímu zdroji s emisí tuhých znečišťujících látek přesahující 30 tun ve sledovaném roce emisní strop na úrovni nejvýše 70 % hodnoty průměrné roční emise tuhých znečišťujících látek. Krajský úřad zároveň může zpřísnit stávající nebo stanovit další podmínky provozu. Průměrná roční emise tuhých znečišťujících látek ostatního stacionárního zdroje se vypočte z období předcházejících pěti let. V prvních dvou letech od jeho stanovení může být emisní strop na úrovni průměrné roční emise. V následujících sedmi letech musí být meziroční pokles emisního stropu rovnoměrný. Krajský úřad stanoví na návrh provozovatele nerovnoměrný pokles emisního stropu za předpokladu, že bude stanoven na úrovni nižší než 50 % hodnoty průměrné roční emise. V takovém případě musí provozovatel dosáhnout emisního stropu do 9 let od jeho stanovení. Pokles se uskuteční ve třech tříletých obdobích, přičemž v prvních dvou obdobích je nutné dosáhnout vždy alespoň desetiprocentního snížení průměrné roční emise.

(10) Při vydávání stanovisek, závazných stanovisek a povolení podle § 17 odst. 1 a 2, která se dotýkají oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší, vychází příslušný orgán ochrany ovzduší z programů ke zlepšení kvality ovzduší podle § 7 odst. 6, 7 a 9. Pro jiné oblasti se orgány ochrany ovzduší řídí národními, krajskými a místními programy snižování emisí podle § 6 odst. 2, 5 a 6.

(11) Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti žádosti o povolení a závazné stanovisko podle odstavce 1 písm. b), c) a d) a podle odstavce 2 písm. a) až i) obsahující podmínky ochrany ovzduší a metody pro zpracování rozptylových studií podle odstavce 5.

§ 18

Spalování odpadu a odpadních olejů

(1) Odpad podle zvláštního právního předpisu⁷⁾ včetně odpadních olejů podle tohoto právního předpisu⁷⁾ může být provozovateli spalován nebo spoluspalován jen ve spalovnách odpadů nebo ve zvláště velkých nebo velkých stacionárních zdrojích povolených pro spoluspalování odpadu příslušným orgánem ochrany ovzduší podle § 17 odst. 2 písm. c) nebo f).

(2) Odpadní oleje mohou být spalovány ve spalovacích zdrojích podle § 4 odst. 5 písm. c), pokud jsou provozovány právnickou osobou nebo fyzickou osobou oprávněnou k podnikání výhradně v souvislosti s podnikatelskou činností a pokud jejich provozovatel, za předpokladu splnění všech dalších povinností stanovených tímto zákonem, zajistí, že

a) zdroj bude registrován a evidován jako velký stacionární zdroj bez přihlédnutí k jeho jmenovitému tepelnému výkonu, a

b) zdroj bude vybaven tak, aby bylo zajištěno dodržení emisních limitů stanovených prováděcím právním předpisem, a

c) spalování odpadních olejů bude u zdroje povoleno příslušným orgánem ochrany ovzduší podle § 17 odst. 2 písm. c), a

d) spalované odpadní oleje budou skladovány odděleně po částech, a

e) pro každou část bude vystaven osobou k tomu akreditovanou průkazný atest o tom, že složení části zaručuje při použití zařízení podle písmena b), že při jejím spalování nedojde ke vzniku jiných emisí než při spalování plynového oleje, a že součtový obsah polychlorovaných bifenylů, pentachlorfenolu a polychlorovaných terfenylů nepřekračuje u této části 10 mg/kg, a

f) po odběru vzorků k provedení atestačního řízení podle písmena d) průkazně zabezpečí atestovanou část tak, aby nemohla být doplňována až do okamžiku jejího úplného vyčerpání a spálení, a

g) plnění povinností podle písmen d) až f) bude u zdroje průkazným způsobem evidováno a příslušné doklady archivovány minimálně po dobu 3 let.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví emisní limity a další podmínky provozování stacionárních zdrojů, které spalují nebo spoluspalují odpad včetně emisních limitů a dalších podmínek spalování nebo spoluspalování odpadních olejů.

§ 19

Poplatky za znečišťování ovzduší

(1) Provozovatelé zvláště velkých, velkých, středních a malých stacionárních zdrojů platí poplatky za znečišťování ovzduší, o jejichž výši rozhoduje krajský úřad, obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo obecní úřad (dále jen "správce poplatku"). Poplatky, jejichž výše nedosahuje 500 Kč, se nevyměří.

(2) Poplatkovým obdobím podle tohoto zákona je kalendářní rok, v němž je stacionární zdroj provozován.

(3) Na běžný rok se platí poplatek zpravidla zálohově (odstavec 12); výše záloh se stanoví podle skutečného množství znečišťujících látek za předcházející kalendářní rok.

(4) O výši poplatku provozovatelů zvláště velkých a velkých stacionárních zdrojů rozhoduje krajský úřad a poplatek vybírá a vymáhá správce daně příslušný podle místa stacionárního zdroje a v případě Prahy správce daně příslušný podle sídla orgánu ochrany ovzduší na území hlavního města Prahy. Údaje na vyžádání poskytuje orgán kraje ministerstvu. Poplatky jsou příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky. Krajský úřad vede evidenci zvláště velkých a velkých stacionárních zdrojů a evidenci vyměřených poplatků za znečišťování ovzduší. Kopie veškerých rozhodnutí týkajících se poplatků zasílá krajský úřad místně příslušnému správci daně do 7 dní od nabytí právní moci těchto rozhodnutí.

(5) O výši poplatku provozovatelů středních stacionárních zdrojů rozhodují obecní úřady obcí s rozšířenou působností. Poplatky vybírá a vymáhá správce daně příslušný podle místa stacionárního zdroje a v případě Prahy správce daně příslušný podle sídla orgánu ochrany ovzduší na území hlavního města Prahy. Tyto poplatky jsou příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky. Obecní úřad obce s rozšířenou působností vede evidenci středních stacionárních zdrojů a evidenci vyměřených poplatků za znečišťování ovzduší. Kopie veškerých rozhodnutí týkajících se poplatků zasílá obecní úřad obce s rozšířenou působností místně příslušnému správci daně do 7 dní od nabytí právní moci těchto rozhodnutí.

(6) O výši poplatku provozovatelů malých stacionárních zdrojů rozhoduje a poplatek vybírá a vymáhá obecní úřad podle zvláštního právního předpisu. 13) Obecní úřad vede evidenci zpoplatněných malých stacionárních zdrojů a evidenci o vyměřených poplatcích za znečišťování ovzduší. Výnosy poplatků jsou příjmem obce a musí být použity k ochraně životního prostředí.

(7) Jsou-li v provozním areálu téhož provozovatele stacionární zdroje různých kategorií, je příslušný rozhodovat o poplatcích za znečišťování všech těchto zdrojů ten správce poplatku, který je příslušný rozhodovat o poplatcích týkajících se nejvyšší kategorie zdroje. Toto ustanovení se nevztahuje na malé zdroje znečišťování.

(8) Poplatky za zvláště velké, velké a střední stacionární zdroje se platí za znečišťující látky nebo stanovené skupiny znečišťujících látek, pro které má zdroj znečišťování stanoven emisní limit nebo technické a další podmínky provozu, které emisní limity nahrazují. Roční výše sazeb poplatků a způsob jejich výpočtů jsou uvedeny v příloze č. 1 k tomuto zákonu. Vypočtený poplatek se zaokrouhluje na celé 100 Kč.

(9) Roční výši poplatku pro malý stacionární zdroj vyměří obecní úřady pevnou částkou v rozmezí uvedeném v příloze č. 1 k tomuto zákonu, a to úměrně k velikosti stacionárního zdroje a době jeho provozu v poplatkovém období, případně podle druhu a spotřeby paliva.

(10) Provozovatel zvláště velkého, velkého a středního stacionárního zdroje je povinen vypočítat poplatek způsobem podle odstavce 8 za každý zpoplatněný zdroj a oznámit tento výpočet správci poplatku prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí nebo datové schránky ministerstva určené k plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle zákona o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a o změně některých zákonů do 31. března po skončení poplatkového období nebo v termínu podle odstavce 14. Současně oznámí i další údaje nutné pro stanovení výše záloh na poplatek pro další poplatkové období.

(11) Správce poplatku prověří údaje uvedené v oznámení podaném provozovatelem, a zjistí-li skutečnosti rozhodné pro stanovení výše poplatku, vydá rozhodnutí o vyměření poplatku za skončené poplatkové období a současně o výši záloh na poplatky pro běžný rok, přesahuje-li poplatek 2 000 Kč ročně, nejpozději do 6 měsíců ode dne doručení oznámení o výši poplatku nebo podkladu pro vyměření poplatku pevnou částkou.

(12) Zálohy na poplatky, uvedené v rozhodnutí podle odstavce 11, platí provozovatel předem takto:

a) nad 1 000 000 Kč ročně v měsíčních zálohách splatných nejpozději do posledního dne každého kalendářního měsíce,

b) nad 10 000 Kč do 1 000 000 Kč ročně včetně ve čtvrtletních zálohách splatných nejpozději do posledního dne každého kalendářního čtvrtletí,

c) nad 2 000 Kč do 10 000 Kč ročně včetně v pololetních zálohách splatných nejpozději do 30. června a 30. prosince příslušného kalendářního roku.

Správce poplatku může na žádost provozovatele, bez přihlédnutí k jiným důvodům než finančním, stanovit v rozhodnutí termíny úhrad záloh odlišné od lhůt uvedených pod písmeny a) až c), přitom však musí provozovateli uložit povinnost úhrady celkové výše záloh na poplatky pro běžný rok nejpozději do 30. prosince příslušného kalendářního roku.

(13) Poplatky do výše 2 000 Kč ročně platí provozovatel jednorázově ve lhůtě stanovené v rozhodnutí o vyměření poplatku.

(14) Zálohy na poplatek v prvním roce uvedení stacionárního zdroje do provozu se stanoví výpočtem z jeho projektované kapacity. Oznamovací povinnost podle odstavce 10 je provozovatel povinen splnit do 2 měsíců od vydání povolení k provozu.

(15) Spalovací zdroj o jmenovitém tepelném výkonu do 50 kW včetně není předmětem poplatku za znečišťování ovzduší a nevztahuje se na něj oznamovací povinnost podle odstavce 16.

(16) Provozovatel malého zpoplatněného zdroje je povinen zaslat do 31. března po skončení poplatkového období podklady pro stanovení výše poplatku na běžný rok.

§ 20

Oznamovací povinnosti

Skutečnosti zakládající vznik nebo odůvodňující změny výše poplatků včetně zastavení provozu stacionárního zdroje nebo změnu provozovatele je provozovatel povinen oznámit příslušnému správci poplatku do 30 dnů od vzniku této skutečnosti jako podklad pro vydání nového rozhodnutí, kterým se původní rozhodnutí o vyměření poplatku a jeho záloh zruší.

§ 21

Odklad placení části poplatků za znečišťování ovzduší

(1) Pokud provozovatel zvláště velkého, velkého nebo středního stacionárního zdroje prokazatelně zahájí u tohoto zdroje práce za účelem snížení emisí zpoplatněné znečišťující látky alespoň o 15 % a splní podmínky uvedené v odstavci 2, správce poplatku rozhodne o odkladu placení záloh na poplatky u této látky ve výši 60 % z celkové výše poplatku za znečišťování ovzduší po dobu realizace těchto prací.

(2) Podmínky odkladu placení stanovené výše záloh poplatku podle odstavce 1 jsou

- a) plnění emisních limitů stanovených u stacionárního zdroje,
- b) žádost provozovatele o odložení části poplatků s podrobným popisem prací a jejich časového průběhu na snížení požadované výše emisí zpoplatněné znečišťující látky nebo stanovené skupiny znečišťujících látek,
- c) oznámení prokazatelného zahájení prací za účelem snižování emisí u stacionárního zdroje a
- d) ukončení prací za účelem snižování emisí u stacionárního zdroje nejdéle do 2 let od jejich započetí.

(3) Odložení části záloh poplatku za účelem snížení emisí u stacionárního zdroje se vztahuje na zdroj nebo zařízení zdroje, které lze samostatně provozovat a na kterém jsou přímo prováděny práce za účelem snížení emisí, a na ty zpoplatněné znečišťující látky jimi vypouštěné, kterých se práce na snížení emisí dotýká.

(4) Odklad placení části záloh poplatku správce poplatku povolí od prvního dne měsíce následujícího po dni skutečného zahájení stavby nebo úpravy zařízení zdroje doloženého zápisem ve stavebním deníku nebo v protokolu o zahájení prací. Odklad končí posledním dnem měsíce, ve kterém bylo doručeno písemné oznámení provozovatele o ukončení prací správci poplatku.

(5) Plánovanou dobu realizace prací podle odstavce 1 a podmínky odkladu části záloh poplatku stanoví správce poplatku v rozhodnutí vydaném podle odstavce 1. Kopii vydaného rozhodnutí zasílá místně příslušnému celnímu úřadu do 7 dní ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

§ 22

Prominutí nebo doplacení části poplatku za znečišťování ovzduší

(1) Provozovatel je povinen oznámit správci poplatku ukončení prací na snížení emisí u stacionárního zdroje podle § 21 odst. 1 ve lhůtě nejpozději do 30 dnů ode dne vzniku této skutečnosti.

(2) Lhůta určená k ukončení prací na snížení emisí u stacionárního zdroje je splněna, jestliže provozovatel před jejím uplynutím prokáže dosažení stanovených úrovní emisí uvedených v rozhodnutí k odložení placení části záloh poplatků. V závažných případech může správce poplatku prodloužit lhůtu k dodání výsledků měření ke splnění požadovaných hodnot, nejpozději však do 6 měsíců od stanovené lhůty k ukončení prací podle § 21 odst. 5.

(3) Dokončí-li provozovatel práce na snížení emisí v souladu se stanovenými podmínkami v rozhodnutí, včetně splnění lhůty podle odstavce 2, správce poplatku promine povinnost doplatit odloženou část poplatku. Při nedodržení podmínek odkladu placení části záloh poplatku rozhodne správce poplatku o povinnosti odloženou část poplatku doplatit a stanoví k tomu provozovateli přiměřenou lhůtu. Správce poplatku vydá rozhodnutí o prominutí nebo doplacení poplatku do 3 měsíců ode dne, kdy zjistil skutečnosti rozhodné pro vydání takového rozhodnutí. Kopii vydaného rozhodnutí zasílá místně příslušnému celnímu úřadu do 7 dní ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

(4) Pokud došlo ke zpoždění prací na snížení emisí u stacionárního zdroje, které prokazatelně není zaviněno provozovatelem, správce poplatku k žádosti provozovatele lhůtu ukončení prací přiměřeně prodlouží, nejdéle však o 1 rok.

(5) V případě, že provozovatel nedosáhne plánovaného snížení emisí uvedeného v rozhodnutí podle § 21 odst. 1 při splnění všech ostatních stanovených podmínek, může správce poplatku rozhodnout o prominutí poměrné části odložené výše poplatků odpovídající podílu snížení emisí skutečně dosaženého z původně plánované hodnoty.

HLAVA III

OCHRANA OZONOVÉ VRSTVY ZEMĚ A KLIMATICKÉHO SYSTÉMU ZEMĚ

§ 23

nadpis vypuštěn

(1) Ochranu ozonové vrstvy Země před nepříznivými účinky regulovaných látek a ochranu klimatického systému Země před nepříznivými účinky fluorovaných skleníkových plynů upravují přímo použitelné předpisy Evropské unie (1a), (1b). Tato hlava obsahuje ustanovení k jejich provedení a další ustanovení na ochranu ozonové vrstvy Země a klimatického systému Země.

(2) Pro účely této hlavy se rozumí

a) provozovatelem fyzická nebo právnická osoba zajišťující technický provoz zařízení, které obsahuje fluorované skleníkové plyny nebo regulované látky; není-li taková osoba, považuje se za provozovatele vlastník zařízení,

b) recyklací výrobků zpracování vyřazených výrobků za účelem znovuzískání regulovaných látek nebo fluorovaných skleníkových plynů a materiálového využití.

Předcházení emisím regulovaných látek

§ 24

nadpis vypuštěn

(1) Ministerstvo vydá povolení k používání hydrochlorfluoruhlovodíků jako hasicích prostředků ve stávajících systémech požární ochrany, pokud se používají jako náhrada za halony, při splnění podmínek uvedených v přímo použitelném předpisu Evropské unie upravujícím ochranu ozonové vrstvy Země 1a).

(2) Žádost o vydání povolení podle odstavce 1 obsahuje

a) u fyzických osob oprávněných k podnikání obchodní firmu, popřípadě jméno nebo jméno a příjmení, identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, místo podnikání, datum narození a adresu místa trvalého pobytu na území České republiky nebo adresu bydliště v jiném členském státě Evropské unie; u právnických osob obchodní firmu, popřípadě název, právní formu, sídlo a popřípadě adresu organizační složky na území České republiky, a identifikační číslo, bylo-li přiděleno,

b) jméno, popřípadě jména, příjmení a adresu místa trvalého pobytu na území České republiky, popřípadě bydliště v zahraničí, odpovědného zástupce právnické osoby, popřípadě fyzické osoby oprávněné k podnikání a

c) místo, kde je instalováno zařízení nebo výrobek obsahující halon, jejich počet, druh a množství náplně, druh a množství náhradního hydrochlorfluoruhlovodíku a způsob zneškodnění získaných halonů.

(3) Vzor žádosti o povolení k použití hydrochlorfluoruhlovodíků jako náhrady za halony stanoví prováděcí právní předpis.

§ 25

nadpis vypuštěn

(1) Osoba, která drží regulované látky, jejichž použití je v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie 1a), je povinna bez zbytečného odkladu, nejpozději do 3 měsíců, tyto látky zneškodnit. Pokud jí bylo vydáno rozhodnutí o udělení certifikátu (dále jen „certifikát“) zneškodní regulované látky způsobem stanoveným v certifikátu. Pokud není držitelem certifikátu, je povinna ve stejné lhůtě zajistit předání těchto látek osobě, která je držitelem certifikátu, (dále jen „certifikovaná osoba“) a o předání regulovaných látek provést zápis, který pro účely kontroly uchovává po dobu 5 let.

(2) Znovuzískávání regulovaných látek při odstranění zařízení na konci jeho životnosti může vykonávat pouze osoba,

a) která je certifikovanou osobou pro znovuzískávání fluorovaných skleníkových plynů podle přímo použitelných předpisů Evropské unie 1b), nebo

b) pro kterou tuto činnost vykonává certifikovaná osoba pro znovuzískávání fluorovaných skleníkových plynů podle přímo použitelných předpisů Evropské unie^{1b}).

§ 26

nadpis vypuštěn

(1) Provozovatel pevně instalovaného zařízení s náplní regulované látky, které se při provozu nepřepravuje, je povinen prostřednictvím certifikované osoby zajistit kontrolu těchto zařízení, zejména jejich těsnosti, nejméně

a) jednou za 12 měsíců u zařízení s obsahem regulované látky nejméně 3 kg, s výjimkou hermeticky uzavřených systémů, které jsou takto označeny a obsahují méně než 6 kg regulované látky,

b) jednou za 6 měsíců u zařízení s obsahem regulované látky nejméně 30 kg,

c) jednou za 3 měsíce u zařízení s obsahem regulované látky nejméně 300 kg.

(2) Provozovatel zařízení obsahujícího nejméně 300 kg regulovaných látek je povinen instalovat systémy detekce úniků. Systémy detekce úniků provozovatel kontroluje alespoň jednou za 12 měsíců.

(3) Provozovatel je povinen závady, které byly zjištěny kontrolou nebo systémem detekce úniků a které způsobují úniky regulovaných látek, odstranit nejpozději do 30 dnů ode dne jejich zjištění. Do 30 dnů od odstranění závady způsobující netěsnost zajistí provozovatel následnou kontrolu těsnosti zařízení.

(4) Provozovatel zařízení obsahujícího nejméně 3 kg regulovaných látek je povinen vést evidenční knihu zařízení a uchovat ji pro účely kontroly v místě provozu zařízení po dobu 5 let. Do evidenční knihy zařízení se zaznamená množství náplně a druh regulované látky, datum servisních činností, úkony údržby a revize spojené se zařízením, včetně kontroly úniku regulované látky, registrační číslo osoby provádějící servisní činnost, nebylo-li registrační číslo přiděleno, potom jméno osoby a kontaktní adresu, stručný popis provedené činnosti, včetně stručného popisu závady, výsledek provedené revize, množství uniklé regulované látky zjištěné výpočtem, množství a druh doplněné regulované látky, množství a druh doplněného oleje, množství odčerpané regulované látky nebo oleje a jeho další použití nebo při předání třetí osobě číslo jejího povolení, jméno a adresu, a při přechodu zařízení na jinou regulovanou látku označení této nové regulované látky a její množství. Vzor evidenční knihy zařízení stanoví prováděcí právní předpis.

§ 27

nadpis vypuštěn

(1) Výrobce, dovozce, vývozce z České republiky a přepravce regulovaných látek a výrobků, které obsahují regulované látky, jsou povinni tyto látky a výrobky označit. Způsob označení regulované látky a výrobku, který ji obsahuje, stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Výrobce, dovozce a přepravce výrobků, které obsahují regulované látky, jsou povinni v průvodní dokumentaci uvádět název a označení regulované látky, její množství a upozornění na nebezpečí pro ozonovou vrstvu Země.

(3) Prodejce regulovaných látek a výrobků, které obsahují regulované látky, je povinen je označit podle odstavce 1, pokud označení nemají a z průvodní dokumentace je zřejmé, že výrobek

tyto látky obsahuje. Tuto povinnost prodejce nemá, pokud prokáže, že v průvodní dokumentaci nebyl obsah těchto látek uveden.

(4) Dovozce a vývozce z České republiky regulovaných látek a výrobků, které obsahují regulované látky, jsou povinni uvádět v celním prohlášení název a označení regulované látky a kód kombinované nomenklatury a předložit celnímu úřadu příslušné oprávnění podle přímo použitelného předpisu Evropské unie^{1a}).

(5) Výrobce, dovozce, vývozce z České republiky, prodejce a přepravce regulovaných látek a výrobků, které obsahují regulované látky, jsou povinni na vyžádání ministerstva, inspekce, České obchodní inspekce nebo příslušného celního úřadu předložit dodací list, případně celní doklady k jejich kontrole.

§ 28

nadpis vypuštěn

(1) Osoba oprávněná k používání methylobromidu pro karanténní a dezinfekční účely ochrany zboží před přepravou je povinna písemně oznámit ministerstvu množství používaného methylobromidu a účel takového používání do 31. března za uplynulý kalendářní rok.

(2) Osoba, která použije regulovanou látku jako vstupní surovinu nebo technologické činidlo, je povinna písemně oznámit ministerstvu množství použité látky, typ použití a výpočet nebo odhad emisí regulovaných látek, ke kterým během takového používání došlo. Oznámení osoba podává do 31. března za uplynulý kalendářní rok.

(3) Osoba, která skladuje halony nebo vlastní systémy požární ochrany a hasicí přístroje s halony, je povinna oznámit ministerstvu jejich počet a množství v nich obsažených halonů, opatření ke snižování jejich emisí a odhad těchto emisí do 31. března za uplynulý kalendářní rok. Údaje lze oznámit písemně, prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí nebo prostřednictvím datové schránky ministerstva určené k plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí¹⁸). Vzor formuláře pro oznámení údajů stanoví prováděcí právní předpis.

§ 29

nadpis vypuštěn

(1) Výrobce regulovaných látek a výrobků, které je obsahují, je povinen platit poplatek za vyrobené látky nebo výrobky ve výši 400 Kč za kilogram regulované látky.

(2) Poplatek je příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky a je účelově vázán pro použití k ochraně ozonové vrstvy Země.

(3) Poplatku nepodléhají

a) regulované látky použité jako vstupní suroviny pro přepracování na jiné chemické sloučeniny,

b) vyrobené regulované látky sloužící pouze pro účely zajištění ochrany zdraví a života lidí v rámci základní potřeby^{1b}).

(4) Výrobce regulovaných látek nebo výrobků, které je obsahují, je povinen si poplatek sám vypočítat a uhradit jej Státnímu fondu životního prostředí České republiky nejpozději do 30 dnů po

vyskladnění výrobků včetně použití výrobků pro vlastní potřebu. Neuhrazené poplatky vymáhá inspekce.

§ 30

Označování výrobků a zařízení obsahujících fluorované skleníkové plyny

Výrobky a zařízení, u kterých přímo použitelné předpisy Evropské unie^{1b)} vyžadují jejich označení, lze na území České republiky uvést na trh jen, pokud je jejich označení uvedeno v českém jazyce.

Společná ustanovení

§ 31

nadpis vypuštěn

(1) Jen certifikovaná osoba může vykonávat činnosti,

- a) u kterých to stanoví přímo použitelné předpisy Evropské unie^{1b)},
- b) spočívající v servisu zařízení obsahujícího regulované látky,
- c) spočívající v kontrole těsnosti chladicích a klimatizačních zařízení obsahujících regulované látky,
- d) spočívající v kontrole těsnosti systémů požární ochrany obsahujících regulované látky,
- e) spočívající ve znovuzískávání regulovaných látek při recyklaci výrobků, nebo
- f) spočívající ve zneškodňování regulovaných látek.

(2) Certifikát vydává ministerstvo nebo jím pověřená osoba.

(3) Certifikát k činnostem podle odstavce 1 písm. a) až d) se vydá osobě, která splňuje požadavky stanovené přímo použitelnými předpisy Evropské unie^{1b)}.

(4) Certifikát k činnostem podle odstavce 1 písm. e) a f) se vydá osobě, která předloží

- a) rozhodnutí krajského úřadu o udělení souhlasu k provozování zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů,
- b) doklad o školení fyzických osob vykonávajících znovuzískávání nebo zneškodňování regulovaných látek; rozsah požadovaných znalostí k znovuzískávání nebo zneškodňování regulovaných látek stanoví prováděcí právní předpis,
- c) popis použité technologie a
- d) v případě žádosti o certifikát k činnosti podle odstavce 1 písm. f) způsob zneškodnění regulovaných látek.

(5) Při výkonu činnosti podle odstavce 1 musí certifikovaná osoba dodržovat závazné postupy pro nakládání s regulovanými látkami nebo fluorovanými skleníkovými plyny anebo zařízeními obsahujícími tyto látky. Závazné postupy spočívající v kontrole těsnosti chladicích nebo klimatizačních zařízení anebo systémů požární ochrany, obsahujících fluorované skleníkové plyny, upravují přímo

použitelné předpisy Evropské unie^{1b}). Závazné postupy pro další činnosti uvedené v odstavci 1 stanoví prováděcí právní předpis.

(6) Ministerstvo může zrušit certifikát v případě, že dojde k podstatné změně podmínek, za kterých byl certifikát vydán, při závažném porušení podmínek uvedených v certifikátu nebo povinností stanovených tímto zákonem anebo povinností stanovených přímo použitelnými předpisy Evropské unie 1a), 1b).

§ 32

nadpis vypuštěn

(1) Osoba, která v kalendářním roce

a) získá od osoby z jiného členského státu Evropské unie více než 100 kg fluorovaných skleníkových plynů,

b) předá osobě do jiného členského státu Evropské unie více než 100 kg fluorovaných skleníkových plynů,

c) zneškodní více než 100 kg fluorovaných skleníkových plynů, nebo

d) uvede poprvé na trh na území České republiky, znovuzíská, recykluje, regeneruje nebo zneškodní regulované látky,

podá nejpozději do 31. března následujícího kalendářního roku ministerstvu zprávu, ve které uvede názvy a množství získaných, předaných nebo zneškodněných fluorovaných skleníkových plynů, s uvedením členského státu, ze kterého byly látky získány nebo do kterého byly předány, původ látek, které byly zneškodněny, nebo názvy a množství regulovaných látek uvedených na trh, znovuzískaných, recyklovaných, regenerovaných nebo zneškodněných, s uvedením původu látek, které byly zneškodněny.

(2) Zprávu podle odstavce 1 a podle přímo použitelných předpisů Evropské unie^{1b}) podává osoba prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí¹⁸) nebo datové schránky ministerstva určené k plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí. Vzor formuláře zprávy stanoví prováděcí právní předpis.

§ 33

nadpis vypuštěn

Osoba oprávněná k uznání odborné kvalifikace podle zákona o uznávání odborné kvalifikace¹⁹) se považuje za certifikovanou osobu, pokud prokáže, že splňuje kvalifikační požadavky stanovené jiným členským státem Evropské unie k výkonu činností podle § 25 odst. 1 nebo má certifikát vydaný jiným členským státem Evropské unie podle přímo použitelných předpisů Evropské unie^{1b}) a je zapsána v seznamu certifikovaných osob podle § 34.

nadpis vypuštěn

§ 34

nadpis vypuštěn

Ministerstvo vede a uveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup seznam certifikovaných osob. Seznam obsahuje název nebo jméno a příjmení certifikované osoby, její sídlo nebo místo podnikání, telefon nebo adresu elektronické pošty.

§ 35
zrušen

§ 35a
zrušen

HLAVA V

ZPŘÍSTUPŇOVÁNÍ INFORMACÍ VEŘEJNOSTI A MEZINÁRODNÍM ORGANIZACÍM

§ 36
Zpřístupňování informací veřejnosti

(1) Orgány ochrany ovzduší zpřístupňují veřejnosti informace o úrovni znečištění ovzduší a další informace o stavu ovzduší. Zpřístupňování informací podle zvláštních právních předpisů²⁰⁾ není tímto ustanovením dotčeno.

(2) Orgány ochrany ovzduší dále zpřístupní veřejnosti podle odstavce 1

- a) programy ke zlepšování kvality ovzduší a vymezení oblastí podle § 7 odst. 4,
- b) programy snižování emisí podle § 6 odst. 2 a 5,
- c) žádosti o povolení a stanoviska orgánu ochrany ovzduší podle § 17, 23 až 25, 27, 30 a 31 a na základě nich vydaná povolení a stanoviska,
- d) povolení ke zvýšení obsahu síry v kapalných palivech určených pro stacionární zdroje.

(3) Ministerstvo zabezpečuje prostřednictvím jím zřízené právnické osoby pravidelné informování veřejnosti o kvalitě ovzduší a o aktuálním stavu ozonové vrstvy nad územím České republiky zejména v pravidelných relacích veřejných sdělovacích prostředků.

(4) Ministerstvo zpřístupňuje informace o souhrnné roční výrobě, dovozu a vývozu regulovaných látek v České republice a o plnění mezinárodních závazků České republiky v oblasti ochrany ozonové vrstvy a klimatického systému Země v jeho informačních materiálech.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví způsob a rozsah zpřístupňování informací o úrovni znečištění ovzduší a o stavu ovzduší.

§ 37
Zpřístupňování informací mezinárodním organizacím

(1) Ministerstvo a další ústřední správní úřady poskytují příslušným orgánům Evropské komise a orgánům uvedeným v mezinárodních smlouvách, jimiž je Česká republika vázána, v požadovaném rozsahu a formátu a v požadovaných intervalech informace o stavu ovzduší v České republice, o zdrojích jeho znečišťování a o opatřeních přijatých k jeho zlepšení a informace týkající se ochrany ozonové vrstvy a klimatického systému Země.

(2) Ministerstvo zajistí vzájemné poskytování informací o stavu ovzduší, ke kterému se Česká republika zavázala v rámci přistoupení k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší překračujícím hranice států a které vyplývá z mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána.

(3) Ministerstvo zemědělství předkládá Evropské komisi a vládě každoročně do 1. července příslušného kalendářního roku informaci zpracovanou ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu a Generálním ředitelstvím cel o

- a) opatřeních, která byla přijata na podporu používání biopaliv nebo jiných paliv z obnovitelných zdrojů pro dopravní účely místo motorové nafty nebo motorových benzinů,
- b) národních zdrojích určených pro výrobu biomasy pro jiné použití než v dopravě a
- c) celkovém prodeji pohonných hmot a podílu biopaliv, čistých i smíchaných, a jiných paliv z obnovitelných zdrojů na trhu v předcházejícím roce, případně informaci o všech výjimečných stavech v dodávkách ropy nebo ropných výrobků, které měly vliv na prodej biopaliv a jiných paliv z obnovitelných zdrojů.

HLAVA VI

OPATŘENÍ K NÁPRAVĚ A SANKCE

§ 38

Opatření k nápravě a zákaz provozu stacionárního zdroje

(1) Provozovateli, který neplní povinnosti stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy upravujícími povinnosti při ochraně ovzduší, uloží orgán ochrany ovzduší opatření ke zjednání nápravy. Opatření ke zjednání nápravy uloží orgán ochrany ovzduší rovněž výrobci, dovozci a prodejci výrobků s limitním obsahem těkavých organických látek, poruší-li povinnosti stanovené tímto zákonem.

(2) O omezení nebo zastavení provozu stacionárního zdroje rozhodne orgán ochrany ovzduší v případech, kdy provozovatel

- a) provozuje stacionární zdroj, na který nebylo vydáno stanovisko nebo povolení podle § 17 odst. 1 nebo 2, nebo
- b) neplní při vážném a bezprostředním ohrožení nebo poškození kvality ovzduší povinnosti podle § 11 odst. 1 písm. g) nebo k), nebo
- c) nedodrжуje emisní limit nebo přípustnou tmavost kouře nebo plán snížení emisí znečišťujících nebo pachových látek nebo nedodrжуje přípustnou míru obtěžování zápachem a nezjednal opatření k nápravě uložené orgánem ochrany ovzduší podle odstavce 1, nebo
- d) opětovně poruší povinnosti, za jejichž porušení mu byla uložena pokuta podle § 40 odst. 2 nebo 3.

(3) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 2 písm. a) a b) nemá odkladný účinek.

§ 39

Opatření k nápravě při porušení povinností souvisejících s ochranou ozonové vrstvy Země a klimatického systému Země

(1) Při zjištění závažného porušení povinností vyplývajících z ustanovení hlavy III nebo z ustanovení přímo použitelných předpisů Evropské unie^{1a}), 1b) inspekce uloží právnícké nebo fyzické osobě porušující tyto povinnosti opatření k nápravě nebo navrhne zrušení certifikátu, včetně

odejmutí regulovaných látek, fluorovaných skleníkových plynů nebo výrobků, které obsahují regulované látky nebo fluorované skleníkové plyny, na náklady této osoby.

(2) Inspekce může uložit osobě uvedené v odstavci 1, aby učinila na svůj náklad opatření směřující k nezávadnému zneškodnění, případně recyklaci nebo regeneraci regulovaných látek, fluorovaných skleníkových plynů nebo výrobků, které obsahují regulované látky nebo fluorované skleníkové plyny. Podání odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

Sankce

§ 40

(1) Pokutu ve výši od 20 000 do 10 000 000 Kč uloží

a) Česká obchodní inspekce²¹⁾ výrobcí, dovozci a prodejci paliv, poruší-li povinnosti uvedené v § 3 odst. 2 nebo 3,

b) inspekce provozovateli zvláště velkého, velkého nebo středního stacionárního zdroje, pokud provozuje tento zdroj bez povolení podle § 17 odst. 1 písm. b) nebo c) nebo d), nebo bez platného rozhodnutí o autorizaci podle tohoto zákona v případech uvedených v § 15 odst. 1 písm. c) nebo bez povolení u činností uvedených v § 17 odst. 2,

c) inspekce výrobcí, dovozci a prodejci výrobků s limitním obsahem těkavých organických látek, poruší-li povinnosti uvedené v § 3 odst. 3,

d) celní úřad osobě uvedené v § 3a odst. 1, nesplní-li povinnost podle § 3b odst. 1,

e) inspekce osobě, která vydala prohlášení nebo dílčí prohlášení v rozporu s § 3c odst. 7 nebo 9, a pěstiteli biomasy, který vydal samostatné prohlášení v rozporu s § 3c odst. 8.

(2) Pokutu ve výši od 10 000 do 2 000 000 Kč uloží inspekce provozovateli zvláště velkého nebo velkého stacionárního zdroje, který poruší alespoň jednu z povinností uvedených v § 3 odst. 2, 3, 4, 6, 7, 9 nebo v § 11 odst. 1 písm. c), d), g), i) až n) a s) nebo v § 11 odst. 2.

(3) Pokutu ve výši od 5 000 do 1 000 000 Kč uloží inspekce provozovateli středního stacionárního zdroje, poruší-li alespoň jednu z povinností stanovených v § 3 odst. 2, 3, 4, 7, 9 nebo v § 11 odst. 1 písm. c), d), g), i) až n) a s).

(4) Pokutu ve výši od 500 do 150 000 Kč uloží obecní úřad provozovateli malého stacionárního zdroje, poruší-li alespoň jednu z povinností stanovených v § 3 odst. 3, 4, 9 nebo v § 12 odst. 1.

(5) Pokutu ve výši od 500 do 20 000 Kč uloží orgán ochrany ovzduší provozovateli stacionárního zdroje za nesplnění oznamovací povinnosti podle § 19 odst. 10, 14, 16 nebo v § 20 nebo § 22 odst. 1.

(6) Pokutu ve výši od 5 000 do 5 000 000 Kč uloží inspekce provozovateli zvláště velkého, velkého nebo středního stacionárního zdroje, který

a) nesplnil opatření orgánu ochrany ovzduší vyplývající ze smogového regulačního systému podle § 8 odst. 7, nebo

b) nesplnil pravomocné rozhodnutí vydané podle § 38 odst. 2 o omezení nebo zastavení provozu stacionárního zdroje.

(7) Pokutu od 10 000 do 10 000 000 Kč uloží inspekce provozovateli zvláště velkého, velkého nebo středního stacionárního zdroje, který

a) porušil alespoň jednu z povinností stanovených v § 11 odst. 1 písm. a), b), f), h), o), p), nebo r), nebo

b) nesplnil opatření ke zjednání nápravy uložené orgánem ochrany ovzduší podle § 38 odst. 1, nebo

c) neplní program zlepšování kvality ovzduší, nebo

d) neplní povinnosti při ochraně klimatického systému Země podle § 35,

e) nesplnil povinnost podle § 13 odst. 4 nebo 5.

(8) Pokutu ve výši od 1 000 do 10 000 Kč uloží obecní úřad provozovateli malého stacionárního zdroje, který nesplnil

a) opatření ke zjednání nápravy podle § 38 odst. 1, nebo

b) pravomocné rozhodnutí o omezení nebo zastavení provozu stacionárního zdroje.

(9) Pokutu do 2 000 000 Kč uloží inspekce osobě, která

a) poruší alespoň jednu z povinností uvedených v § 25 až 28, § 29 odst. 1 a 4, § 31 odst. 1 a 5 nebo § 32 odst. 1,

b) poruší alespoň jednu z povinností uvedených v ustanoveních přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího podmínky ochrany ozonové vrstvy Země^{1a)},

c) poruší alespoň jednu z povinností uvedených v ustanoveních přímo použitelných předpisů Evropské unie^{1b)}.

(10) Pokutu ve výši od 500 do 150 000 Kč uloží obecní úřad osobě, která poruší alespoň jednu z povinností uloženou podle § 3 odst. 5.

(11) Pokutu ve výši od 1 000 do 5 000 Kč uloží inspekce osobě, která vykonává činnosti podle § 15 odst. 1 bez platné autorizace.

(12) Pokutu ve výši od 1 000 do 5 000 Kč uloží inspekce osobě, která provádí činnost podle § 15 odst. 1 v rozporu s § 15 odst. 17 až 19 nebo 20.

(13) Pokutu až do výše 100 000 Kč uloží celní úřad osobě uvedené v § 3a odst. 1, nesplní-li povinnost podle § 3a odst. 5, 8 nebo 12 nebo § 3b odst. 3 nebo 4.

(14) Pokutu ve výši do 1 000 000 Kč uloží inspekce provozovateli zvláště velkého, velkého nebo středního zdroje, který v rozporu s § 11 odst. 1 písm. e) nevede provozní evidenci nebo nepředá souhrnnou provozní evidenci příslušným orgánům ochrany ovzduší, anebo v souhrnné provozní evidenci uvede nesprávné údaje.

(15) V případě, že došlo u jednoho provozovatele k souběhu porušení více povinností podle tohoto zákona, uloží mu příslušný orgán ochrany ovzduší pokutu podle ustanovení, v nichž jsou

jednotlivá porušení zákona uvedena s tím, že pokuty za tato porušení zákona uvedené v jednotlivých ustanoveních se sčítají.

(16) Pokuty uložené inspekcí za porušení povinností podle ustanovení hlavy II vybírá inspekce a jsou z 50 % příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky a z 50 % příjmem obcí, na jejichž území k porušení povinnosti došlo.

(17) Pokuty uložené krajským úřadem, obecním úřadem a obecním úřadem obce s rozšířenou působností podle ustanovení hlavy II tyto orgány vybírají a vymáhají. Pokuty uložené krajským úřadem, obecním úřadem jsou příjmem toho orgánu, který o pokutě rozhodl, a musí být použity k ochraně ovzduší na území svěřeném do jeho působnosti.

(18) Pokuty uložené inspekcí nebo celním úřadem za porušení povinností podle § 3a, 3b a 3c vybírají a vymáhají celní úřady. Pokuty uložené inspekcí za porušení povinností podle ustanovení hlavy III vybírá inspekce. Pokuty jsou příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky.

§ 41

(1) Řízení o uložení pokuty lze zahájit nejpozději do 1 roku ode dne, kdy orgán ochrany ovzduší zjistil porušení povinnosti, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti nebo zákazu došlo.

(2) Dojde-li v době do 1 roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty k opětovnému porušení povinnosti, za které již byla uložena pokuta, a provozovatel nezjednal nápravu uloženou orgánem ochrany ovzduší, uloží mu tento orgán pokutu až do výše dvojnásobku horní hranice sazby.

(3) Při rozhodování o výši pokuty přihlíží orgán ochrany ovzduší k závažnosti porušení zákonné povinnosti, době trvání protiprávního stavu, k výši vzniklé nebo hrozící škody a k případným následkům protiprávního stavu.

HLAVA VII

VÝKON SPRÁVNÍ ČINNOSTI NA ÚSEKU OCHRANY OVZDUŠÍ, OZONOVÉ VRSTVY A KLIMATICKÉHO SYSTÉMU ZEMĚ

§ 42

Orgány ochrany ovzduší vykonávající správní činnosti na úseku ochrany ovzduší, ozonové vrstvy a klimatického systému Země

Správní činnosti na úseku ochrany ovzduší, ozonové vrstvy a klimatického systému Země vykonávají tyto orgány ochrany ovzduší:

- a) ministerstvo,
- b) Ministerstvo zdravotnictví,
- c) Ministerstvo zemědělství,
- d) inspekce,
- e) Česká obchodní inspekce,

f) celní úřady,

g) kraje,

h) obecní úřady obcí s rozšířenou působností

i) obce.

§ 42a

(1) Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky poskytuje orgánům ochrany ovzduší vykonávajícím správní činnosti na úseku ochrany ovzduší, ozonové vrstvy a klimatického systému Země

a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,

b) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel,

c) údaje z agendového informačního systému cizinců.

(2) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. a) jsou

a) jméno, popřípadě jména, příjmení,

b) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,

c) datum a místo úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,

d) adresa místa pobytu,

e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(3) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,

b) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,

c) rodné číslo,

d) adresa místa trvalého pobytu,

e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. c) jsou

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,

b) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,

c) státní občanství, popřípadě více státních občanství,

d) druh a adresa místa pobytu,

e) počátek pobytu, případně datum ukončení pobytu.

(5) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(6) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

§ 43

Ministerstvo životního prostředí

Ministerstvo

a) vykonává působnost ústředního správního úřadu v oblasti ochrany ovzduší, ozonové vrstvy a klimatického systému Země před emisemi fluorovaných skleníkových plynů a na těchto úsecích řídí výkon státní správy,

b) vykonává vrchní státní dozor na úseku ochrany ovzduší, ochrany ozonové vrstvy a klimatického systému Země před emisemi fluorovaných skleníkových plynů,

c) zaujímá stanoviska k záměrům, které mohou výrazně ovlivnit čistotu ovzduší, zejména ke strategiím rozvoje jednotlivých oborů, odvětví a územních celků,

d) koordinuje výzkum a sleduje technický rozvoj v rámci ochrany ovzduší, ochrany ozonové vrstvy a klimatického systému Země před emisemi fluorovaných skleníkových plynů a podporuje rozšiřování technologií omezujících znečišťování ovzduší,

e) zajišťuje sledování kvality ovzduší podle § 6 odst. 8 a provoz základní sítě imisního monitoringu na celém území České republiky a sledování úrovně znečištění ovzduší podle § 7 odst. 5,

f) zabezpečuje jednotný registr informačního systému kvality ovzduší (ISKO) a registr emisí a zdrojů znečišťování ovzduší podle § 13 odst. 3,

g) zabezpečuje inventarizaci emisí a propadů látek ovlivňujících klimatický systém Země prostřednictvím Národního inventarizačního systému podle § 13 odst. 2,

h) poskytuje odbornou pomoc při přípravě programů ke zlepšení kvality ovzduší,

i) vymezuje oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší a zveřejňuje seznam zón a aglomerací podle § 7,

j) připravuje a předkládá vládě ke schválení národní programy snižování emisí vybraných znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin podle § 6 odst. 2,

- k) odpovídá za zpracování emisních inventur a ročních emisních projekcí podle § 6 odst. 9,
- l) uplatňuje stanovisko obsahující podmínky ochrany ovzduší podle § 17 odst. 1 písm. a) k politice územního rozvoje a k zásadám územního rozvoje a povolení ke zvýšenému obsahu síry v kapalných palivech podle § 17 odst. 2 písm. h),
- m) kontroluje a hodnotí dodržování imisních limitů a sledování a hodnocení depozic,
- n) rozhoduje o odvolání proti rozhodnutím vydaným inspekcí, krajskými úřady a osobou pověřenou k vydávání certifikátů podle hlavy III,
- o) vydává a ruší certifikáty podle hlavy III,
- p) vyhláší prostřednictvím pověřené právnické osoby meteorologickou předpověď vzniku smogových situací, vznik a ukončení smogové situace a pro zdroje znečišťování podléhající regulaci regulační opatření podle § 8 odst. 1 a 3,
- q) vede seznam subjektů, kterým byl autorizovanou osobou udělen certifikát podle § 3c odst. 5 a registr osob podle § 3c odst. 9,
- r) poskytuje odbornou pomoc krajům a obcím při zpracování regulačních řádů,
- s) zpřístupňuje informace na základě tohoto zákona a zvláštních právních předpisů,
- t) navrhuje emisní stropy pro vymezená území, pro skupiny stacionárních zdrojů nebo pro jednotlivé stacionární zdroje,
- u) vydává a ruší rozhodnutí o autorizaci podle § 15 odst. 1, 14 nebo 15; provádí kontrolu výkonu této činnosti,
- v) kontroluje správnost výsledků rozptylových studií,
- w) rozhoduje o kategorii zdroje v případech zcela nových technologií a jejich zařízení podle § 4 odst. 11,
- x) vede a zveřejňuje seznam certifikovaných osob podle hlavy III,
- y) je příslušným orgánem pro podávání zpráv podle článku 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/20061b),
- z) určuje hodnotící orgán podle přímo použitelných předpisů Evropské unie1b),
- za) zajišťuje výrobu a distribuci emisních plaket podle § 7a odst. 4,
- zb) vede seznam vyhlášených nízkoemisních zón a zpřístupňuje veřejnosti informace z tohoto seznamu způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 44

Vrchní státní dozor

(1) Ministerstvo dozírá v rámci vrchního státního dozoru, jak orgány ochrany ovzduší dodržují ustanovení tohoto zákona a předpisů vydaných k jeho provedení a ustanovení právních předpisů Evropské unie upravujících podmínky ochrany ozonové vrstvy Země13a).

(2) Ministerstvo v rozsahu své působnosti podle tohoto zákona je v rámci vrchního státního dozoru oprávněno též dozírat, jak jsou dodržována ustanovení tohoto zákona a předpisů vydaných k jeho provedení a ustanovení právních předpisů Evropské unie upravujících podmínky ochrany ozonové vrstvy Země13a) právníckými a fyzickými osobami a jak jsou plněny povinnosti vyplývající z rozhodnutí orgánů ochrany ovzduší. Zjistí-li závady, může uložit opatření k jejich odstranění.

§ 45

Ministerstvo zdravotnictví

Ministerstvo zdravotnictví

a) předkládá ministerstvu návrhy ke zpřísnění imisních limitů v případech odůvodněné potřeby na základě zhodnocení zdravotních rizik,

b) zpracovává a vede seznamy referenčních koncentrací znečišťujících látek pro hodnocení a řízení zdravotních rizik,

c) provádí sledování zdravotního stavu obyvatelstva a hodnocení zdravotních rizik v oblastech se zhoršenou kvalitou ovzduší a sídelních seskupeních pro potřeby zpracování programů zlepšení kvality ovzduší,

d) provádí účelová měření ovzduší ve vybraných sídlech z hlediska ochrany veřejného zdraví pro potřeby monitorování zdravotního stavu obyvatelstva ve vztahu k životnímu prostředí, hodnocení a řízení zdravotních rizik podle zvláštního právního předpisu;2) v rozsahu dohodnutém s ministerstvem a na jeho žádost se rovněž podílí na měření v základní imisní síti,

e) zaujímá stanoviska z hlediska ochrany zdraví lidí k záměrům, které mohou výrazně ovlivnit čistotu ovzduší, zejména ke strategiím rozvoje jednotlivých oborů, odvětví a územních celků,

f) přijímá opatření zaměřená na snižování spotřeby regulovaných látek pro zajištění ochrany života a zdraví s ohledem na dostupné náhrady a požadavky zabezpečení zdravotních služeb; k tomuto účelu získává a zpracovává podklady a hodnocení a předává je ministerstvu.

§ 45a

Ministerstvo zemědělství

Ministerstvo zemědělství kontroluje přesnost, úplnost a pravdivost (dále jen „správnost“) údajů uváděných v prohlášeních podle § 3c odst. 3 a 4. Je-li zjištěna nesprávnost údajů, dá Ministerstvo zemědělství podnět inspekci k uložení pokuty a v řízení o uložení pokuty poskytuje na vyžádání nezbytnou součinnost. Kontrolní činností podle věty první může Ministerstvo zemědělství pověřit právníckou osobu nebo organizační složku státu.

§ 45b

Osoba pověřená Ministerstvem zemědělství

(1) Právníckou osobu, která má provádět kontrolu podle § 45a, vybere Ministerstvo zemědělství na základě výsledku obchodní veřejné soutěže. Může se jí zúčastnit právnícká osoba, která prokáže, že

a) fyzické osoby, které jsou k ní v pracovním poměru nebo obdobném pracovněprávním vztahu a které budou provádět kontrolu, (dále jen „osoba provádějící kontrolu“) splňují kvalifikační požadavky, a to úplné střední odborné vzdělání v oboru zemědělství nebo lesního hospodářství a nejméně 3 roky odborné praxe, nebo vysokoškolské vzdělání v oboru zemědělství nebo lesního hospodářství a nejméně 1 rok odborné praxe,

b) má technické vybavení odpovídající předpokládanému druhu a rozsahu činnosti.

(2) S právnickou osobou vybranou podle odstavce 1 nebo s organizační složkou státu, která má provádět kontrolu podle § 45a, (dále jen „osoba pověřená Ministerstvem zemědělství“) uzavře Ministerstvo zemědělství veřejnoprávní smlouvu na dobu určitou, nejdéle však na 2 roky. Tato smlouva musí obsahovat výpovědní lhůtu a důvody, za kterých může Ministerstvo zemědělství smlouvu vypovědět; patří k nim zejména nesplnění povinnosti podle § 45c odst. 1, 3 až 5 nebo 6 anebo nesplnění podmínky, za níž byla smlouva uzavřena.

(3) Osoby pověřené Ministerstvem zemědělství se zveřejňují ve Věstníku Ministerstva zemědělství.

§ 45c

Kontrola osobou pověřenou Ministerstvem zemědělství

(1) Osoba pověřená Ministerstvem zemědělství je povinna provádět kontrolní činnost v souladu s tímto zákonem a jeho prováděcím právním předpisem a poskytovat Ministerstvu zemědělství

a) seznam kontrolovaných osob a kontrolní zprávy, kdykoliv o to Ministerstvo zemědělství požádá,

b) souhrnnou zprávu o provedených kontrolách a jejich výsledcích, a to v dohodnutém rozsahu vždy k 31. lednu za uplynulý kalendářní rok.

(2) Kontrolovaná osoba je povinna

a) poskytnout ke kontrole příslušné podklady a jinou nezbytnou součinnost,

b) umožnit osobě provádějící kontrolu vstup do objektu souvisejícího s předmětem kontroly.

(3) Osoba provádějící kontrolu se při zahájení kontroly prokáže písemným pověřením k výkonu kontroly. Po ukončení kontroly sepiše kontrolní zprávu, která obsahuje popis zjištěných skutečností s označením a podrobným zdůvodněním případné nesprávnosti údaje obsaženého v prohlášení podle § 3c odst. 3 nebo 4, a kopii kontrolní zprávy předá kontrolované osobě.

(4) Osoba pověřená Ministerstvem zemědělství je povinna

a) předat kontrolní zprávu s označením nesprávnosti údaje obsaženého v prohlášení podle § 3c odst. 3 nebo 4 inspekci,

b) oznámit Ministerstvu zemědělství kontrolovanou osobu, která vydala prohlášení podle § 3c odst. 3 nebo 4 obsahující nepřesný, neúplný nebo nepravdivý údaj,

c) v řízení o uložení sankce podle § 40 odst. 1 písm. e) poskytnout inspekci na vyžádání nezbytnou součinnost.

(5) Osoba provádějící kontrolu je povinna šetřit práva a právem chráněné zájmy kontrolované osoby a zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dověděla během výkonu kontroly; to neplatí, jde-li o poskytnutí informace Ministerstvu zemědělství nebo inspekci podle odstavce 4.

(6) Osoba provádějící kontrolu nesmí kontrolovat

a) osobu, ve které má majetkový podíl, nebo s níž má uzavřený pracovní poměr nebo obdobný pracovněprávní vztah, anebo osobu, ve které má majetkový podíl osoba pověřená Ministerstvem zemědělství,

b) osoby blízké.

(7) Pro zaměstnance zařazené do organizační složky státu, která provádí kontrolu podle § 45a, platí odstavce 3, 5 a 6 obdobně.

§ 46

Česká inspekce životního prostředí

(1) Inspekce

a) dozírá na dodržování právních předpisů a rozhodnutí orgánů ochrany ovzduší týkajících se ochrany ovzduší, ochrany ozonové vrstvy a klimatického systému Země před emisemi fluorovaných skleníkových plynů,

b) provádí u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů měření znečišťujících látek za účelem kontroly dodržování emisních limitů a emisních stropů,

c) spolupracuje s místně příslušnými orgány ochrany ovzduší a je oprávněna od nich vyžadovat informace,

d) rozhoduje v pochybnostech o vymezení stacionárního zdroje a zařazení do příslušné kategorie stacionárních zdrojů podle § 4 odst. 10,

e) ukládá nápravná opatření a rozhoduje o omezení nebo zastavení provozu stacionárního zdroje podle § 38,

f) upozorňuje krajský úřad na nedostatky ve způsobu zjišťování emisí znečišťujících látek podle § 9 odst. 1,

g) ukládá provozovatelům zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů pokuty za porušení povinností podle ustanovení hlavy II,

h) rozhoduje v případě spalování více druhů paliv v jednom zařízení spadajícím do kategorie zvláště velkých, velkých nebo středních stacionárních zdrojů o emisních limitech a dalších požadavcích na jejich provozování podle § 5 odst. 4,

i) zpřístupňuje informace na základě tohoto zákona a zvláštních právních předpisů,

j) shromažďuje a ověřuje informace potřebné pro posouzení vlivu výstavby zařízení i jeho provozu na kvalitu ovzduší v jiném státě v případě, že je příslušným správním úřadům předložen záměr na výstavbu zařízení, a předá je ministerstvu,

k) vydává závazné stanovisko podle § 17 odst. 1 písm. b), povolení podle § 17 odst. 1 písm. c) a d) a § 17 odst. 2 písm. a) až g) a i) a eviduje oznámení provozovatelů podle § 54 odst. 9 do 31.12.2002; po tomto datu je dotčeným orgánem státní správy v řízení o vydání těchto povolení. Ke každému řízení vydává své vyjádření a poskytuje odbornou spolupráci krajským úřadům při udělování těchto povolení. Na vyzvání poskytuje vyjádření do 15 dnů ode dne doručení žádosti, pokud se s krajským úřadem nedohodne jinak. Vyjádření neposkytuje v případech, kdy s vydáním povolení souhlasí,

l) schvaluje regulační řády provozovatelů zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů pro účely regulace emisí podle § 8,

m) zajišťuje na základě rozhodnutí ministerstva podle § 39 odst. 1 a 3 odejmutí regulovaných látek a výrobků, které je obsahují,

n) ukládá pokuty za porušení povinností vyplývajících z ustanovení hlavy třetí tohoto zákona nebo právních předpisů Evropské unie upravujících podmínky ochrany ozonové vrstvy Země1a) a o některých fluorovaných skleníkových plynech1b),

o) ukládá pokuty za porušení povinností uvedených v § 3c.

(2) Inspekce kontroluje

a) dodržování povinností provozovateli zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů,

b) dodržování emisních limitů, emisních stropů, přípustné tmavosti kouře a přípustné míry obtěžování zápachem u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů; dodržování limitního obsahu těkavých organických látek ve výrobcích, jejich dovoz, přepravu, prodej, označování, přečerpávání, skladování a používání v souladu s prováděcím právním předpisem,

c) plnění plánů snížení emisí podle § 5 odst. 6 a plánů zavedení zásad správné zemědělské praxe u zdroje znečišťování podle § 5 odst. 8,

d) dodržování varovných a regulačních opatření vyhlášených pro stacionární zdroje podléhající regulaci podle § 8 odst. 3 za smogové situace a dodržování regulačních řádů stacionárních zdrojů,

e) plnění povinností souvisejících s provozní evidencí a souhrnnou provozní evidencí podle § 11 odst. 1 písm. e),

f) správnost provádění autorizovaného měření emisí a imisí,

g) činnost autorizovaných osob podle § 16 odst. 3; v případě závažných nedostatků navrhuje ministerstvu zrušení rozhodnutí o autorizaci právnických a fyzických osob podle § 15 odst. 14,

h) dodržování povinností uvedených v § 3 odst. 2 až 4,

i) plnění povinností uvedených v ustanoveních hlavy III nebo v přímo použitelných předpisech Evropské unie1a),1b),

j) správnost údajů uváděných v prohlášeních o shodě s kritérii udržitelnosti podle § 3c odst. 1 a 2; v případě zjištění nesplnění kritérií udržitelnosti informuje místně příslušný celní úřad.

Česká obchodní inspekce

a) kontroluje kvalitu paliv na vnitřním trhu v rozsahu kvalitativních ukazatelů stanovených prováděcím právním předpisem a technickými předpisy a za zjištěné nedostatky ukládá pokuty podle zvláštního právního předpisu²¹),

b) kontroluje označování regulovaných látek v souladu s § 27 odst. 1 a fluorovaných skleníkových plynů v souladu s § 30 a v případě zjištění porušení povinnosti označování dává podnět inspekci k uložení pokuty.

§ 48

Kraje

(1) Krajský úřad

a) rozhoduje o vyměření poplatku, odkladu nebo prominutí části poplatku za znečišťování ovzduší zvláště velkých a velkých stacionárních zdrojů podle § 19 odst. 4, § 21 odst. 1 a § 22 odst. 3 a 5,

b) kontroluje a hodnotí dodržování imisních limitů a emisních stropů na základě údajů z informačního systému kvality ovzduší,

c) provádí dozor na úseku ochrany ovzduší ve své územní působnosti,

d) ukládá plnění plánu snížení emisí nebo zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje podle § 5 odst. 6 a 8,

e) vypracovává krajský program snižování emisí podle § 6 odst. 5,

f) vypracovává programy ke zlepšení kvality ovzduší podle § 7 odst. 6,

g) podílí se na tvorbě národních programů snižování emisí jednotlivých znečišťujících látek,

h) schvaluje návrhy opatření pro případy havárií u zvláště velkých a velkých stacionárních zdrojů a návrhy na jejich změny,

i) schvaluje plány snížení emisí u stacionárního zdroje podle § 5 odst. 7,

j) na žádost ministerstva se podílí na vymezení oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší,

k) poskytuje metodickou pomoc obecním úřadům při vypracování místních programů ke zlepšení kvality ovzduší,

l) schvaluje plány zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje podle § 5 odst. 9,

m) stanovuje pro zvláště velké, velké a střední stacionární zdroje znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny, pro které budou uplatněny obecné emisní limity podle § 9 odst. 4 a pro ostatní stacionární zdroje emisní stropy podle § 17 odst. 9,

n) vyhlašuje signál upozornění, signál regulace k omezení emisí ze stacionárních zdrojů, které nepodléhají regulaci podle § 8 odst. 3, a plní úkoly podle § 8 odst. 7,

- o) zpřístupňuje informace na základě tohoto zákona a zvláštních právních předpisů,
- p) vypracovává krajský regulační řád podle § 8 odst. 5,
- r) ode dne 1. ledna 2003 vydává povolení uvedená v § 17, s výjimkou stanoviska podle odstavce 1 písm. a) a povolení podle odstavce 2 písm. h),
- s) ukládá pokuty podle § 40,
- t) vede evidenci oznámení pro zvláště velké a velké stacionární zdroje podle § 54 odst. 9 a údaje z této evidence poskytuje ministerstvu od 1. ledna 2003,
- u) je dotčeným orgánem státní správy v územním, stavebním a jiném řízení podle stavebního zákona a vydává stanovisko pro účely kolaudačního souhlasu z hlediska ochrany ovzduší s výjimkou malých stacionárních zdrojů,
- v) stanovuje v pochybnostech způsob zjišťování emisí znečišťujících látek podle § 9 odst. 1,
- w) uplatňuje stanoviska k územním plánům a k regulačním plánům, obsahující podmínky ochrany ovzduší podle § 17 odst. 1 písm. a), pokud tato územně plánovací dokumentace navrhuje umístění zdrojů znečištění ovzduší.

(2) Kraj

- a) zaujímá stanoviska k místním programům snižování emisí a místním programům ke zlepšení kvality ovzduší,
- b) vyjadřuje se k záměrům, které mohou výrazně ovlivnit čistotu ovzduší, k rozvojovým koncepcím a k programům rozvoje jednotlivých oborů a odvětví ve své územní působnosti⁹⁾,
- c) vydává v přenesené působnosti nařízením program ke zlepšení kvality ovzduší.

§ 49

Obecní úřady obcí s rozšířenou působností

Obecní úřad obce s rozšířenou působností v přenesené působnosti

- a) rozhoduje o vyměření poplatku, odkladu nebo prominutí části poplatků za znečišťování ovzduší podle § 19 odst. 5 a podle § 21 odst. 5 a § 22 odst. 3 a 5 u středních stacionárních zdrojů,
- b) ukládá pokuty podle § 40 odst. 5,
- c) vede evidenci oznámení pro střední stacionární zdroje podle § 54 odst. 9 a údaje z této evidence poskytuje ministerstvu.

§ 50

Obce

(1) Obecní úřad

- a) je dotčeným správním orgánem v územním, stavebním a jiném řízení podle stavebního zákona a vydává stanovisko pro účely kolaudačního souhlasu z hlediska ochrany ovzduší u malých stacionárních zdrojů,
- b) zpřístupňuje informace podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů,
- c) rozhoduje o vyměření poplatků za znečišťování ovzduší u malých stacionárních zdrojů podle § 19 odst. 6,
- d) nařizuje odstranění závad u malých spalovacích zdrojů podle § 12 odst. 1 písm. f), ukládá opatření k nápravě těchto závad podle § 38 odst. 1 a ukládá pokuty za nesplnění této uložené povinnosti,
- e) může vypracovat místní program ke zlepšení kvality ovzduší,
- f) může vypracovat místní program snižování emisí znečišťujících látek podle § 6 odst. 5,
- g) vyhlašuje signál upozornění, signál regulace k omezení emisí ze stacionárních zdrojů, které nepodléhají regulaci podle § 8 odst. 3, a k omezení provozu mobilních zdrojů znečišťování; pokud jde o zvláště velké, velké a střední stacionární zdroje, informuje o porušení povinností inspekci,
- h) vede evidenci malých stacionárních zdrojů, u nichž tento zákon stanoví ohlašovací povinnost, a poskytuje údaje z této evidence ministerstvu,
- i) vydává povolení pro činnosti, kde to stanoví zvláštní právní předpis, při kterých vznikají emise těžkých organických látek a které odpovídají kategorii malých ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší. Pro tyto látky může stanovit fugitivní emisní limit v závislosti na kvalitě ovzduší v daném místě.

(2) Obecní úřad kontroluje

- a) dodržování povinností provozovateli malých stacionárních zdrojů podle § 12 a § 19 odst. 16 za nedodržení povinností jim ukládá pokuty a nápravná opatření a rozhoduje o zastavení nebo omezení provozu těchto zdrojů,
- b) dodržování přípustné tmavosti kouře a přípustné míry obtěžování zápachem u provozovatelů malých stacionárních zdrojů a za nedodržení povinností ukládá pokuty,
- c) účinnost spalování, měření množství a rozsahu vypouštěných látek u malých spalovacích zdrojů podle § 12 odst. 1 písm. f); touto činností může pověřit odborně způsobilé právnické nebo fyzické osoby podle zvláštního právního předpisu,¹⁰⁾
- d) dodržování povinností podle § 3 odst. 5 a za jejich porušení ukládá pokuty.

(3) Obec může obecně závaznou vyhláškou

- a) stanovit podmínky spalování suchých rostlinných materiálů podle § 3 odst. 5 nebo toto spalování zakázat; při stanovení podmínek obec přihlíží zejména ke klimatickým podmínkám, stavu ovzduší ve svém územním obvodu, vegetačnímu období a hustotě zástavby,
- b) zakázat některé druhy paliv pro malé spalovací zdroje znečišťování; seznam těchto paliv je uveden v příloze č. 11 k tomuto zákonu,

c) v oblasti opatření proti světelnému znečištění regulovat promítání světelných reklam a efektů na oblohu.

(4) Obec může vydat v přenesené působnosti nařízení, kterým stanoví nízkoemisní zónu podle § 7a.

§ 51

Celní úřady

(1) Celní úřady

a) provádějí kontrolu dovozů, vývozů a uvádění na trh regulovaných látek a výrobků, které je obsahují, podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího podmínky ochrany ozonové vrstvy Země1a),

b) provádějí kontrolu při uvádění na trh fluorovaných skleníkových plynů a výrobků, které mohou tyto látky a plyny obsahovat, podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o některých fluorovaných skleníkových plynech1b),

c) dávají podněty inspekci, zjistí-li porušení povinností při provádění kontroly podle písmene a) nebo b),

d) ukládají pokuty za nesplnění povinností podle § 3a odst. 5, 8 a 12 a podle § 3b odst. 3 nebo 4,

e) kontrolují plnění povinnosti snižování emisí skleníkových plynů z paliv podle § 3b odst. 1 a ukládají pokutu za její nesplnění,

f) kontrolují splnění podmínky uvedené v § 3c odst. 1 písm. a), § 3c odst. 2 písm. a) a § 3c odst. 3 písm. a),

g) poskytují ministerstvu do 31. března údaje z celní evidence za předchozí kalendářní rok podle přílohy č. 9 k tomuto zákonu, které se týkají vývozů a dovozů regulovaných látek a výrobků, které je obsahují, a uvádění na trh fluorovaných skleníkových plynů a výrobků, které je obsahují; obdobně poskytují údaje z celní evidence, které se týkají vývozu a dovozu paliv a výrobků, které obsahují těžké organické látky,

h) dávají podněty ministerstvu k uplatnění vrchního státního dozoru,

i) spravují poplatky podle § 3a a 19.

(2) Celní úřady si při kontrole podle tohoto zákona mohou vyžádat odbornou pomoc inspekce.

§ 52

Oprávnění kontrolních orgánů

(1) Pověření zaměstnanci každého orgánu ochrany ovzduší jsou oprávněni při výkonu své činnosti

a) v nezbytně nutném rozsahu vstupovat, popřípadě vjíždět na cizí pozemky nebo vstupovat do cizích staveb užívaných pro podnikatelskou činnost nebo provozování jiné hospodářské činnosti a vykonávat tam povinnosti stanovené tímto zákonem, pokud k tomu není třeba povolení podle

zvláštních zákonů; za škodu při výkonu tohoto oprávnění způsobenou odpovídá stát, který se této odpovědnosti nemůže zprostit,

b) požadovat potřebné doklady, údaje a písemná nebo ústní vysvětlení týkající se předmětu kontroly,

c) v případě podezření na porušení tohoto zákona odebírat vzorky za účelem zjištění totožnosti regulovaných látek nebo fluorovaných skleníkových plynů a na náklady kontrolovaných osob provádět nebo zajišťovat jejich rozbor,

d) zadržet regulované látky, fluorované skleníkové plyny nebo výrobky, které je obsahují, na náklady právnické nebo fyzické osoby oprávněné k podnikání v případě zjištění zakázaných regulovaných látek nebo fluorovaných skleníkových plynů,

e) zadržet výrobky v případě podezření na přítomnost zakázané regulované látky nebo zakázaného fluorovaného skleníkového plynu může inspekce, a to až do zjištění výsledku provedeného rozboru; náklady s tím spojené hradí kontrolovaná osoba, jestliže se zjistí, že zadržené výrobky regulovanou látku nebo fluorovaný skleníkový plyn obsahují; o zadržení výrobků, prováděném šetření a jejich případném vydání sepíše inspektor protokol.

(2) Proti uloženému rozhodnutí inspekce o zajištění regulovaných látek, fluorovaných skleníkových plynů nebo výrobků, které je obsahují a které neodpovídají požadavkům na kvalitu nebo složení podle tohoto zákona, může kontrolovaná osoba podat do 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením námitky pracovišti inspekce, kterým bylo opatření uloženo. Námitky nemají odkladný účinek. Ředitel inspekce rozhodne o námitkách bez zbytečného odkladu. Jeho rozhodnutí je konečné. Písemné rozhodnutí se doručí kontrolované osobě.

(3) Zajištění regulovaných látek, fluorovaných skleníkových plynů nebo výrobků, které je obsahují, podle odstavce 2 trvá do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o jejich propadnutí státu nebo o dočasném zajištění, dokud nebude prokázáno porušení povinnosti podle hlavy III nebo podle přímo použitelného předpisu Evropské unie^{1b}). O vrácení regulovaných látek, fluorovaných skleníkových plynů nebo výrobků, které je obsahují, sepíše inspektor protokol.

(4) Inspektoři nebo pověření zaměstnanci orgánů ochrany ovzduší jsou povinni
a) při kontrolní činnosti se prokázat služebním průkazem,

b) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o kterých se dozvěděli v souvislosti s výkonem své činnosti,

c) při vstupu do cizích objektů informovat provozovatele.

HLAVA VIII

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 53

Společná ustanovení

(1) Na rozhodování podle tohoto zákona se vztahuje správní řád,²²) s výjimkou rozhodování podle § 8, § 3a a § 17 odst. 1 písm. a).

(2) Orgán ochrany ovzduší, který povolení nebo rozhodnutí podle tohoto zákona vydal, může na návrh nebo z vlastního podnětu jím vydané povolení nebo rozhodnutí změnit nebo zrušit,

- a) vyžaduje-li to veřejný zájem na ochraně zdraví lidí před působením nepříznivých účinků znečišťujících látek na lidské zdraví, nebo
- b) dojde-li ke změně podmínek rozhodných pro vydání povolení nebo rozhodnutí, zejména ke změně v provozu stacionárního zdroje, nebo změně emisních limitů nebo jiných podmínek provozu stanovených prováděcím právním předpisem či stanovení emisního stropu na vymezeném území, nebo
- c) dojde-li při výkonu povolení nebo rozhodnutí k závažnému nebo opakovanému porušení povinností stanovených tímto zákonem, nebo
- d) nevyužívá-li oprávněný vydaného povolení nebo rozhodnutí bez zvláštního důvodu po dobu delší 2 let.

(3) Při změně povolení podle odstavce 2 písm. b) v případě stanovení emisního stropu na vymezeném území zohlední orgán ochrany ovzduší zejména příspěvek daného stacionárního zdroje k úrovni znečištění.“.

(4) Rozhodnutí nebo opatření podle § 5 odst. 4, 6 a 7, 8, 10 a 11, § 9 odst. 4, § 17 odst. 1 písm. c) a d) a § 17 odst. 2 písm. a) až i) se nevydají podle tohoto zákona, pokud je jejich vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle zákona o integrované prevenci. 23) Ostatní ustanovení tohoto zákona tím nejsou dotčena.

(5) Ustanovení tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů stanovující technické požadavky a další podmínky vztahující se na výrobky podle zvláštního právního předpisu⁴⁾ jsou technickými předpisy podle tohoto zvláštního právního předpisu.⁴⁾

(6) Veškerá opatření k nápravě, zákazy provozu nebo činnosti a další rozhodnutí uložená podle § 38 nebo § 39 provozovatelům stacionárních zdrojů nebo právnickým nebo fyzickým osobám přecházejí na jejich právní nástupce.

§ 54

Přechodná ustanovení

(1) Správní řízení na úseku ochrany ovzduší zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí a sankce uloží podle dosavadních předpisů. Podle dosavadních předpisů se postupuje i v případech, kdy došlo k porušení zákona v době před nabytím účinnosti tohoto zákona.

(2) Oprávnění k autorizovanému měření emisí a imisí vydaná podle právních předpisů platných do účinnosti tohoto zákona pozbývají platnosti dnem 31. prosince 2003.

(3) Ministerstvo předloží vládě ke schválení národní program snižování emisí podle § 6 odst. 3 do 30. června 2003.

(4) Orgány krajů a orgány obcí vypracují nejpozději do 1. ledna 2003 programy ke zlepšování kvality ovzduší podle § 7 odst. 6 a programy snížení emisí podle § 6 odst. 5.

(5) Při stanovení výše poplatku za znečišťování ovzduší podle § 19 na rok 2002 se postupuje podle dosavadních právních předpisů. Poplatkovou evidenci předá inspekce orgánům krajů v inventarizovaném stavu nejpozději do 30. června 2002.

(6) Provozovatelé zvláště velkých spalovacích zdrojů, na které bylo vydáno stavební povolení u prvního objektu zdroje nebo jiné obdobné rozhodnutí (například povolení ke změně stavby u zdroje) 1. ledna 2003 nebo později, jsou povinni plnit emisní limity a další podmínky stanovené v prováděcím právním předpisu pro tyto zdroje od účinnosti tohoto zákona. To platí i pro nové části zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a více, na něž bylo vydáno stavební povolení a byly uvedeny do provozu 1. ledna 2003 nebo později u spalovacích zdrojů uvedených v odstavcích 7 a 8, kterým budou emisní limity stanoveny jako hodnoty odpovídající celkovému jmenovitému příkonu zdroje.

(7) Provozovatelé zvláště velkých spalovacích zdrojů, na které bylo vydáno stavební povolení u prvního objektu zdroje nebo jiné obdobné rozhodnutí (například povolení ke změně stavby u zdroje) do 1. července 1987, plní emisní limity a další podmínky platné u zdroje před dnem účinnosti tohoto zákona. Provozovatelé jsou povinni do 30. června 2004 předložit plán snižování emisí u stacionárního zdroje s cílem splnit emisní strop a další úkoly vyplývající z národního programu snižování emisí pro zvláště velké spalovací zdroje podle prováděcího právního předpisu, pokud závazně nevyhlásí plán útlumu provozování spalovacího zdroje formou písemného závazku statutárního zástupce provozovatele předaného ministerstvu nejpozději do 30. června 2004. Písemný závazek a plán útlumu musí dokladovat, že zdroj bude provozován po 1. lednu 2008 do 31. prosince 2015, nejvýše však po celkovou dobu 20 000 hodin. Emisní strop bude pro zdroje stanoven na základě skutečných ročních emisí tuhých znečišťujících látek, oxidu siřičitého a oxidů dusíku za 5 let provozování zdroje do roku 2000 včetně, a to přepočtem ze skutečně dosahovaných hodnot koncentrací jmenovaných znečišťujících látek v odpadním plynu na hodnoty emisních limitů stanovené prováděcím právním předpisem zdrojům podle § 54 odst. 8 od 1. ledna 2003.

(8) Provozovatelé zvláště velkých spalovacích zdrojů, na které bylo vydáno stavební povolení u prvního objektu zdroje nebo jiné obdobné rozhodnutí (například povolení ke změně stavby u zdroje s výjimkou výstavby odsířovacího zařízení zajišťujícího stupeň odsíření stanovený prováděcím právním předpisem) od 1. července 1987 do 31. prosince 2002, jsou povinni plnit emisní limity a další podmínky pro tyto zdroje stanovené v prováděcím právním předpisu nejpozději od 1. ledna 2003. Do uvedeného data plní provozovatel emisní limity platné u spalovacího zdroje před dnem účinnosti tohoto zákona. To platí i pro nové části zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a více, na které bylo vydáno stavební povolení a které byly uvedeny do provozu v období od 1. července 1987 do 31. prosince 2002 u spalovacích zdrojů uvedených v odstavci 7, kterým budou emisní limity stanoveny jako hodnoty odpovídající celkovému jmenovitému příkonu zdroje. Povinnosti uložené tímto zákonem se nevztahují na provozovatele stacionárních zdrojů uvedené ve smlouvě, kterou Česká republika přistupuje k Evropské unii, v rozsahu, který tato smlouva stanoví, a po dobu v ní uvedenou.

(9) Provozovatelé stacionárních zdrojů vypouštějících emise těkavých organických látek, které stanoví prováděcí právní předpis, jsou povinni

a) u stacionárních zdrojů, na které bylo vydáno kolaudační rozhodnutí nebo jiné obdobné povolení k provozu před dnem 1. dubna 2002 nebo na které se vztahuje odstavec 1 a budou uvedeny do provozu nejpozději 1. dubna 2003, plnit emisní limity a další podmínky provozování těchto zdrojů stanovené prováděcím právním předpisem nejpozději od 31. října 2007 a ve lhůtě do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nebo od data uvedení do provozu oznámit zdroj u příslušného orgánu ochrany ovzduší. Zařízení vybudovaná u těchto zdrojů na základě plánu snižování emisí těkavých organických látek musí splňovat emisní limity a další podmínky provozování nejpozději od 31. října 2007. Do tohoto data jsou povinni plnit emisní limity platné u zdroje do data účinnosti tohoto zákona a další podmínky jeho provozování uvedené v prováděcím právním předpisu,

b) u stacionárních zdrojů, na které bylo vydáno kolaudační rozhodnutí nebo jiné obdobné povolení k provozu po 1. dubnu 2003 nebo na které se vztahuje odstavec 1 a budou uvedeny do provozu po

datu 1. dubna 2003, plnit emisní limity a další podmínky provozování těchto zdrojů včetně oznámení provozu zdroje příslušnému orgánu ochrany ovzduší ve lhůtě do 3 měsíců od data uvedení zdroje do provozu. Tato povinnost se vztahuje i na nové části stacionárních zdrojů podle písmena a) uvedené do provozu po 1. dubnu 2003. U zdrojů, na které bylo vydáno kolaudační rozhodnutí nebo jiné obdobné povolení k provozu od 1. dubna 2001 do 1. dubna 2003, budou plněny tyto podmínky do 31. října 2006.

(10) Provozovatelé všech spaloven odpadů a dalších stacionárních zdrojů provozujících spalování paliva s odpadem jsou povinni plnit emisní limity a další podmínky provozování stacionárních zdrojů stanovené prováděcím právním předpisem a ve lhůtách v něm stanovených podle druhu znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin. Provozovatelé jsou povinni vypracovat a plnit orgánem ochrany ovzduší schválený plán snižování emisí, pokud nejsou u zdroje schopni plnit emisní limity a další podmínky stanovené v prováděcím právním předpisu, nejpozději do 1. ledna 2003. Těchto emisních limitů jsou povinni dosáhnout na základě plánu snižování emisí nejpozději do 28. prosince 2004 nebo ke dni vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost, nastane-li tato skutečnost dříve. Provozovatelé všech spaloven odpadů a dalších stacionárních zdrojů na spalování paliva s odpadem, pro které bude vydáno stavební povolení po 28. prosinci 2002 nebo kolaudační rozhodnutí po 28. prosinci 2004, jsou povinni plnit emisní limity a další podmínky provozování stacionárních zdrojů stanovené prováděcím právním předpisem ode dne uvedení do provozu.

(11) Spalování odpadních olejů ve středních a malých stacionárních zdrojích jsou jejich provozovatelé povinni ukončit nejpozději do 2 let od účinnosti tohoto zákona.

(12) Provozovatelé stacionárních zdrojů, na které se vztahuje ustanovení § 18 odst. 1, jsou povinni požádat inspekci o povolení podle § 17 odst. 2 písm. c) nejpozději do 2 let od účinnosti tohoto zákona.

(13) Stacionární zdroje provozované do účinnosti tohoto zákona se považují za zařazené do kategorií zdrojů ve smyslu § 4 odst. 10, pokud tento zákon nemění jejich zařazení.

(14) Provozovatelé spaloven odpadu, zařízení schválených pro spalování odpadu a zvláště velkých spalovacích zdrojů si opatří autorizaci podle § 15 odst. 1 písm. c) nejpozději do 31. 12. 2003.

(15) Provozovatel dvou nebo více zdrojů uvedených v odstavci 7 může namísto stropů a plánů snižování emisí pro tyto zdroje plnit emisní stropy, které jsou součtem emisních stropů stanovených těmto zdrojům ke dni 1. ledna 2008. Nesmí přitom dojít k navýšení emisí zdroje v aglomeraci. Vyřazením zdroje z národního programu snižování emisí ze stávajících zvláště velkých spalovacích zdrojů postupem stanoveným prováděcím právním předpisem²⁴⁾ se součet emisních stropů sníží o podíl tohoto zdroje.

(16) Provozovatel, který se rozhodne plnit emisní stropy, které jsou součtem emisních stropů stanovených těmto zdrojům ke dni 1. ledna 2008, oznámí tuto skutečnost správnímu úřadu, který je místně příslušný k vydání integrovaného povolení (dále jen „úřad“) podle zákona o integrované prevenci²³⁾. Na základě tohoto oznámení úřad upraví integrovaná povolení vydaná pro jednotlivé zdroje v souladu s odstavcem 15. Povinnost provozovatele plnit emisní stropy, které jsou součtem emisních stropů stanovených těmto zdrojům ke dni 1. ledna 2008, je účinná ode dne, kdy provozovatel své rozhodnutí plnit tyto emisní stropy oznámí úřadu.

(17) Provozovatel oznámí ministerstvu vždy nejpozději k 31. březnu běžného roku rozložení předpokládaného plnění emisního stropu po jednotlivých zdrojích na daný kalendářní rok a ohlásí případnou změnu tohoto rozložení nejméně 10 dní před jejím uskutečněním.

§ 55

Zmocnění k vydání prováděcích právních předpisů

(1) Vláda vydá nařízení k provedení § 3b odst. 7, § 3c odst. 11, § 4 odst. 12, § 5 odst. 12, § 6 odst. 9 a § 7a odst. 9.

(2) Ministerstvo životního prostředí vydá vyhlášku k provedení § 3 odst. 11, § 4 odst. 12, § 5 odst. 12, § 6 odst. 9, § 8 odst. 12, § 9 odst. 10, § 10 odst. 2, § 11 odst. 4, § 12 odst. 5, § 13 odst. 8, § 15 odst. 22, § 17 odst. 11, § 18 odst. 3, § 23 odst. 7, § 24 odst. 3, § 26 odst. 4, § 27 odst. 1, § 28 odst. 3, § 31 odst. 4 písm. b), § 31 odst. 5, § 32 odst. 2 a § 36 odst. 5.

§ 56

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Zákon č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší).
2. Zákon č. 389/1991 Sb., o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování, s výjimkou § 6, § 7 odst. 1 a 2, § 8 a přílohy k zákonu, které se zrušují k 1. lednu 2003.
3. Zákon č. 218/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší).
4. Zákon č. 158/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší), ve znění zákona č. 218/1992 Sb., a zákon č. 389/1991 Sb., o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování, ve znění zákona č. 211/1993 Sb., s výjimkou čl. II bodů 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 16, 17 a 18, které se zrušují k 1. lednu 2003.
5. Zákon č. 86/1995 Sb., o ochraně ozonové vrstvy Země.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů

§ 57

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č.

122/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 247/2000 Sb., zákona č. 249/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 309/2000 Sb., zákona č. 362/2000 Sb., zákona č. 409/2000 Sb., zákona č. 458/2000 Sb., zákona č. 100/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 256/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 478/2001 Sb. a zákona č. 501/2001 Sb., se mění takto:

1. V příloze č. 2 VÁZANÉ ŽIVNOSTI skupině 214: Ostatní, se text ve sloupci 1 "Měření emisí a imisí, kromě měření emisí motorových vozidel" a text ve sloupci 2 "Oprávnění podle § 3 odst. 2 písm. i) zákona ČNR č. 389/1991 Sb., o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování, ve znění pozdějších předpisů" zrušují.

2. V příloze č. 2 VÁZANÉ ŽIVNOSTI skupině 214: Ostatní, se doplňuje do sloupce 1 text "Měření znečišťujících a pachových látek, zpracování rozptylových studií", do sloupce 2 text "a) vysokoškolské vzdělání získané studiem v příslušném akreditovaném studijním programu nebo
b) ukončené střední nebo vyšší odborné vzdělání příslušného oboru a 3 roky odborná praxe vykonaná v posledních 10 letech před podáním žádosti",
do sloupce 3 text "osvědčení o autorizaci vydané Ministerstvem životního prostředí", do sloupce 4 text "Ministerstvo životního prostředí" a do sloupce 5 text "§ 15 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší)".

3. V příloze č. 2 VÁZANÉ ŽIVNOSTI skupině 214: Ostatní, se doplňuje do sloupce 1 text "Provoz spaloven odpadu a zařízení schválených pro spalování odpadu", do sloupce 2 text "a) vysokoškolské vzdělání získané studiem v příslušném akreditovaném studijním programu nebo
b) ukončené střední nebo vyšší odborné vzdělání příslušného oboru a 3 roky odborná praxe vykonaná v posledních 10 letech před podáním žádosti",
do sloupce 3 text "osvědčení o autorizaci vydané Ministerstvem životního prostředí", do sloupce 4 text "Ministerstvo životního prostředí" a do sloupce 5 text "§ 15 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší)".

4. V příloze č. 2 VÁZANÉ ŽIVNOSTI skupině 214: Ostatní, se doplňuje do sloupce 1 text "Měření účinnosti spalovacího zdroje, měření množství vypouštěných látek a kontrola stavu spalovacích cest", do sloupce 2 text "vyučení v tříletém učebním oboru a 3 roky praxe v oboru kominictví", do sloupce 3 text "osvědčení o autorizaci vydané Ministerstvem životního prostředí", do sloupce 4 text "Ministerstvo životního prostředí" a do sloupce 5 text "§ 12 odst. 1 písm. f) zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší)".

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona č. 71/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, a některé další zákony

§ 58

V zákoně č. 71/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, a některé další zákony, se části šestá a sedmá zrušují.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona č. 132/2000 Sb., o změně a zrušení některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úřadech a zákonem o hlavním městě Praze

§ 59

V zákoně č. 132/2000 Sb., o změně a zrušení některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úřadech a zákonem o hlavním městě Praze, se část padesátá zrušuje.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

§ 60

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 254/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb. a zákona č. 13/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 37 odst. 1 se na konci věty druhé tečka nahrazuje středníkem a doplňují se slova, která včetně poznámky pod čarou č. 33b) zní: "hodnocení rizika a minimální ochranná opatření stanoví zvláštní právní předpisy.33b)

33b) Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.
Nařízení vlády č. 178/2001 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví zaměstnanců při práci.

Nařízení vlády č. 502/2000 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací.

Nařízení vlády č. 480/2000 Sb., o ochraně zdraví před neionizujícím zářením."

2. V § 37 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 34) zní:

"(3) Zaměstnavatel v návrhu na zařazení prací do kategorií uvede kategorii, do které navrhuje práci zařadit, údaje rozhodné pro hodnocení rizik podle zvláštních právních předpisů33b) a prováděcího právního předpisu,34) počty zaměstnanců v jednotlivých kategoriích a opatření přijatá k ochraně jejich zdraví.

34) Vyhláška č. 89/2001 Sb., kterou se stanoví podmínky pro zařazování prací do kategorií, limitní hodnoty ukazatelů biologických expozičních testů a náležitosti hlášení prací s azbestem a biologickými činiteli."

Poznámka pod čarou č. 35) se zrušuje.

3. V § 37 odst. 4 větě druhé se slova "měření souvisejících faktorů pracovních podmínek" nahrazují slovy "hodnocení rizik. O změně zařazení práce do kategorie rozhodne příslušný orgán ochrany veřejného zdraví".

4. V § 38 se za slova "podle § 37 odst. 3 a 4" vkládají slova "potřebná k hodnocení rizik".

5. V § 105 odst. 4 se slova "1. ledna 2002" nahrazují slovy "1. ledna 2003".

6. V § 106 odst. 1 větě první část textu za středníkem zní: "do kategorie druhé a třetí nejpozději do 1. ledna 2003."

7. V § 106 odst. 1 věta poslední zní:

"Výsledky měření koncentrací a intenzit faktorů pracovních podmínek a výsledky zjištění druhu a typu biologického činitele musejí odpovídat stavu pracovních podmínek v době podání návrhu podle § 37 odst. 3."

8. Část sedmnáctá se zrušuje.

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

§ 61

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. června 2002, s výjimkou ustanovení § 19, 21, 22 a 37, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2003.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Příloha 1

Stanovení roční výše poplatku za vnášení znečišťujících látek, do ovzduší pro zvláště velké, velké, střední a malé stacionární zdroje

A.

Znečišťující látky vnášené do ovzduší, které podléhají zpoplatnění

Hlavní zpoplatněné znečišťující látky:

Tuhé znečišťující látky,

Anorganické kyslíkaté sloučeniny síry vyjádřené jako oxid siřičitý (dále jen "oxid siřičitý"),

Anorganické kyslíkaté sloučeniny dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý (dále jen "oxidy dusíku"),

Těkavé organické látky - vyjma zvláště vyjmenovaných mezi ostatními zpoplatněnými znečišťujícími látkami ve třídách I - II,

Těžké kovy a jejich sloučeniny vyjádřené jako kov (dále jen "těžké kovy"); těžkými kovy se rozumí kovy, případně metaloidy, které jsou stabilní a jejich specifická hmotnost je větší než 4 500 kg/m³,

Oxid uhelnatý,

Amoniak a soli amonné vyjádřené jako amoniak (amoniak),

Polycyklické aromatické uhlovodíky,

Methan.

Ostatní zpoplatněné znečišťující látky:

a) I. třída:

Azbest, Benzen,

Berylium a jeho sloučeniny vyjádřené jako Be.

b) II. třída:

Fluor a jeho organické sloučeniny vyjádřené jako Fx),

Chlor a jeho organické sloučeniny vyjádřené jako Clx),

Brom a jeho anorganické sloučeniny vyjádřené jako Brx),

Fluor a jeho anorganické sloučeniny vyjádřené jako Fx),

Chlor a jeho anorganické sloučeniny vyjádřené jako Clx),

Brom a jeho anorganické sloučeniny vyjádřené jako Brx),

Sulfan,

Sírouhlík.

B.

Sazby poplatků pro zvláště velké, velké, střední a malé stacionární zdroje

I.

Sazby poplatků za znečišťující látky produkované zvláště velkými, velkými a středními stacionárními zdroji se stanovují takto:

1. Hlavní zpoplatněné znečišťující látky

+-----+-----+	
Znečišťující látka	Sazba (Kč/t)
+-----+-----+	
Tuhé znečišťující látky	3 000
+-----+-----+	
Oxid siřičitý	1 000
+-----+-----+	
Oxidy dusíku	800
+-----+-----+	
Těkavé organické látky	2 000
+-----+-----+	
Těžké kovy a jejich sloučeniny	20 000
+-----+-----+	
Oxid uhelnatý	600
+-----+-----+	
Amoniak	1 000
+-----+-----+	
Methan	1 000
+-----+-----+	
Polycyklické aromatické uhlovodíky	20 000
+-----+-----+	

2. Ostatní zpoplatněné znečišťující látky

+-----+	
Znečišťující látka	Sazba (Kč/t)
+-----+	
Třída I	20 000
+-----+	
Třída II	10 000
+-----+	

3. U hořících nebo zapařených částí uhelných dolů a lomů je sazba poplatku 200 Kč za m2 hořící plochy nebo zapařeného objemu, u hořících skládek a výsypek je sazba poplatku 2 000 Kč za m2 hořící plochy.

4. Emise amoniaku vznikající jako vedlejší produkt chemických reakcí probíhajících v zařízení pro odstraňování emisí oxidů dusíku se nezpoplatňují.

5. Emise amoniaku a methanu vznikající jako vedlejší produkt při zemědělské výrobě se nezpoplatňují.

II.

Sazby poplatků za malé spalovací zdroje se stanovují takto:

+-----+		
Palivo	Rozmezí sazeb (Kč/rok)	
+-----+		
Jmenovitý tepelný výkon	nad 50 do 100 kW včetně	nad 100 do 200 kW
+-----+		
Topné oleje s obsahem síry	1 000 - 1 500	1 500 - 2 000
od 0,1 do 0,2 %		
+-----+		
Topné oleje s obsahem síry		
do 1 %	1 500 - 2 500	2 500 - 3 000
+-----+		
Jiná kapalná paliva a látky,		
pokud tento zákon jejich	6 000 - 8 000	8 000 - 12 000
spalování nezakazuje		
+-----+		
Černé uhlí	1 500 - 2 000	2 000 - 3 000
+-----+		
Hnědé uhlí tříděné, palivo		
z hnědého uhlí	2 500 - 4 000	4 000 - 5 000
+-----+		
Hnědé uhlí energetické, lignit	4 000 - 6 000	6 000 - 10 000
+-----+		
Uhelné kaly, proplástky	10 000 - 20 000	20 000 - 40 000
+-----+		

Další podmínky zpoplatňování malých spalovacích zdrojů:

U malých spalovacích zdrojů používajících jako paliva koks, dřevo, biomasu, plynná paliva dostupná ve veřejných rozvodných a distribučních sítích, nebo topný olej s obsahem síry do 0,1 % není sazba poplatku stanovena a nevztahuje se na ně oznamovací povinnost podle § 19 odst. 16.

III.

Sazby poplatků za malé ostatní zdroje

+-----+-----+	
Typ zdroje znečišťování	Rozmezí sazeb
(Kč/rok)	
+-----+-----+	
Zdroje emisí těkavých	
organických látek	500 - 2 000
+-----+-----+	
Zdroje emisí tuhých znečišťujících látek	500 - 5 000
+-----+-----+	

Způsob výpočtu poplatků

1. Poplatek za jednotlivou zpoplatněnou znečišťující látku produkovanou samostatným zvláště velkým, velkým nebo středním zdrojem se stanoví součinem zjištěného množství vypuštěné znečišťující látky podle skutečnosti minulého poplatkového období a výše sazby podle části B této přílohy. V souladu s § 19 odst. 8 se u zdroje zpoplatní znečišťující látka, pro kterou je stanoven emisní limit, nebo na kterou se vztahuje nejméně jedna podmínka provozování zdroje regulující emise této látky. Podle § 9 odst. 1 je zpoplatněné množství látky stanoveno podle výsledků měření nebo výpočtem s použitím emisního faktoru.
2. U nově provozovaných zdrojů se výše poplatku v prvním roce provozu stanoví podle jeho projektované kapacity.
3. Součet poplatků za jednotlivé zpoplatněné znečišťující látky tvoří poplatek za samostatný zvláště velký, velký nebo střední stacionární zdroj.
4. Poplatek u hořících nebo zapařených částí uhelných dolů a lomů nebo skládek a výsypek se vypočte součinem sazby a výměry plochy v m², která se stanoví z váženého průměru výsledků měření prováděných během roku.
5. Výše poplatku pro jednotlivou zpoplatněnou znečišťující látku se zaokrouhluje na celé 100 Kč.
6. U malých spalovacích zdrojů se stanoví poplatek pevnou částkou s přihlédnutím k podmínkám podle § 19 odst. 9, a to výpočtem stanovícím jako poplatek za jednotlivý malý spalovací zdroj součet dolní hranice sazby s poměrnou částí rozmezí sazby odpovídající jmenovitému tepelnému výkonu zdroje a druhu paliva. Orgán ochrany ovzduší přitom přihlédne ke skutečné, provozovatelem dokladované spotřebě paliva u zdroje za zpoplatňované období.
7. U malých ostatních zdrojů se poplatek stanoví pevnou částkou s přihlédnutím k podmínkám podle § 19 odst. 9.
8. Výše poplatku za jednotlivý malý zdroj znečišťování se zaokrouhluje na celé 100 Kč.

Příloha 2

Obsah národního, krajského a místního programu snižování emisí

1. Národní program ke snížení emisí obsahuje
- a) název programu,*) jeho základní cíle a souvislosti,
 - b) výchozí situace - obraz emisní situace,
 - c) vztah ke Státní politice životního prostředí,
 - d) vztah ke Státní energetické politice,
 - e) vztah k Národnímu programu ke zmírnění změny klimatu Země,
 - f) vztah k dalším koncepčním dokumentům (např. strategie regionálního rozvoje),
 - g) vztah k Státnímu programu podpory úspor energie obnovitelných zdrojů,
 - h) obecné zásady strategie programu,
 - i) vývoj a monitorování kvality ovzduší a emisí,
 - j) požadavky dokumentů Úmluvy EHK/OSN o dálkovém znečišťování ovzduší překračujícím hranice států především Protokolu k omezení acidifikace, eutrofizace a tvorby přízemního ozónu a přehled možností jejich splnění v České republice,
 - k) hodnocení dosažitelnosti celkových emisních stropů v roce 2010,
 - l) rozbor stavu a hodnocení plnění emisních limitů a ostatních limitních hodnot a dalších podmínek provozování zdrojů znečišťování ovzduší,
 - m) podpůrné aktivity pro omezování emisí v České republice,
 - n) základní nástroje programu snižování emisí, a to
 - 1. technická a technologická opatření,
 - 2. technickoorganizační opatření,
 - 3. administrativní opatření,
 - 4. evidence stacionárních a mobilních zdrojů znečišťování ovzduší,
 - 5. inventarizace emisí,
 - 6. práce s veřejností - snižování emisí produkovaných domácnostmi,
 - 7. využívání ekonomických nástrojů,
 - o) finanční zajištění programu,
 - p) legislativní opatření,
 - q) mezinárodní spolupráce a podpora výzkumu,
 - r) souhrn stanovených požadavků a lhůt k dosažení cílů programu,
 - s) termíny a způsob kontrol průběžného plnění programu,
 - t) způsob provádění opatření a korekcí programu vyvolaných na základě kontrol a průběžného plnění tohoto programu,

u) názvy a sídla orgánů ochrany ovzduší a dalších správních úřadů,

v) jména, adresy a podpisy osob odpovědných za plnění programu.

2. Krajský program ke snížení emisí obsahuje

a) název programu,**) jeho základní cíle a souvislosti,

b) výchozí situace - obraz emisní situace,

c) vztah k Národnímu programu snižování emisí,

d) vztah k územní energetické koncepci,

e) vztah k dalším koncepčním dokumentům (např. strategie regionálního rozvoje),

f) vztah k Státnímu programu podpory úspor energie obnovitelných zdrojů,

g) vztah ke krajskému programu ke zlepšení kvality ovzduší, je-li stanoven,

h) obecné zásady strategie programu,

i) vývoj a monitorování kvality ovzduší a emisí,

j) požadavky dokumentů Úmluvy EHK/OSN o dálkovém znečišťování ovzduší překračujícím hranice států především Protokolu k omezení acidifikace, eutrofizace a tvorby přízemního ozónu a přehled možností jejich splnění na území kraje,

k) hodnocení dosažitelnosti emisních stropů stanovených regionu v roce 2010,

l) rozbor stavu a hodnocení plnění emisních limitů a ostatních limitních hodnot a dalších podmínek k provozování zdrojů znečišťování ovzduší na území kraje,

m) podpůrné aktivity pro omezování emisí na území kraje,

n) základní nástroje programu snižování emisí, a to

1. technická a technologická opatření,

2. technickoorganizační opatření,

3. administrativní opatření,

4. evidence stacionárních zdrojů znečišťování,

5. inventarizace emisí,

6. schválené zásady spolupráce orgánu kraje s orgány obcí a dalšími orgány veřejné správy,

7. dohody orgánu kraje s provozovateli zdrojů znečišťování ovzduší a dalšími subjekty,

8. práce s veřejností - snižování emisí produkovaných domácnostmi,

9. využívání ekonomických nástrojů,

o) finanční zajištění programu,

p) mezikrajská spolupráce, včetně přeshraniční,

r) souhrn stanovených požadavků a lhůt k dosažení cílů programu,

- s) termíny a způsob kontrol průběžného plnění programu,
- t) způsob provádění opatření a korekcí programu vyvolaných na základě závěrů kontrol a průběžného plnění tohoto programu,
- u) názvy a sídla orgánů ochrany ovzduší a dalších správních úřadů,
- v) jména, adresy a podpisy osob odpovědných za plnění programu.

3. Místní program ke snížení emisí obsahuje

- a) název programu, jeho základní cíle a souvislosti,
- b) výchozí situace - obraz emisní situace,
- c) vztah ke krajskému programu snižování emisí,
- d) vztah k dalším koncepčním dokumentům (např. strategie regionálního rozvoje),
- e) vztah k Státnímu programu podpory úspor energie obnovitelných zdrojů,
- f) vztah k místnímu a krajskému programu ke zlepšení kvality ovzduší, jsou-li stanoveny,
- g) obecné zásady strategie programu,
- h) vývoj a monitorování kvality ovzduší a emisí,
- i) rozbor stavu a hodnocení plnění emisních limitů a ostatních limitních hodnot a dalších podmínek provozování zdrojů znečišťování ovzduší na území obce,
- j) podpůrné aktivity pro omezování emisí na území obce,
- k) základní nástroje programu snižování emisí, a to
 1. technická a technologická opatření,
 2. technickoorganizační opatření,
 3. administrativní opatření,
 4. evidence zdrojů znečišťování ovzduší stacionárních i mobilních,
 5. inventarizace emisí,
 6. schválené zásady spolupráce orgánů obcí s orgány kraje a dalšími orgány veřejné správy,
 7. dohody orgánu obce s provozovateli zdrojů znečišťování ovzduší a dalšími subjekty,
 8. práce s veřejností - snižování emisí produkovaných domácnostmi,
- l) finanční zajištění programu,
- m) účast na mezikrajské spolupráci,
- n) souhrn stanovených požadavků a lhůt k dosažení cílů programu,
- o) termíny a způsob kontrol průběžného plnění programu,
- p) způsob provádění opatření a korekcí programu vyvolaných na základě závěrů kontrol a průběžného plnění tohoto programu,

r) názvy a sídla orgánů ochrany ovzduší a dalších správních úřadů,

s) jména, adresy a podpisy osob odpovědných za plnění programu.

Příloha 3

Rozsah a způsob vypracování programu ke zlepšení kvality ovzduší

1. Způsob vypracování programu

V případě, že jsou překročeny imisní limity a meze tolerance nebo imisní limity, pokud není mez tolerance stanovena u více znečišťujících látek, musí být v rámci programu zpracován podprogram pro každou z těchto látek. V názvu programu se pak použije výrazu "Integrovaný program ke zlepšení kvality ovzduší".

2. Rozsah programu

a) Místo překročení limitních hodnot

- vymezení zóny, popis regionu a další údaje,
- lokace případných měst (mapa),
- měřicí stanice (mapa, geografické souřadnice).

b) Všeobecné informace

- typ zóny (město, průmyslová nebo zemědělská oblast),
- odhad rozlohy znečištěných oblastí (v km²) a velikost exponované skupiny obyvatelstva, - příslušné klimatické údaje,
- příslušné topografické údaje,
- informace o charakteru cílů vyžadujících v dané lokalitě ochranu (obyvatelstvo, ekosystémy atd.).

c) Odpovědné orgány

- jména a adresy osob odpovědných za vypracování a provádění programu.

d) Druh posouzení znečištění ovzduší

- koncentrace znečišťujících látek zjištěné v předchozích letech,
- aktuální koncentrace znečišťujících látek,
- prostředky použité ke zjišťování koncentrací znečišťujících látek.

e) Původ znečištění ovzduší

- výčet hlavních zdrojů znečišťování ovzduší doplněný jejich geografickým vyznačením,
- celkové množství emisí v oblasti (t/rok),

- informace o znečištění dálkově přenášeném z okolních oblastí.

f) Analýza situace

- podrobnosti o faktorech působících zvýšené znečištění ovzduší,
- podrobnosti o možných nápravných opatřeních.

g) Podrobnosti o opatřeních ke zlepšení kvality ovzduší přijatých před zpracováním programu

- opatření na lokální, regionální, národní a mezinárodní úrovni, která mají vztah k dané zóně,
- hodnocení účinnosti uvedených opatření.

h) Podrobnosti o nových opatřeních ke zlepšení kvality ovzduší

- seznam a popis navrhovaných opatření nebo projektů, které jsou součástí programu,
- časový plán implementace opatření,
- odhad plánovaného zlepšení kvality ovzduší a předpokládaná doba potřebná k dosažení těchto cílů,
- popis opatření ke zlepšení kvality ovzduší zamýšlených v dlouhodobém časovém horizontu.

i) Seznam relevantních dokumentů a dalších zdrojů informací.

j) Příloha podle Rozhodnutí Komise 2004/224/ES (neplatí pro místní programy).

k) Programový dodatek podle čl. 18 odst. 3 Nařízení Rady (ES) 1260/1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech (neplatí pro místní programy).

Příloha 4

Výjimky z omezení provozu v nízkoemisních zónách

Omezení provozu v nízkoemisních zónách se nevztahuje na

- a) zvláštní vozidla²⁷⁾,
- b) vozidla integrovaného záchranného systému,
- c) vozidla k řešení mimořádné události²⁸⁾ nebo v souvislosti s řešením krizové situace²⁹⁾, včetně zásobování postižených míst, svozu dřeva po živelní pohromě, jízd speciálních vozidel pro odstranění následků škod (lesní stroje, stavební stroje),
- d) vozidla přepravující osoby zdravotně postižené, označená podle příslušných předpisů,
- e) vojenská vozidla Armády České republiky a NATO,
- f) historická vozidla,

g) vozidla k provádění činností bezprostředně spojených s prováděnou údržbou, opravami a výstavbou pozemních komunikací nebo drah, plynových zařízení, elektroenergetických zařízení, energetických zařízení soustav zásobování tepelnou energií a vodárenských zařízení,

h) vozidla k přepravě poštovních zásilek,

i) vozidla k přepravě komunálního odpadu,

j) vozidla určená k odstranění závad vodovodů, kanalizací, plynovodů, elektrických sítí, rozvodů soustav zásobování tepelnou energií, sítí veřejných elektronických komunikací a dalších inženýrských sítí ve veřejném zájmu,

k) vozidla zajišťující veřejnou linkovou dopravu³⁰),

l) osoby s trvalým pobytem na území nízkoemisní zóny.

Příloha 5
zrušena

Příloha 6
zrušena

Příloha 7
zrušena

Příloha 8
zrušena

Příloha 9
Údaje z výpisu celní evidence poskytované ministerstvu celním úřadem

Celní úřad poskytuje na vyžádání Ministerstva životního prostředí údaje z celní evidence, které se týkají vývozu a dovozu regulovaných látek a výrobků, které je obsahují, z nových látek a výrobků, které je obsahují a látek ovlivňující klimatický systém Země, a to zejména:

a) obchodní jméno, sídlo a IČO podnikatele nebo jméno, příjmení a bydliště fyzické osoby,

b) země vývozu nebo dovozu,

c) země konečného určení,

d) popis každé látky s uvedením jejího názvu podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství^{1a}) včetně

1. Deklarant

2. Příjemce
Odesílatel

3. Nepřímý zástupce

4. Země odeslání (při dovozu)
Země určení (při vývozu)

5. Země obchodní
6. Kód Kombinované nomenklatury
7. Povaha látky (ještě nepoužitá, znovuzískaná nebo regenerovaná)
8. Množství
9. Datum propuštění
10. Celní režim
11. Číslo povolení MŽP.

Příloha 10
zrušena

Příloha 11

Seznam paliv pro obyvatelstvo, jejichž spalování v malých spalovacích zdrojích znečišťování může obec obecně závaznou vyhláškou ve svém územním obvodu zakázat

+-----+	
Druh paliva	Poznámka
Hnědé uhlí energetické	Jedná se o méně kvalitní
Lignit	paliva s vyšším obsahem
Uhelné kaly	síry a příměsí dalších
Propláستky	látek, které mají při
	jejich spalování nepříznivý
	vliv na kvalitu ovzduší
+-----+	

Vybraná ustanovení novel

Čl.II zákona č. 92/2004 Sb.

Přechodné ustanovení

Fyzické osoby, které se ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona již podílely na provádění činnosti uvedené v § 29 odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), a které splňují kvalifikační požadavky stanovené v prováděcím právním předpisu, sdělí ministerstvu údaje v tomto předpisu uvedené do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona; pokud fyzické osoby údaje v této době nesdělí, pozbývají oprávnění k této činnosti.

Čl. II zákona č. 385/2005 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Provozovatelé malých spalovacích zdrojů, kterým podle § 12 odst. 1 písm. f) zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nově vznikne povinnost zajišťovat měření účinnosti spalování, měření množství vypouštěných látek a kontroly spalinových cest, uskutečnit první měření do 1 roku ode dne jeho účinnosti.

2. V zónách či aglomeracích, kde jsou krajské úřady a obecní úřady povinny vypracovat program ke zlepšení kvality ovzduší, aktualizují tyto programy nejpozději do 30. června 2006.

Čl. II zákona č. 180/2007 Sb.

Přechodné ustanovení

Za kalendářní rok se pro účely plnění povinností stanovených v § 3a odst. 1 písm. b), § 3a odst. 3 a 6 považuje období od nabytí účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2007.

§ 16 zákona č. 25/2008 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Povinné subjekty plnící ohlašovací povinnosti podle § 11 odst. 1 písm. e) zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých zákonů (zákon o ochraně ovzduší), které jsou zároveň provozovateli povinnými plnit ohlašovací povinnost podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 a podle zákona o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ohlašují povinné údaje prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí poprvé za rok 2009.

2. Povinné subjekty plnící ohlašovací povinnosti podle § 11 odst. 1 písm. e) zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, které nejsou zapojeny do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle bodu 1, ohlašují povinné údaje prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí poprvé za rok 2010. Při ohlašování povinných údajů za rok 2008 a 2009 se postupuje podle dosavadních právních předpisů.

Čl. IV zákona č. 25/2008 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Za kalendářní rok se pro účely plnění povinností osobou, která dodává na daňové území České republiky pro dopravní účely motorové benziny nebo motorovou naftu uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie, stanovených v § 3a odst. 1 písm. a) a b) a § 3a odst. 3, 6 a 7 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2008.

2. Sdělení údajů podle § 3a odst. 5 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považuje za sdělení údajů podle § 3a odst. 5 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a to po dobu nejvýše 30 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. II zákona č. 483/2008 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Povolení k zacházení s regulovanými látkami a zápis do registru revizních techniků chladicích a klimatizačních zařízení vydané podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za certifikát podle § 31 odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a to se stejnou dobou platnosti a v rozsahu podmínek v nich stanovených.

2. Pro činnosti instalace, servisu, údržby chladicích a klimatizačních zařízení s fluorovanými skleníkovými plyny a znovuzískávání fluorovaných skleníkových plynů z chladicích a klimatizačních zařízení se do 4. července 2009 povolení k zacházení s regulovanými chladiv, vydané podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za certifikát podle § 31 odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Pro činnosti instalace, servisu, údržby systémů požární ochrany a hasicích přístrojů s fluorovanými skleníkovými plyny, kontroly těsnosti fluorovaných skleníkových plynů ze systémů požární ochrany a hasicích přístrojů a znovuzískávání fluorovaných skleníkových plynů ze systémů požární ochrany a hasicích přístrojů se do 4. července 2009 povolení k zacházení s regulovanými hasivy, vydané podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za certifikát podle § 31 odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Pro činnost znovuzískávání fluorovaných skleníkových plynů při recyklaci výrobků se do 4. července 2009 povolení ke znovuzískávání regulovaných látek při recyklaci výrobků, vydané podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za certifikát podle § 31 odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Pro činnost kontroly těsnosti fluorovaných skleníkových plynů z chladicích a klimatizačních zařízení se do 4. července 2009 zápis do registru techniků chladicích a klimatizačních zařízení, který byl proveden podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za certifikát podle § 31 odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

7. Osoba, která má povinnost podat zprávu podle § 32 odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, podá tuto zprávu prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí poprvé za rok 2009. Pro ohlašování povinných údajů za rok 2008 se použije způsob ohlašování podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

8. Emisní strop podle § 17 odst. 9 nelze stanovit pro zdroje, pro které bylo vydáno stavební povolení u prvního objektu zdroje nebo jiné obdobné rozhodnutí po 1. lednu 2003 a prokáží, že používají nejlepší dostupné techniky.

Čl. XLIII zákona č. 223/2009 Sb.

Přechodné ustanovení

Řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončená se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle dosavadních právních předpisů.

Čl. II zákona č. 172/2010 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Za kalendářní rok 2010 se pro účely splnění povinnosti stanovené v § 3a odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje období od 1. ledna 2010 do 31. května 2010.

2. Za kalendářní rok 2010 se pro účely splnění povinnosti stanovené v § 3a odst. 1 písm. e) a f) zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje období od 1. června 2010 do 31. prosince 2010.

3. Hlášení o splnění povinnosti uvedení minimálního množství biopaliv do volného daňového oběhu pro dopravní účely nebo o splnění povinnosti dodání minimálního množství biopaliv na daňové území České republiky pro dopravní účely v pohonných hmotách uvedených do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie za kalendářní rok podle bodů 1 a 2 je osoba uvedená v § 3a odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb. povinna podat místně příslušnému celnímu úřadu k 31. lednu 2011.

4. Pokud osoba uvedená v § 3a odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb. uvede v kalendářním roce uvedeném v bodu 1 do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely menší množství biopaliv, než je stanoveno v § 3a odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 86/2002 Sb., nebo v pohonných hmotách, které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie, dodá na daňové území České republiky menší množství biopaliv pro dopravní účely, než je stanoveno v § 3a odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 86/2002 Sb., může chybějící množství biopaliv převést do plnění povinnosti v kalendářním roce uvedeném v bodu 2. V takovém případě se povinnost stanovená v § 3a odst. 1 písm. e) a f) zákona č. 86/2002 Sb. v kalendářním roce podle bodu 2 o převedené množství navyšuje. Ustanovení § 3a odst. 9 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se v tomto případě pro kalendářní rok uvedený v bodu 1 nepoužije.

5. Pokud osoba uvedená v § 3a odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb. překročí v kalendářním roce uvedeném v bodu 1 minimální množství biopaliv stanovené v § 3a odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 86/2002 Sb., může toto nadměrné množství biopaliv převést do plnění povinnosti v kalendářním roce uvedeném v bodu 2. Ustanovení § 3a odst. 3 věty druhé zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se v tomto případě nepoužije.

Čl. II zákona č. 221/2011 Sb.

Přechodné ustanovení

Zprávu o emisích podle § 3b odst. 3 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, předloží osoby uvedené v § 3a odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, poprvé za kalendářní rok 2012 v termínu do 15. března 2013.

1) Například Směrnice Rady ze dne 23. prosince 1991, kterou se normalizují a racionalizují zprávy o provádění některých směrnic týkajících se životního prostředí (91/692/EHS),

Směrnice Rady 96/62/ES ze dne 27. září 1996 o posuzování a řízení kvality ovzduší, Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadů,

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zdrojů,

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 98/70/ES, pokud jde o specifikaci benzinu, motorové nafty a plynových olejů, zavedení mechanismu pro sledování a snížení emisí skleníkových plynů, a směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o specifikaci paliva používaného plavidly vnitrozemské plavby, a kterou se ruší směrnice 93/12/EHS.

1a) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, v platném znění.

1b) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 ze dne 17. května 2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech.

Nařízení Komise (ES) č. 303/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky a podmínky pro vzájemné uznávání k certifikaci společností a pracovníků, pokud jde o chladicí a klimatizační zařízení a tepelná čerpadla obsahující některé fluorované skleníkové plyny.

Nařízení Komise (ES) č. 304/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky a podmínky pro vzájemné uznávání k certifikaci společností a pracovníků, pokud jde o stacionární systémy požární ochrany a hasicí přístroje obsahující některé fluorované skleníkové plyny.

Nařízení Komise (ES) č. 305/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání některých fluorovaných skleníkových plynů z vysokonapěťových spínacích zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této kvalifikace.

Nařízení Komise (ES) č. 306/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání rozpouštědel na bázi některých fluorovaných skleníkových plynů ze zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této kvalifikace.

Nařízení Komise (ES) č. 307/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání některých fluorovaných skleníkových plynů z vysokonapěťových spínacích zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této kvalifikace.

Nařízení Komise (ES) č. 308/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví forma oznámení školicích a certifikačních programů členských států.

Nařízení Komise(ES) č. 1493/2007 ze dne 17. prosince 2007, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 zavádí formát pro zprávu předkládanou výrobcí, dovozci a vývozci některých fluorovaných skleníkových plynů.

Nařízení Komise (ES) č. 1494/2007 ze dne 17. prosince 2007, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví způsob označování a další požadavky na označování produktů a zařízení obsahujících určité fluorované skleníkové plyny.

Nařízení Komise (ES) č. 1497/2007 ze dne 18. prosince 2007, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví standardní požadavky na kontrolu těsnosti stacionárních systémů požární ochrany obsahujících některé fluorované skleníkové plyny.

Nařízení Komise (ES) č. 1516/2007 ze dne 19. prosince 2007, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví standardní požadavky na kontrolu těsnosti stacionárních chladicích a klimatizačních zařízení a tepelných čerpadel obsahujících některé fluorované skleníkové plyny.

1c) Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

2) Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

3) Například občanský zákoník, obchodní zákoník, zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.

3a) Vyhláška č. 227/2001 Sb., kterou se stanoví požadavky na pohonné hmoty pro provoz vozidel na pozemních komunikacích a způsob sledování a monitorování jejich jakosti.

3b) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/77/ES ze dne 27. září 2001 o podpoře elektřiny z obnovitelných zdrojů energie na vnitřním trhu s elektřinou.

4) Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, ve znění pozdějších předpisů.

4a) § 11 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů.

5) Například zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.

6) Například zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů.

7) Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů.

7a) Zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů.

7b) Zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy), ve znění zákona č. 560/2004 Sb.

Zákon č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv, ve znění pozdějších předpisů.

7c) § 5 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

8) Zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění zákona č. 358/1999 Sb.

Zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

9) Zákon č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů rozvojových koncepcí a programů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí).

9a) Čl. 18 odst. 3 Nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. června 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech.

9b) § 14 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

9c) § 28 zákona č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

9d) § 11 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

9e) Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

9f) Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

9g) Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

10) Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

10a) Nařízení vlády č. 350/2002 Sb., kterým se stanoví imisní limity a podmínky a způsob sledování, posuzování, hodnocení a řízení kvality ovzduší.

11) Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

11a) § 7 zákona č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů.

11b) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

11c) Kategorie uvedené v příloze č. 1 k zákonu č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů.

11d) § 15 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 71/2000 Sb.

11e) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

12) Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

12a) § 149 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

13)

13a) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2038/2000, kterým se mění nařízení (ES) č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, pokud jde o inhalátory odměřených dávek a dávkovačů léčiv, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2039/2000, kterým se mění nařízení (ES) č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, pokud jde o základní rok pro přidělení kvót hydrochlorfluoruhlovodíků.

18) Zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů.

19) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

19a) Zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů.

20) Zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění zákona č. 132/2000 Sb.

Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

21) Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů.

21a) Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 317/2002 Sb.

Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

22) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

23) Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a o omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění zákona č. 521/2002 Sb.

24) Nařízení vlády č. 372/2007 Sb., o národním programu snižování emisí ze stávajících zvláště velkých spalovacích zdrojů.

25) Vyhláška č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot).

26) § 829 a násl. občanského zákoníku.

27) § 3 odst. 3 zákona č. 56/2001 Sb.

28) Zákon č. 239/2000 Sb.

29) Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů.

30) § 2 odst. 6 písm. a) zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

*) Vztahuje-li se program na více znečišťujících látek, použije se pro základ jeho názvu pojem "Integrovaný národní program snižování emisí" s následným vyjmenováním znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin, jejichž emise jsou předmětem programu.

**) Vztahuje se na program na více znečišťujících látek, použije se pro základ jeho názvu pojem "Integrovaný krajský program snižování emisí" s následným vyjmenováním znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin, jejichž emise jsou předmětem programu.

x) Platí pro prvky a sloučeniny, pro které mají zdroje znečišťování stanoveny emisní limity.